

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'AGRICULTURA, ALIMENTACIÓ I MEDI AMBIENT

10345 *Reial decret 876/2014, de 10 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament general de costes.*

Aquest Reglament pretén ser un instrument eficaç en la consecució dels principis que van inspirar la modificació de la legislació de costes, a saber, la protecció del litoral i la seguretat jurídica.

Per aconseguir-ho, revisa determinats aspectes del Reglament de 1989 com ara els criteris tècnics necessaris per determinar domini públic maritimoterrestre, basats en un ampli debat tècnic i en l'experiència acumulada en la realització de les delimitacions. En relació amb el nou règim dels terrenys inundats, s'introdueixen garanties perquè els terrenys que van ser zones humides de conformitat amb la legislació d'aigües i ho han deixat de ser pel buidatge dels aquífers no quedin exclosos del domini públic.

D'altra banda, regula la intervenció del Registre de la Propietat i el Cadastre en les delimitacions. Al mateix temps, desplega elements innovadors com ho són el règim aplicable als trams en situació de regressió greu o els diferents requisits d'ocupació segons si les platges són naturals o urbanes.

Des de 1989 s'han promulgat diverses normes que s'han de tenir presents necessàriament tant en la redacció com en l'aplicació posterior d'aquest Reglament. El domini públic maritimoterrestre és una part essencial del nostre patrimoni natural, motiu pel qual no es pot regular ni gestionar sense tenir present una altra normativa que li és aplicable; en particular, la Llei 41/2010, de 29 de desembre, de protecció del medi marí, així com les normes futures que s'han de dictar en transposició de la Directiva 2014/89/UE, per la qual s'estableix un marc per a l'ordenació de l'espai marítim, respecte de la qual no s'ha d'oblidar que està en vigor, des de març de 2011, el Protocol per a la gestió integrada de les zones costaneres. Així mateix, amb un àmbit d'aplicació que excedeix el domini públic maritimoterrestre, però igualment rellevants, també s'han de tenir en compte la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, el Mandat de Jakarta de 1995 i el Conveni europeu del paisatge.

Així mateix, aquest Reglament general de costes desplega amb detall el règim de la pròrroga extraordinària de les concessions a què es refereix l'article 2 de la Llei 2/2013, de 29 de maig, de protecció i ús sostenible del litoral i de modificació de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes –peça clau de la reforma de 2013–, i fixa, en el cas de les concessions ordinàries, el termini màxim de durada de la pròrroga en funció dels usos, que en cap cas pot excedir els setanta-cinc anys.

En definitiva, aquest nou Reglament té la vocació inequívoca de col·laborar amb la llei per protegir el domini públic maritimoterrestre.

Com a qüestions de forma destacables, el Reglament titula cadascun dels articles i, amb caràcter merament indicatiu, assenyala l'article de la Llei que reproduïx, encara que no en tots els casos sigui de manera literal.

Durant la seva tramitació, aquest Reglament s'ha sotmès a informació pública, en què han participat nombrosos sectors, organismes i entitats afectats. Així mateix, s'ha sol·licitat un informe als departaments ministerials afectats i s'ha sotmès a deliberació del Consell Assessor de Medi Ambient.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 10 d'octubre de 2014,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del Reglament general de costes.*

S'aprova el Reglament general de costes el text del qual figura a continuació.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogat el Reglament general per al desplegament i l'execució de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, aprovat pel Reial decret 1471/1989, d'1 de desembre, i les normes del mateix rang o d'un rang inferior que contradiguin o s'oposin al que disposa el Reglament que aprova aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Títol competencial per a l'aprovació del Reglament general de costes.*

Aquesta norma s'aprova a l'empara del que estableix l'article 149.1.1.a i 23a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en la regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals i la legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció.

No obstant això, els capítols V, VI i VII del títol III, la disposició addicional vuitena, les disposicions transitòries primera a cinquena, tretzena a dissetena, vint-i-tresena, vint-i-cinquena i vint-i-sisena constitueixen la legislació bàsica sobre contractes i concessions administratives, i es dicten a l'empara del que estableix l'article 149.1.18.a de la Constitució.

La disposició addicional setena es dicta a l'empara de la competència atribuïda a l'Estat en matèria de legislació civil per la clàusula 8a de l'article 149.1 de la Constitució.

Disposició final segona. *No-increment de despesa pública.*

Les mesures que inclou aquesta norma no poden comportar un increment de dotacions ni de retribucions, ni d'altres despeses de personal.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 10 d'octubre de 2014.

FELIPE R.

La ministra d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient,
ISABEL GARCÍA TEJERINA

REGLAMENT GENERAL DE COSTES

- Títol preliminar. Objecte i finalitats (art. 1 i 2).
- Títol I. Béns de domini públic maritimoterrestre.
  - Capítol I. Classificació i definicions (art. 3 a 9).
  - Capítol II. Indisponibilitat.
    - Secció 1a Prevalença del domini públic (art. 10 a 13).
    - Secció 2a Potestats de l'administració (art. 14 a 16).
  - Capítol III. Delimitacions.
    - Secció 1a Objecte i principis generals (art. 17 i 18).
    - Secció 2a Procediment (art. 19 a 29).
    - Secció 3a Efectes (art. 30 a 32).
    - Secció 4a Immatriculació de finques confrontants amb el domini públic maritimoterrestre (art. 33 a 36).
  - Capítol IV. Afectació i desafectació (art. 37 a 39).
- Títol II. Limitacions de la propietat sobre els terrenys contigus a la ribera del mar per raons de protecció del domini públic maritimoterrestre.
  - Capítol I. Objectius i disposicions generals (art. 40 a 43).
  - Capítol II. Servituds legals.
    - Secció 1a Servitud de protecció (art. 44 a 51).
    - Secció 2a Servitud de trànsit (art. 52).
    - Secció 3a Servitud d'accés al mar (art. 53 a 56).
  - Capítol III. Altres limitacions de la propietat (art. 57 a 58).
  - Capítol IV. Zona d'influència (art. 59).
- Títol III. Utilització del domini públic maritimoterrestre.
  - Capítol I. Disposicions generals.
    - Secció 1a Règim general d'utilització (art. 60 a 64).
    - Secció 2a Règim d'utilització de les platges (art. 65 a 74).
    - Secció 3a Altres principis comuns (art. 75 a 84).
  - Capítol II. Projectes i obres (art. 85 a 101).
  - Capítol III. Reserves i adscripcions.
    - Secció 1a Reserves (art. 102 i 103).
    - Secció 2a Adscripcions (art. 104 a 109).
  - Capítol IV. Autoritzacions.
    - Secció 1a Disposicions generals (art. 110 a 112).
    - Secció 2a Serveis de temporada en platges (art. 113 i 114).
    - Secció 3a Abocaments (art. 115 a 125).
    - Secció 4a Extracció d'àrids i dragatges (art. 126 a 130).
  - Capítol V. Concessions (art. 131 a 150).
  - Capítol VI. Disposicions comunes a autoritzacions i concessions.
    - Secció 1a Plecs de condicions generals (art. 151).
    - Secció 2a Tramitació (art. 152 a 157).

- Secció 3a Concursos per a l'atorgament (art. 158 a 160).
- Secció 4a Condicions d'atorgament (art. 161).
- Secció 5a Modificació (art. 162).
- Secció 6a Extinció (art. 163 a 171).

Capítol VII. Pròrroga de les concessions atorgades a l'empara de la normativa anterior a la Llei 2/2013, de 29 de maig (art. 172 a 178).

Títol IV. Règim economicofinancer de la utilització del domini públic maritimoterrestre.

- Capítol I. Finançament d'obres i altres actuacions (art. 179 a 180).
- Capítol II. Cànons (art. 181 a 184).
- Capítol III. Fiances (art. 185 a 189).
- Capítol IV. Valoració de rescats (art. 190).

Títol V. Infraccions i sancions.

- Capítol I. Infraccions (art. 191 a 195).
- Capítol II. Sancions.

- Secció 1a Disposicions generals (art. 196 a 200).
- Secció 2a Multes (art. 201 a 206).
- Secció 3a Restitució i reposició i indemnització (art. 207).
- Secció 4a Abonament de les multes i indemnitzacions (art. 208).

Capítol III. Procediment i mitjans d'execució.

- Secció 1a Procediment (art. 209 a 214).
- Secció 2a Execució forçosa (art. 215 a 218).
- Secció 3a Acció pública (art. 219).

Títol VI. Competències administratives.

- Capítol I. Competències de l'Administració General de l'Estat (art. 220 a 223).
- Capítol II. Competències de les comunitats autònomes (art. 224).
- Capítol III. Competències municipals (art. 225).
- Capítol IV. Relacions interadministratives (art. 226 a 227).

Capítol V. Impugnació d'actes i acords (art. 228).

Disposicions addicionals.

Primera. Desplegament de la disposició addicional tercera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Segona. Desplegament de l'apartat 1 de la disposició addicional desena de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Tercera. Desplegament de la disposició addicional onzena de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Quarta. Desplegament de la disposició addicional segona de la Llei 2/2013, de 29 de maig.

Cinquena. Desplegament de la disposició addicional tercera de la Llei 2/2013, de 29 de maig.

Sisena. Desplegament de la disposició addicional quarta de la Llei 2/2013, de 29 de maig.

Setena. Desplegament de les disposicions addicionals cinquena i sisena de la Llei 2/2013, de 29 de maig.

Vuitena. Règim de les concessions o autoritzacions atorgades per les comunitats autònomes en els ports i les instal·lacions portuàries estatals que els van ser transferits.

Novena. Concepte d'interessat d'acord amb la Llei 27/2006, de 18 de juliol.

Desena. Competència dels delegats del Govern a les ciutats de Ceuta i Melilla.

Disposicions transitòries.

Primera. Desplegament de l'apartat 1 de la disposició transitòria primera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Segona. Desplegament de l'apartat 2 de la disposició transitòria primera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Tercera. Desplegament de l'apartat 3 de la disposició transitòria primera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Quarta. Desplegament de l'apartat 4 de la disposició transitòria primera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Cinquena. Desplegament de l'apartat 5 de la disposició transitòria primera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Sisena. Desplegament de l'apartat 1 de la disposició transitòria segona de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Setena. Desplegament dels apartats 2 i 3 de la disposició transitòria segona de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Vuitena. Desplegament de l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Novena. Desplegament de l'apartat 2 de la disposició transitòria tercera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Desena. Desplegament de l'apartat 3 de la disposició transitòria tercera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Onzena. Adequació de les normes de protecció de l'ordenació del territori i urbanístiques.

Dotzena. Desplegament dels apartats 5 i 6 de la disposició transitòria tercera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Tretzena. Desplegament de l'apartat 1 de la disposició transitòria quarta de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Catorzena. Desplegament de l'apartat 2 de la disposició transitòria quarta de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Quinzena. Desplegament de l'apartat 3 de la disposició transitòria quarta de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Setzena. Règim de la revisió de concessions atorgades abans de l'entrada en vigor de la Llei 2/2013, de 29 de maig.

Dissetena. Desplegament de l'apartat 1 de la disposició transitòria sisena de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Divuitena. Desplegament de l'apartat 2 de la disposició transitòria sisena de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Dinovena. Desplegament de l'apartat 1 de la disposició transitòria setena de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Vintena. Desplegament de l'apartat 2 de la disposició transitòria setena de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Vint-i-unena. Desplegament de l'apartat 3 de la disposició transitòria setena de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Vint-i-dosena. Desplegament de la disposició transitòria primera de la Llei 2/2013, de 29 de maig, de protecció i ús sostenible del litoral i de modificació de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes.

Vint-i-tresena. Aplicació transitòria dels requisits per ser concessionaris.

Vint-i-quatre. Termini per a la delimitació dels trams naturals i urbans de les platges.

Vint-i-cinquena. Adaptació dels títols concessionals prorrogats a les disposicions d'aquest Reglament.

Vint-i-sisena. Ocupacions existents procedents de títols extingits o en tramitació.

TÍTOL PRELIMINAR

Objecte i finalitats

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reglament té per objecte el desplegament i l'execució de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, i la Llei 2/2013, de 29 de maig, de protecció i ús sostenible del litoral i de modificació de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, per a la determinació, protecció, utilització i policia del domini públic maritimoterrestre i especialment de la ribera del mar.

Article 2. *Finalitats.*

L'actuació administrativa sobre el domini públic maritimoterrestre ha de perseguir les finalitats següents:

- a) Determinar el domini públic maritimoterrestre i assegurar-ne la integritat i la conservació adequada adoptant, si s'escau, les mesures de protecció i restauració necessàries i, quan correspongui, d'adaptació, tenint en compte els efectes del canvi climàtic.
- b) Garantir l'ús públic del mar, de la seva ribera i de la resta del domini públic maritimoterrestre, sense més excepcions que les derivades de raons d'interès públic justificades degudament.
- c) Regular la utilització racional d'aquests béns en termes d'acord amb la seva naturalesa, els seus fins i amb el respecte al paisatge, al medi ambient i al patrimoni històric.
- d) Aconseguir i mantenir un nivell adequat de qualitat de les aigües i de la ribera del mar (article 2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

TÍTOL I

Béns de domini públic maritimoterrestre

CAPÍTOL I

Classificació i definicions

Article 3. *Béns de domini públic maritimoterrestre per determinació de la Constitució i la Llei de costes.*

Són béns de domini públic maritimoterrestre estatal, en virtut del que disposa l'article 132.2 de la Constitució i 3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol:

1. La ribera del mar i de les ries, que inclou:

a) La zona maritimoterrestre o espai comprès entre la línia de baixamar escorada o màxima viva equinoccial i el límit fins on arriben les onades en els temporals coneguts més importants, d'acord amb els criteris tècnics que estableix l'article 4 d'aquest Reglament o, quan el superi, el de la línia de plenamar màxima viva equinoccial. Aquesta zona s'estén també pels marges dels rius fins al lloc on es faci sensible l'efecte de les marees.

Es consideren incloses en aquesta zona les maresmes, les albuferes, els aiguamolls, els estuaris i, en general, les parts dels terrenys baixos que s'inunden com a conseqüència del flux i reflux de les marees, de les onades o de la filtració de l'aigua del mar.

No obstant això, no passen a formar part del domini públic maritimoterrestre els terrenys que s'inundin artificialment i controladament, com a conseqüència d'obres o instal·lacions realitzades a l'efecte, sempre que abans de la inundació no fossin de domini

públic. A aquests efectes, s'entén que un terreny s'ha inundat artificialment i controladament quan per a la seva inundació s'ha requerit la realització d'obres o instal·lacions emparades pel títol administratiu corresponent, a la finalització de les quals els terrenys no quedin comunicats amb el mar de manera permanent o quedin comunicats amb el mar de manera controlada.

b) Les platges o zones de dipòsits de materials solts, com ara sorres, graves i còdols, inclosos els escarpaments, les bermes i les dunes. Aquestes últimes s'inclouen fins al límit necessari per garantir l'estabilitat de la platja i la defensa de la costa.

2. El mar territorial i les aigües interiors, amb el seu llit i subsòl, definits i regulats per la seva legislació específica.

3. Els recursos naturals de la zona econòmica i la plataforma continental, definits i regulats per la seva legislació específica.

4. Als efectes d'aquesta norma s'entén per:

a) Albufera: cossos d'aigües costaneres que queden físicament separats de l'oceà, en major o menor extensió, per una franja de terra.

b) Berma: part gairebé horitzontal de la platja, interior a l'escarpament o talús, de fort pendent causada per l'onatge.

c) Dunes: dipòsits sedimentaris, constituïts per monticles de sorra, que poden tenir vegetació o no, que s'alimentin de la sorra transportada per l'acció del mar, del vent marí o per altres causes. Als efectes de la determinació del domini públic marítimoterrestre es diferencien els tipus de duna següents:

Duna en desenvolupament o embrionària. Duna amb una cobertura vegetal molt petita.

Duna en desplaçament o evolució. Duna poc o gens vegetada, formada per sorra solta, que avança des de la costa cap a terra endins per l'acció del vent marí.

Duna primària. Duna amb cobertura parcial de vegetació.

Duna secundària. Duna no estabilitzada o en desplaçament amb cobertura de vegetació herbàcia que pot arribar fins al cent per cent i/o vegetació llenyosa arbustiva o arbòria que pot arribar fins al setanta-cinc per cent de la seva superfície.

Duna estabilitzada. Duna estable, colonitzada per vegetació llenyosa arbustiva o arbòria, en més del setanta-cinc per cent de la seva superfície.

Duna relictada. Duna formada en un altre temps geològic que ha quedat aïllada terra endins o penjada sobre una costa rocallosa, sense vinculació amb cap platja.

Per al càlcul dels percentatges fixats s'utilitza la totalitat de la superfície de la duna. El percentatge de vegetació s'entén referit a la projecció de la part aèria de l'arbre o arbust sobre el sòl. En el càlcul del percentatge no es computen les revegetacions realitzades després de l'entrada en vigor de la Llei 2/2013, de 29 de maig.

d) Escarpament: esglaó vertical a la platja format per l'erosió de la berma.

e) Estuari: túnel en una maresma.

f) Maresma: terreny molt pla i baix que s'inunda periòdicament com a conseqüència del flux i reflux de les marees o de la filtració de l'aigua del mar.

g) Aiguamoll: terreny baix cobert per un mantell d'aigua que dóna suport a una vegetació abundant.

Article 4. *Criteris tècnics per a la determinació de la zona marítimoterrestre i de la platja.*

En la determinació de la zona marítimoterrestre i de la platja, d'acord amb les definicions que conté l'article anterior, es tenen en compte els criteris següents:

a) Per fixar el límit fins on arriben les onades en els temporals coneguts més importants, es consideren les variacions del nivell del mar a causa de les marees i l'onatge. El límit esmentat és l'assolit almenys en 5 ocasions en un període de 5 anys, excepte en els casos excepcionals en què la millor evidència científica existent demostrï la necessitat d'utilitzar un altre criteri.

Per calcular l'abast d'un temporal s'utilitzen les onades màximes registrades amb boies o satèl·lits o calculades a través de dades oceanogràfiques o meteorològiques.

b) Les variacions del nivell del mar a causa de les mareas inclouen els efectes superposats de les astronòmiques i de les meteorològiques. No es tenen en compte les ones d'un període d'origen sísmic o de ressonància superior la presentació de les quals no es produeixi de manera seqüencial.

c) Es considera que són necessàries per garantir l'estabilitat de la platja i la defensa de la costa les dunes que estiguin en desenvolupament, desplaçament o evolució a causa de l'acció del mar o del vent marí, les dunes primàries i les dunes secundàries fins a la seva vora interior. S'entén que no són necessàries per garantir l'estabilitat de la platja i la defensa de la costa les dunes relictas i les dunes estabilitzades, excepte en els casos excepcionals en què la millor evidència científica disponible demostrï que la duna estabilitzada és necessària per garantir l'estabilitat de la platja i la defensa de la costa.

Article 5. *Béns de domini públic maritimoterrestre per determinació legal.*

Pertanyen, així mateix, al domini públic maritimoterrestre estatal:

1. Les accessions a la ribera del mar per dipòsit de materials o per retirada del mar, independentment de quines en siguin les causes.

2. Els terrenys guanyats al mar com a conseqüència directa o indirecta d'obres i els dessecats a la seva ribera.

3. Els terrenys la superfície dels quals sigui envaïda pel mar, sempre que la invasió tingui lloc per causes diferents de les que preveu l'últim paràgraf de l'article 3.1 lletra a) d'aquest Reglament i, en tot cas, sempre que els terrenys inundats siguin navegables.

4. Els penya-segats sensiblement verticals, que estiguin en contacte amb el mar o amb espais de domini públic maritimoterrestre, fins al seu coronament.

A aquests efectes, es consideren penya-segats sensiblement verticals els penya-segats el parament dels quals, com a mitjana, es pugui assimilar a un pla que formi un angle amb el pla horitzontal igual o superior a 60 graus sexagesimals. S'inclouen a la seva definició les bermes o els esglaonaments existents abans del seu coronament.

5. Els terrenys delimitats com a domini públic que per qualsevol causa han perdut les seves característiques naturals de platja, penya-segat o zona maritimoterrestre, excepte el que preveuen els articles 18 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 38 d'aquest Reglament.

6. Els illots en aigües interiors i mar territorial.

7. Els terrenys incorporats pels concessionaris per completar la superfície d'una concessió de domini públic maritimoterrestre que se'ls hagi atorgat, quan així ho estableixin les clàusules de la concessió.

Aquests terrenys de propietat particular queden incorporats al domini públic a partir de la data en què se subscriu l'acta de lliurament corresponent per part del concessionari i del representant del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient. A aquests efectes, el concessionari ha d'aportar la documentació acreditativa del seu domini.

8. Els terrenys confrontants amb la ribera del mar que s'adquireixin per a la seva incorporació al domini públic maritimoterrestre.

9. Les obres i instal·lacions construïdes per l'Estat al domini esmentat.

10. Les obres i instal·lacions d'il·luminació de costes i senyalització marítima, construïdes per l'Estat, independentment de la seva localització, així com els terrenys afectats al servei d'aquestes, que es regulen d'acord amb el que disposa el text refós de la Llei de ports i de la marina mercant, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre.

11. Els ports i les instal·lacions portuàries de titularitat estatal, que es regulen per la seva legislació específica.

Article 6. *Disposicions addicionals sobre els béns de domini públic marítimoterrestre per determinació legal.*

1. El que estableix l'article anterior s'aplica també a les rieres i desembocadures dels rius fins on sigui sensible l'efecte de les mareas.

2. Els terrenys no compresos a l'article 9 d'aquest Reglament i a la disposició transitòria primera, apartat cinc, de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, inundables naturalment, la inundació dels quals per efecte de les mareas s'hagi impedit per mitjans artificials, com ara murs, terraplens, comportes o altres sistemes semblants, formen part del domini públic marítimoterrestre, de conformitat amb el que estableixen l'article 3.1 a) de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i aquest Reglament.

3. Els ports i les instal·lacions portuàries de competència de les comunitats autònomes es regulen per la seva legislació específica, sense perjudici de la titularitat estatal sobre els béns adscrits de conformitat amb el que preveu l'article 49.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i sobre els espais de domini públic marítimoterrestre que s'atorguin en concessió, d'acord amb el que preveuen els articles 64 i 65 de la Llei esmentada, per servir de suport a una concessió de competències d'aquelles.

Article 7. *Illes.*

Són també de domini públic estatal les illes que estiguin formades o es formin per causes naturals, al mar territorial o en aigües interiors o en els rius fins on es facin sensibles les mareas, excepte les que siguin de propietat privada de particulars o entitats públiques o procedeixin del desmembrament d'aquesta; en aquest cas són de domini públic la seva zona marítimoterrestre, platges i altres béns que tinguin aquest caràcter de conformitat amb el que disposen els articles 3 i 4 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol (article 5 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 8. *Altres béns de domini públic marítimoterrestre.*

Així mateix, formen part del domini públic marítimoterrestre estatal, de la classe de pertinença que correspongui en cada cas per aplicació del que estableixen els articles anteriors:

a) Els espais que hagin de tenir aquest caràcter en virtut del que preveuen les disposicions transitòries primera i segona de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i concordants d'aquest Reglament.

b) Els terrenys del patrimoni de l'Estat que estiguin subjectes a l'ús propi del domini públic de conformitat amb el que preveuen els articles 17 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 37 d'aquest Reglament.

c) Els terrenys de propietat particular que s'incorporin al domini públic marítimoterrestre per cessió, expropiació, afectació o qualsevol altre tipus d'adquisició, d'acord amb el que estableixen la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i aquest Reglament, una vegada que el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient procedeixi a l'acceptació expressa del lliurament d'aquests.

Article 9. *Obres de defensa.*

1. Els propietaris dels terrenys amenaçats per la invasió del mar o de les sorres de les platges, per causes naturals o artificials, poden construir obres de defensa, autorització o concessió prèvies, sempre que no perjudiquin la platja ni la zona marítimoterrestre, ni menyscabin les limitacions i servituds legals corresponents.

2. Si passa altrament, els terrenys envaïts passen a formar part del domini públic marítimoterrestre, segons resulti de la delimitació corresponent (article 6 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. Tot això s'entén sense perjudici de l'aplicació de l'article 13 bis de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, quan escaigui.

4. És necessària l'obtenció d'una autorització quan les obres s'hagin d'emplaçar en terrenys privats afectats per les servituds i del títol administratiu corresponent quan hagin d'ocupar el domini públic.

5. Les obres que cal realitzar no han d'interrompre la servitud de trànsit, a menys que se'n justifiqui motivadament la necessitat, i cal garantir, en tot cas, una localització alternativa de la servitud esmentada fora de la ribera del mar.

6. La tramitació de les sol·licituds es pot suspendre mentre estigui pendent de resolució l'expedient de delimitació del tram de costa corresponent, llevat que es tracti de béns que tinguin el caràcter indubtable de domini públic maritimoterrestre o de les obres d'emergència que preveuen els articles 12.7 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 20.3 d'aquest Reglament.

7. En cas d'emergència, el Servei Perifèric de Costes pot autoritzar l'adopció de mesures provisionals de defensa, formalització prèvia de les garanties econòmiques que, si s'escau, escaiguin, de conformitat amb el que estableixen els articles 36 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 78 d'aquest Reglament, i compromís de l'interessat de sol·licitar en el termini d'un mes des de l'autorització de mesures provisionals esmentada la concessió o autorització pertinent, i de complir la resolució que es derivi de l'expedient que s'instrueixi.

CAPÍTOL II

Indisponibilitat

Secció 1a Prevalença del domini públic

Article 10. *Inalienabilitat, imprescriptibilitat i inembargabilitat dels béns de domini públic maritimoterrestre.*

De conformitat amb el que disposa l'article 132.1 de la Constitució, els béns de domini públic maritimoterrestre són inalienables, imprescriptibles i inembargables (article 7 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 11. *Drets sobre els béns de domini públic maritimoterrestre.*

Als efectes de l'article anterior, no s'admeten drets que no siguin els d'ús i aprofitament adquirits d'acord amb la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i no tenen cap valor obstatiu respecte al domini públic les detencions privades, per prolongades que siguin en el temps i encara que apareguin emparades per assentaments del Registre de la Propietat (article 8 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 12. *Continuïtat del domini públic maritimoterrestre.*

1. No poden existir terrenys de propietat diferent de la demanial de l'Estat en cap de les pertinences del domini públic maritimoterrestre, ni tampoc en el supòsit de terrenys guanyats al mar o dessecats a la seva ribera, sense perjudici del que estableixen els articles 49 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 104 d'aquest Reglament.

2. Són nuls de ple dret els actes administratius que infringeixin el que disposa l'apartat anterior (article 9 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. Els actes de particulars en frau del precepte esmentat no n'impedeixen l'aplicació deguda.

Article 13. *Accions de protecció del domini públic maritimoterrestre.*

L'Administració General de l'Estat està obligada a exercir les accions necessàries per a la integritat i protecció del domini públic maritimoterrestre, i no es pot aplanar a les demandes que afectin la titularitat dels béns que l'integren.

Secció 2a Potestats de l'administració

Article 14. *Potestats de l'Administració General de l'Estat sobre els béns de domini públic maritimoterrestre.*

1. L'Administració General de l'Estat té el dret i el deure d'investigar la situació dels béns i drets que es presumeixin pertanyents al domini públic maritimoterrestre; a aquest efecte pot sol·licitar totes les dades i els informes que consideri necessaris i promoure la pràctica de la delimitació corresponent.

2. Així mateix, té la facultat de recuperació possessòria, d'ofici i en qualsevol temps sobre els béns esmentats segons el procediment que estableix l'article 16 d'aquest Reglament.

3. No s'admeten mesures cautelars contra les resolucions dictades per l'Administració General de l'Estat en exercici de les competències configurades a la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i d'acord amb el procediment establert (article 10 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 15. *Procediment d'investigació dels béns de domini públic maritimoterrestre.*

1. La potestat d'investigació l'exerceix el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, d'ofici o a instància de qualsevol persona, a qui cal notificar, si s'escau, la incoació de l'expedient.

2. Un cop iniciat l'expedient d'investigació, el Servei Perifèric de Costes ha de practicar les proves que consideri pertinents per constatar les característiques físiques i la situació jurídica dels béns investigats, i pot obrir, si ho considera oportú, un període d'informació pública durant el termini d'un mes. Per causes excepcionals motivades degudament, el termini esmentat es pot reduir fins als 15 dies.

3. Un cop conclosa la investigació, s'adopta la resolució que sigui procedent entre les següents:

- a) Promoure l'expedient de recuperació possessòria.
- b) Iniciar la delimitació corresponent.
- c) Arxivar les actuacions.

La resolució esmentada ha de ser en tot cas motivada i comunicada a la persona que n'hagi instat l'inici, si s'escau.

Article 16. *Procediment de recuperació possessòria dels béns de domini públic maritimoterrestre.*

1. La potestat de recuperació possessòria l'exerceix el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, d'ofici o a instància de qualsevol persona.

2. La potestat esmentada es pot exercir en tot cas respecte de béns inclosos al domini públic en virtut de delimitació. Quan no existeixi delimitació, només es pot referir a porcions del domini públic maritimoterrestre, respecte de les quals se'n pugui acreditar de manera plena i indubtable el caràcter demanial.

3. Un cop iniciat l'expedient mitjançant acord del Servei Perifèric de Costes, s'ha de notificar a l'ocupant perquè en el termini de vuit dies al·legui el que estimi convenient en defensa seva.

4. La resolució i l'execució corresponen al Servei Perifèric de Costes, que pot sol·licitar del delegat o subdelegat del Govern la col·laboració de les forces i cossos de seguretat de l'Estat. Quan sigui necessari el desnonament, s'ha de seguir el procediment que estableixen els articles 108 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 218 d'aquest Reglament.

5. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici de la imposició de les sancions administratives que puguin ser procedents i que s'assabenti l'autoritat judicial de la usurpació quan presenti indicis racionals de ser susceptible de responsabilitat criminal.

CAPÍTOL III

Delimitacions

Secció 1a Objecte i principis generals

Article 17. *Determinació del domini públic maritimoterrestre.*

1. Per determinar el domini públic maritimoterrestre, l'Administració General de l'Estat ha de practicar les delimitacions oportunes tenint en compte les característiques dels béns que la integren de conformitat amb el que disposen els articles 3, 4 i 5 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i concordants d'aquest Reglament.

2. Un cop practicada la delimitació, l'Administració General de l'Estat ha d'inscriure els béns de domini públic maritimoterrestre, d'acord amb la Llei 33/2003, de 3 de novembre, de patrimoni de les administracions públiques (article 11 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de portar l'arxiu actualitzat de documents i plans de les delimitacions del domini públic maritimoterrestre, amb fitxes individuals, que es poden substituir per un banc de dades susceptible de tractament informàtic, que han de contenir els emplaçaments i les classes de béns que l'integren. L'instrument esmentat és públic per a les dades que hagin de tenir aquesta naturalesa en aplicació de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

4. Als ports i a les instal·lacions portuàries, independentment de la seva titularitat, es practica la delimitació del domini públic maritimoterrestre d'acord amb el que estableixen la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i aquest Reglament, sigui o no coincident amb la delimitació de la zona de servei portuària. La definició de la zona de servei s'ajusta al que disposa la legislació específica aplicable.

Article 18. *Determinació del límit del domini públic maritimoterrestre.*

1. La delimitació determina sempre el límit interior del domini públic maritimoterrestre, sense perjudici que es puguin delimitar també les diferents classes de pertinences que l'integren. Quan aquest límit interior no coincideixi amb el de la ribera del mar, s'ha de fixar al pla, en tot cas, el d'aquesta última, a més d'aquell. No obstant això, l'amollonament només reflecteix el límit interior del domini públic.

2. Al pla corresponent s'ha de fixar el límit del domini públic mitjançant una línia poligonal que uneixi els diferents punts utilitzats com a referència, i cal rectificar, si s'escau, les corbes naturals del terreny.

3. Al mateix pla cal assenyalar sempre el límit interior de la zona de servitud de protecció.

Secció 2a Procediment

Article 19. *Incoació.*

1. La delimitació s'incoa d'ofici o a petició de qualsevol interessat, i l'ha d'aprovar l'Administració General de l'Estat. El termini per notificar la resolució dels procediments de delimitació és de vint-i-quatre mesos des de la data de publicació de l'acord d'incoació de l'expedient de delimitació (article 12.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. En cas d'iniciació a instància de part, aquesta ha d'abonar les taxes que corresponguin. Aquestes delimitacions es tramiten amb caràcter preferent.

3. Als efectes de la incoació de l'expedient, el Servei Perifèric de Costes ha de remetre a la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar una proposta que ha de contenir un pla de delimitació provisional del domini públic i de la zona de servitud de protecció, acompanyada de les fotografies i dades que siguin necessàries per justificar la proposta.

A la vista de la proposta esmentada, s'ordena, si s'estima procedent, la incoació de l'expedient.

Article 20. *Efectes de la incoació.*

1. La incoació de l'expedient de delimitació faculta l'Administració General de l'Estat per realitzar o autoritzar, fins i tot en terreny privat, treballs de presa de dades i fitacions necessaris, sense perjudici de les indemnitzacions que siguin procedents pels danys i perjudicis causats i a conseqüència de la delimitació que s'aprovi definitivament (article 12.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. L'acord d'incoació de l'expedient de delimitació implica la suspensió de l'atorgament de concessions i autoritzacions al domini públic maritimoterrestre i a la seva zona de servitud de protecció; a aquest efecte s'ha de publicar acompanyada del pla en què es delimiti provisionalment la superfície estimada d'aquell i d'aquesta (article 12.5 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Aquesta suspensió no s'aplica a l'atorgament de concessions i autoritzacions per a ocupació de béns que tinguin el caràcter indubtable de domini públic maritimoterrestre.

La resolució de l'expedient de delimitació porta implícit l'aixecament de la suspensió.

3. No obstant això, es poden dur a terme, amb autorització prèvia de l'Administració General de l'Estat o per part d'aquesta, obres d'emergència per prevenir o reparar danys de conformitat amb l'article 9.6 d'aquest Reglament.

4. Les facultats que aquest article atribueix a l'Administració General de l'Estat les exerceix el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient a través del Servei Perifèric de Costes.

Article 21. *Procediment.*

1. Al procediment s'oeix els propietaris que estiguin inclosos al domini públic maritimoterrestre i els adjacents, amb notificació prèvia, així com les persones que acreditin la condició d'interessats; tenen aquesta consideració les organitzacions legitimades a l'empara de l'article 2.2 de la Llei 27/2006, de 18 de juliol.

2. El Servei Perifèric de Costes, una vegada elaborat el pla de delimitació provisional de la zona de domini públic i de la de servitud de protecció, i obtinguts de la seu electrònica de la Direcció General del Cadastre els plans cadastrals i les certificacions cadastrals descriptives i gràfiques dels immobles afectats, on constin la referència cadastral i les dades d'identificació dels titulars cadastrals i adjacents, ha de procedir en el termini de quinze dies des de la incoació de l'expedient a:

a) Publicar l'anunci d'incoació de l'expedient al butlletí oficial de la província, al seu propi tauler d'anuncis i en un diari dels de més circulació a la província, així com a la seu electrònica del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb la finalitat que, en el termini d'un mes, qualsevol interessat pugui comparèixer a l'expedient, examinar el pla de delimitació provisional de la zona de domini públic i de la de servitud de protecció i formular les alegacions que consideri oportunes.

b) Sol·licitar l'informe a la comunitat autònoma i a l'ajuntament respectius, i remetre'ls a aquest efecte una còpia dels plans d'emplaçament i delimitació provisional del domini públic i de la zona de servitud de protecció i de la documentació cadastral. Un cop transcorregut el termini d'un mes sense que es rebi l'informe, s'entén que és favorable. En la sol·licitud que es cursi a l'ajuntament cal incloure la petició de suspensió cautelar de l'atorgament de llicències d'obra en l'àmbit afectat per la delimitació.

c) Notificar al Registre de la Propietat l'acord d'incoació de l'expedient de delimitació, acompanyat del pla de l'àrea que es vol delimitar i de la relació de propietaris, i sol·licitar la certificació de domini i càrregues de les finques inscrites a nom dels propietaris inclosos a l'expedient i de qualsevol altra que confronti o intersequi amb el domini públic maritimoterrestre, segons resultin del pla aportat i dels plans cadastrals, així com la constància de la incoació de l'expedient al foli de cadascuna d'aquestes.

La certificació esmentada s'ha d'expedir en el termini d'un mes, i és prorrogable fins a un màxim de dos mesos per causa justificada i amb petició prèvia del registrador de la propietat.

El pla de l'àrea afectada per la delimitació hi ha de constar georeferenciat degudament, amb identificació de les parcel·les, i s'ha d'acompanyar de la documentació cadastral referida a fi que el registrador de la propietat, en expedir la certificació, verifiqui la correspondència de la relació de propietaris esmentada amb el contingut dels assentaments registrals o posi de manifest les discrepàncies que es derivin d'aquests. Si l'expedient inclou finques no inscrites, el Servei Perifèric de Costes pot sol·licitar simultàniament que, amb caràcter previ, es prengui anotació preventiva per falta d'inscripció prèvia.

3. Amb caràcter simultani a l'expedició de la certificació referida, el registrador estén una nota marginal al foli de les finques de les quals certifiqui, en què ha de fer constar:

a) La iniciació de l'expedient de delimitació, amb indicació de les dades que en permetin la identificació així com la data de l'acord d'incoació de la delimitació i de la seva publicació.

b) L'expedició de la certificació de domini i càrregues de les finques afectades per la delimitació.

c) L'advertència que les finques esmentades poden quedar afectades per la delimitació i, en conseqüència, ser incorporades, de manera total o parcial, al domini públic maritimoterrestre o ser incloses totalment o parcialment a la zona de servitud de protecció o trànsit.

d) La circumstància que la resolució aprovatòria del procediment de delimitació serveix de títol per rectificar les situacions juridicoregistrals contradictòries amb la delimitació.

Aquesta nota marginal es cancel·la en practicar la inscripció o anotació de la resolució per la qual s'aprova l'expedient de delimitació. Igualment, es pot cancel·lar a sol·licitud del Servei Perifèric de Costes o per resolució judicial, i en tot cas per caducitat, una vegada transcorreguts tres anys des de la seva data, si bé es pot sol·licitar la pròrroga de la seva vigència durant un termini màxim de tres anys més, que s'ha de fer constar al foli per nota marginal amb anterioritat a l'expiració del termini inicial.

Totes les comunicacions i la remissió de documents i informació entre els Serveis Perifèrics de Costes i el Registre de la Propietat s'han de dur a terme preferentment per mitjans electrònics a través de la seu electrònica dels registres.

4. En tot cas, es garanteix la coordinació adequada entre els plans topogràfics utilitzats en la tramitació del procediment i la cartografia cadastral.

5. Quan la delimitació afecti el domini públic portuari estatal, cal remetre l'expedient de delimitació, abans de la seva aprovació, al Ministeri de Foment perquè, en el termini de dos mesos, emeti un informe sobre les matèries que afectin les seves competències. En cas de discrepància entre tots dos ministeris sobre la delimitació del domini públic portuari, ha de decidir el Consell de Ministres (article 12.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 22. *Fitació de la delimitació.*

Un cop obtinguda la informació a què es refereix l'apartat 2 de l'article anterior, el Servei Perifèric de Costes ha de citar sobre el terreny, amb una antelació mínima de deu dies, conjuntament o agrupats per trams de la delimitació, els propietaris que estiguin inclosos al domini públic maritimoterrestre i els adjacents, individualment, o els representants de les comunitats de propietaris quan estiguin constituïts, i els que hagin acreditat la seva condició d'interessats personant-se a l'expedient de delimitació; tenen aquesta consideració les organitzacions legitimades a l'empara de l'article 2.2 de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, així com a l'ajuntament i a la comunitat autònoma corresponents, per mostrar-los la delimitació provisional del domini públic mitjançant la seva fitació, i el servei esmentat en pot estendre l'acta. Els propietaris i interessats que en tot cas poden concórrer l'acte de fitació i al·legar el que escaigui, disposen d'un termini de quinze dies per formular al·legacions i proposar motivadament una delimitació alternativa.

Article 23. Noves finques registrals afectades per la delimitació.

1. Si durant la tramitació de l'expedient es té coneixement de l'existència de noves finques registrals afectades per la delimitació, no incloses a la certificació, se sol·licita del registrador que procedeixi a expedir la certificació de domini i càrregues d'aquestes i a estendre al foli de la finca la nota marginal que preveu l'article 21.3 d'aquest Reglament.

2. L'actuació esmentada es pot practicar igualment d'ofici quan l'omissió de la finca afectada a la certificació expedida per a la incoació de l'expedient de delimitació sigui apreciada pel mateix registrador de la propietat, circumstància que cal notificar tant al Servei Perifèric de Costes com a tots els titulars que tinguin algun dret inscrit, tal com estableix l'article 31.2.b) d'aquest Reglament, perquè puguin comparèixer a l'expedient, i ha de quedar constància al foli registral de la pràctica de les notificacions esmentades.

3. En tota informació registral referida a finques que, segons la cartografia cadastral, intersequin o confrontin amb el domini públic maritimoterrestre, cal posar de manifest aquesta circumstància com a informació territorial associada i incloure-hi les dades identificatives de l'expedient de delimitació quan consti la seva iniciació per nota indicativa i els efectes que es poden derivar d'aquest.

La informació esmentada s'ha de consignar igualment a les notes de qualificació o despatx respecte dels documents que es presentin després de la nota marginal de la incoació de l'expedient de delimitació.

Cal produir la mateixa publicitat respecte a finques afectades per la zona de servitud de protecció i trànsit.

Article 24. Projecte de delimitació.

1. Un cop practicades les actuacions que preveuen els articles 21, 22 i 23 d'aquest Reglament, el Servei Perifèric de Costes formula el projecte de delimitació, que ha de comprendre:

a) Una memòria, amb la descripció de les actuacions practicades i les incidències produïdes i amb justificació de la línia de delimitació proposada i altres delimitacions que preveu l'article 18 d'aquest Reglament, en funció d'aquelles i dels informes emesos i les al·legacions presentades.

b) Plans topogràfics a escala no inferior a 1:1.000, amb el traçat de la línia de delimitació i les delimitacions indicades, recollides degudament als plans cadastrals.

c) Un plec de condicions per al replantejament i l'amollonament posterior de la delimitació.

d) Un pressupost estimat.

2. El projecte i la seva execució han de complir les instruccions tècniques que, si s'escau, s'aprovin pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, inclosos els models de fites de delimitació i altres senyals o referències.

3. L'expedient de delimitació, amb el projecte i l'acta de replantejament, s'han d'eleva al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient per a la seva aprovació mitjançant una ordre ministerial.

Article 25. Modificació substancial del projecte de delimitació.

Quan el projecte de delimitació impliqui una modificació substancial de la delimitació provisional efectuada prèviament, s'obre un nou període d'informació pública i dels organismes indicats anteriorment, que es tramita simultàniament amb l'audiència, amb notificació prèvia, als propietaris que estiguin inclosos al domini públic maritimoterrestre i als adjacents, així com als que hagin acreditat la seva condició d'interessats, personant-se a l'expedient; tenen aquesta consideració les organitzacions legitimades a l'empara de l'article 2.2 de la Llei 27/2006, de 18 de juliol.

El registrador de la propietat procedeix tal com estableixen els articles 21.2.c) i 3, en relació amb les finques afectades per la modificació.

Article 26. *Aprovació de la delimitació.*

1. L'ordre d'aprovació de la delimitació ha d'especificar els plans que s'aproven, que han de permetre georeferenciar a la cartografia cadastral el límit interior del domini públic maritimoterrestre, així com el de la ribera del mar quan no coincideixi amb aquell. A més, es fa constar la geocalització de les servituds imposades als terrenys confrontants.

2. L'ordre esmentada s'ha de notificar als propietaris que estiguin inclosos al domini públic maritimoterrestre i als adjacents, i als qui hagin comparegut a l'expedient acreditant la seva condició d'interessats; tenen aquesta consideració les organitzacions legitimades a l'empara de l'article 2.2 de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, així com a la comunitat autònoma, a l'ajuntament, al Cadastre i al Registre de la Propietat, i s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat».

La publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat» no ha d'incloure necessàriament els plans de la delimitació, però ha d'indicar la manera en què aquests són accessibles.

3. La notificació al Registre de la Propietat s'ha de portar a efecte preferentment mitjançant un document electrònic que compregui la base gràfica del pla de delimitació, amb l'objecte de la seva incorporació al sistema informàtic registral per a la identificació de les finques sobre la cartografia cadastral, i s'han de practicar els assentaments que calgui tal com estableix l'article 31 d'aquest Reglament. És títol inscripció la certificació de la resolució per la qual s'aprovi l'expedient de delimitació, expedida per l'òrgan competent, en què s'han de detallar les finques afectades. Igualment, hi ha de constar la manera en què s'ha efectuat la notificació de l'expedient de delimitació a tots els propietaris i interessats a què fa referència l'article 21.1 d'aquest Reglament. La comunicació al Cadastre s'ha d'efectuar d'acord amb el que es disposa per ordre del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Article 27. *Revisió de la delimitació.*

1. Les delimitacions es revisen quan s'alteri la configuració del domini públic maritimoterrestre. La incoació de l'expedient de delimitació té els efectes que preveu l'article 12 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol. La revisió de la delimitació es tramita de conformitat amb el que preveu aquesta secció.

a) Les delimitacions de zona maritimoterrestre vigents es revisen en cas que, en aplicar els criteris que indica l'article 4.a) d'aquest Reglament, amb dades obtingudes a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reglament, la línia de la zona maritimoterrestre resultant quedi ubicada terra endins de la vigent, i els terrenys inundats passin a formar part del domini públic maritimoterrestre.

b) Igualment, es revisen les delimitacions de zona maritimoterrestre vigents, i es desplaça el límit esmentat cap al mar, si es demostra que un temporal, amb període de retorn de 50 anys, no assoleix el límit fixat a la delimitació esmentada. Per fer aquest càlcul no es tenen en compte les obres que s'hagin pogut dur a terme per disminuir l'abast de l'onatge.

c) En els supòsits d'incorporació de terrenys que preveuen els apartats 7 i 8 de l'article 5 d'aquest Reglament i en els de desafectació que recull l'article 38 d'aquest Reglament, no és necessari tramitar una nova delimitació, sinó que és suficient de rectificar la delimitació existent amb informació pública i sol·licitud d'informes a l'ajuntament i la comunitat autònoma, de manera que s'adapti la línia definitòria del domini públic maritimoterrestre al resultat d'aquestes mutacions demaniales.

d) L'acord d'iniciació de revisió de la delimitació es notifica al Registre de la Propietat per tal que s'expedeixi una certificació i s'estengui la nota marginal, d'acord amb els articles 21.2.c) i 3 d'aquest Reglament, i es practica la inscripció o anotació de la resolució aprovatòria de la revisió, d'acord amb l'article 26.3 d'aquest Reglament.

2. Els titulars dels terrenys que després de la revisió de la delimitació s'incorporin al domini públic maritimoterrestre passen a ser titulars d'un dret d'ocupació i aprofitament, a

l'efecte del qual l'Administració atorga d'ofici la concessió, excepte en cas de renúncia expressa de l'interessat.

La concessió s'atorga per a un període de setanta-cinc anys, respectant els usos i aprofitaments existents, sense obligació d'abonar un cànon. L'ordre esmentada es notifica als interessats que hagin comparegut a l'expedient, així com a la comunitat autònoma, a l'ajuntament, a la Direcció General del Cadastre, per a la incorporació de l'alteració sobre la titularitat dels immobles corresponents, i al Registre de la Propietat.

El termini de la concessió atorgada computa a partir de la data en què es va practicar la delimitació. Aquesta mateixa data és la que es té en compte per al reconeixement dels usos i aprofitaments existents.

3. Els titulars de les obres i instal·lacions que, després de la revisió de la delimitació, s'incorporin al domini públic maritimoterrestre o a la zona de servitud de protecció, poden dur a terme obres de reparació, millora, consolidació i modernització sempre que no impliquin un augment del volum, l'alçada ni la superfície.

A aquests efectes, s'entén per obres de reparació, millora, consolidació i modernització les que defineix la disposició transitòria catorzena.2 d'aquest Reglament.

Aquestes obres han d'implicar una millora en l'eficiència energètica. A aquest efecte i quan els sigui aplicable, han d'obtenir una qualificació energètica final que assoleixi una millora de dues lletres o una lletra B, cosa que s'acredita mitjançant la certificació d'eficiència energètica, d'acord amb el que preveu el Reial decret 235/2013, de 5 d'abril, pel qual s'aprova el procediment bàsic per a la certificació d'eficiència energètica dels edificis de nova construcció o amb renovacions importants.

Així mateix, en aquestes obres, quan escaigui, s'han d'utilitzar els mecanismes, els sistemes, les instal·lacions i els equipaments individuals i/o col·lectius que representin un estalvi efectiu en el consum d'aigua. En cas que afectin jardins i espais verds, per al seu reg cal fomentar l'ús de recursos hídrics marginals, com ara aigües regenerades o aigües de pluja emmagatzemades.

4. Les circumstàncies a què es refereix l'apartat anterior s'han d'acreditar davant el Servei Perifèric de Costes o davant l'Administració autonòmica, segons si s'ubiquen al domini públic maritimoterrestre o a la servitud de protecció, mitjançant una declaració responsable, d'acord amb el que preveu l'article 71 bis de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, amb caràcter previ a l'autorització urbanística que escaigui. En cas que les obres o instal·lacions afectin la servitud de trànsit, es requereix que, amb caràcter previ, l'Administració General de l'Estat emeti un informe favorable en què consti que la servitud de trànsit queda garantida, d'acord amb el que disposa la disposició transitòria catorzena, apartat 5, d'aquest Reglament. Aquest informe s'ha d'emetre en el termini de dos mesos des de la seva sol·licitud, excepte en els supòsits que preveu la disposició transitòria catorzena, apartat 1.b, d'aquest Reglament. Si no s'emete en aquest termini, s'entén que té caràcter favorable.

La declaració responsable ha de contenir, almenys, la documentació acreditativa de la personalitat del peticionari i la declaració expressa que les obres que cal realitzar compleixen el que estableixen la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i aquest Reglament.

Article 28. *Requisits per a la inscripció de les declaracions d'obra nova.*

Independentment del que disposa l'article 20 del text refós de la Llei de sòl, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2008, de 20 de juny, i de les autoritzacions que recullen els articles 49.4 i 51.3 d'aquest Reglament, per a la inscripció al Registre de la Propietat de les declaracions d'obra nova i les seves modificacions a les zones de domini públic maritimoterrestre i de servitud de protecció, en els supòsits admesos legalment, s'ha d'acreditar la presentació de la declaració responsable que recull l'article anterior, o el títol necessari, llevat que aquest aspecte resulti de la llicència urbanística que autoritzi la construcció o l'adequació de l'ús a la destinació que preveu la norma de planejament. Quan es tracti d'edificacions o construccions ubicades a la servitud de trànsit, és exigible

l'informe favorable, en els termes que preveu l'article anterior, llevat que se n'acrediti l'obtenció per silenci o resulti de la mateixa llicència d'edificació.

Article 29. *Terrenys en situació de regressió greu.*

1. L'Administració General de l'Estat pot declarar en situació de regressió greu els trams del domini públic maritimoterrestre en què es verifiqui un retrocés de la línia de la vora del mar superior a 5 metres a l'any, en cadascun dels últims cinc anys, sempre que s'estimi que no puguin recuperar el seu estat anterior per processos naturals.

S'entén per línia de la vora del mar la línia de tall del pla de plenamar màxima viva equinoccial amb el terreny.

2. En els terrenys declarats en situació de regressió greu, no es pot atorgar cap nou títol d'ocupació del domini públic maritimoterrestre.

3. Excepcionalment, i a les zones en què no existeixi risc cert d'inundació en els propers cinc anys, la declaració pot preveure motivadament que s'atorguin drets d'ocupació destinats a serveis públics de conformitat amb el que estableix l'article 32 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol. Aquestes ocupacions no es poden atorgar per a un termini que excedeixi els cinc anys, i són prorrogables per períodes iguals dins del màxim que preveu la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

4. Les construccions emparades per un dret d'ocupació, existents als terrenys declarats en situació de regressió greu, s'han de mantenir, sempre que el mar no hi arribi o existeixi risc cert que ho faci, en els termes d'aquest article.

En cas contrari, el dret d'ocupació s'extingeix d'acord amb el que preveuen els articles 78 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 163 d'aquest Reglament.

5. En els terrenys declarats en situació de regressió greu, l'Administració General de l'Estat pot dur a terme actuacions de protecció, conservació o restauració. En aquest cas, pot imposar contribucions especials d'acord amb el que preveu l'article 87 bis de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

6. La declaració de situació de regressió greu es fa per ordre ministerial, submissió prèvia al tràmit d'informació pública així com a informe de la comunitat autònoma i els ajuntaments corresponents i tràmit d'al·legacions dels qui acreditin la condició d'interessat personant-se a l'expedient. L'ordre ministerial es publica al «Butlletí Oficial de l'Estat», així com a la seu electrònica del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient. De la mateixa manera, es dóna trasllat de l'ordre esmentada al Registre de la Propietat, preferentment mitjançant un document electrònic que compregui la base gràfica del tram declarat en regressió, amb l'objecte de la seva incorporació al sistema informàtic registral sobre la cartografia cadastral, i es dóna publicitat d'aquesta limitació com a informació territorial associada.

7. Si les circumstàncies que van motivar la declaració de situació de regressió greu desapareixen, per ordre ministerial es pot revocar aquesta declaració de manera que cessin tots els seus efectes.

Secció 3a *Efectes*

Article 30. *Efectes de la delimitació.*

1. La delimitació aprovada, en constatar l'existència de les característiques físiques que s'enumeren als articles 3, 4 i 5 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i concordants d'aquest Reglament, declara la possessió i la titularitat dominical a favor de l'Estat, cosa que dóna lloc a l'amollonament, i sense que les inscripcions del Registre de la Propietat puguin prevaler respecte a la naturalesa demanial dels béns delimitats (article 13.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. L'aprovació de la delimitació porta implícit l'aixecament de la suspensió de l'atorgament de concessions i autoritzacions al domini públic maritimoterrestre i a la seva zona de servitud de protecció, de conformitat amb el que preveuen els articles 12.5 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 20.2 d'aquest Reglament.

3. També porta implícita la cancel·lació de les notes marginals practicades al Registre de la Propietat amb motiu de la delimitació, relatives a finques o a la part d'aquestes que no s'hagi inclòs al domini públic maritimoterrestre en virtut d'aquell, la qual es porta a efecte mitjançant una certificació expedida pel Servei Perifèric de Costes, amb referència expressa a la situació de la finca en relació amb les servituds de protecció i trànsit o bé en practicar la inscripció o anotació de la resolució d'aprovació de la delimitació.

4. L'amollonament es fa mitjançant la col·locació de fites que permetin identificar sobre el terreny el límit interior perimetral del domini públic maritimoterrestre. Les fites se substitueixen per altres senyals o referències que facin possible la identificació esmentada quan així ho aconsellin les circumstàncies físiques del lloc d'ubicació.

Article 31. Rectificació de les situacions jurídiques registrals contradictòries amb la delimitació.

1. La resolució d'aprovació de la delimitació és títol suficient per rectificar, de la manera i en les condicions que determina aquest article, les situacions jurídiques registrals contradictòries amb la delimitació. La resolució esmentada és títol suficient, així mateix, perquè l'administració procedeixi a la immatriculació dels béns de domini públic. En tot cas, els titulars inscrits afectats poden exercir les accions que estimin pertinents en defensa dels seus drets; la reclamació judicial corresponent és susceptible d'anotació preventiva (article 13.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Per rectificar les inscripcions registrals contradictòries sobre béns i drets afectats per una delimitació aprovada després de l'entrada en vigor de la Llei 2/2013, de 29 de maig, els titulars de les quals s'hagin inclòs a l'expedient i als quals s'hagi notificat sobre aquest fet o bé hagin adquirit amb posterioritat a la nota marginal d'expedició de certificació de domini i càrregues de les finques inscrites a què es refereix l'article 21. 3 d'aquest Reglament, s'aplica el procediment següent:

a) L'aprovació de la delimitació és títol suficient per a la seva anotació preventiva, amb indicació de la naturalesa del domini públic dels béns o part d'aquests inclosos en aquella. L'anotació esmentada té un termini de vigència de cinc anys i no impedeix la pràctica d'assentaments posteriors, si bé en tot cas aquests queden supeditats de resultes de la fermesa de la delimitació, aspecte que es consigna expressament a l'assentament que es practiqui i és advertit pel registrador de la propietat en tota la informació registral que emeti, així com en les notes de despatx o qualificació que estengui.

b) La pràctica de l'anotació esmentada l'ha de notificar el registrador de la propietat als titulars de domini i altres drets inscrits que puguin estar afectats, mitjançant una comunicació dirigida al domicili que consti a l'expedient o al registre, i en cas que aquest no es conegui o que la comunicació sigui infructuosa, a través del butlletí oficial de la província, i inserir-hi a més edictes al tauler d'anuncis del Registre de la Propietat i a l'ajuntament respectiu, així com a la seu electrònica dels registres. La pràctica de la notificació s'ha de fer constar per nota marginal a la finca afectada.

c) Si en el termini de cinc anys i un mes des de la data d'aprovació de la delimitació no es produeix l'accés al registre de les anotacions preventives de demandes derivades de les accions promogudes pels titulars inscrits, l'anotació de la delimitació es converteix directament en inscripció definitiva de domini, i el registrador de la propietat ha de procedir d'ofici a la rectificació o cancel·lació de les inscripcions existents contradictòries amb el domini públic, de conformitat amb el que preveu la legislació hipotecària. En altres casos, cal atènyer-se al resultat del judici corresponent i queda prorrogada automàticament la vigència de l'anotació preventiva de delimitació fins a la conclusió d'aquesta, una vegada s'hagi pres anotació de la demanda interposada.

3. Quan es tracti d'inscripcions contradictòries sobre finques que, malgrat estar afectades per un expedient de delimitació, no s'hagi fet constar, per qualsevol circumstància, la incoació d'aquesta per nota marginal, així com l'expedició de la

certificació de titularitat i càrregues corresponent, als efectes de la seva notificació per part de l'administració, només es pot cancel·lar si es disposa del consentiment del titular registral o d'una resolució judicial ferma, llevat que s'acrediti la seva intervenció en el procediment o la notificació personal en temps d'aquest, de manera que hagi pogut exercir els seus drets de la manera prevista legalment, exigència que és igualment aplicable per als titulars de drets constituïts sobre la finca i que s'hagin de cancel·lar per ser incompatibles amb el domini públic.

4. Per immatricular béns de domini públic marítimoterrestre al Registre de la Propietat, cal atènyer-se al que preveu la legislació hipotecària, i la resolució aprovatòria de la delimitació, acompanyada del pla individualitzat corresponent de la finca, és títol suficient per practicar-la, sense necessitat de cap tràmit addicional posterior.

5. Les finques que, a conseqüència de l'expedient de delimitació, s'hagin d'incorporar al domini públic marítimoterrestre, s'inscriuen a favor de l'Estat de conformitat amb la Llei 33/2003, de 3 de novembre.

Article 32. Prescripció de les accions civils sobre drets relatius a terrenys inclosos al domini públic delimitat.

Les accions civils sobre drets relatius a terrenys inclosos al domini públic delimitat prescriuen al cap de cinc anys, computats a partir de la data de l'aprovació de la delimitació (article 14 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Secció 4a Immatriculació de finques confrontants amb el domini públic marítimoterrestre

Article 33. Immatriculació i inscripció dels excessos de cabuda en finques situades a la zona de servitud de protecció.

1. El registrador ha de denegar en tot cas la immatriculació o la inscripció de l'excés de cabuda sol·licitat quan la zona del domini públic marítimoterrestre amb la qual intersequi la finca sigui la resultant d'un expedient de delimitació ja aprovat i inscrit o anotat al Registre de la Propietat.

2. La Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar ha de traslladar a la Direcció General dels Registres i del Notariat, per a la seva incorporació al sistema informàtic registral, la representació gràfica georeferenciada a la cartografia cadastral, tant de la línia de domini públic marítimoterrestre com de les servituds de trànsit i protecció. La informació gràfica esmentada s'ha de subministrar en suport electrònic.

Únicament s'ha de procedir a la immatriculació o inscripció d'excessos de cabuda respecte de finques que intersequin amb la zona de servitud de protecció, quan s'acrediti en el procediment registral la no-adjacència o invasió del domini públic marítimoterrestre, de conformitat amb el que estableix aquesta secció.

Article 34. Comprovacions registrals prèvies a la immatriculació o inscripció de l'excés de cabuda de les finques situades en servitud de protecció i la seva descripció registral.

1. El registrador de la propietat, llevat que justifiqui les raons per les quals no és possible, ha de procedir a identificar gràficament les finques que intersequin amb la zona de servitud de protecció i a verificar que no envaeixin o confrontin amb el domini públic marítimoterrestre, com a requisit previ a la pràctica de la immatriculació o excés de cabuda sol·licitada. Quan alguna finca confronti o intersequi amb la zona de domini públic marítimoterrestre, de conformitat amb la representació gràfica subministrada per la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar i la delimitació de la qual no figuri inscrita o anotada, el registrador ha de suspendre la inscripció sol·licitada i ho ha de comunicar el mateix dia al Servei Perifèric de Costes, així com al presentador i al titular; ha de prendre en el seu lloc una anotació preventiva de la suspensió per a un període de

noranta dies i ha de reflectir per nota marginal la data de la recepció de la notificació esmentada al Servei Perifèric de Costes.

El Servei Perifèric de Costes ha d'expedir la certificació en el termini d'un mes des de la recepció de la petició del registrador, i s'ha de pronunciar sobre si la finca objecte d' anotació envaeix el domini públic marítimoterrestre. Així mateix, ha d'incorporar el pla cadastral de la finca que determini la seva relació amb la línia del domini públic marítimoterrestre i les servituds de protecció i trànsit. Un cop transcorregut el termini esmentat sense que s'hagi rebut cap resposta, es procedeix a la conversió de l'anotació en inscripció; cal notificar aquest aspecte al Servei Perifèric de Costes i deixar-ne constància al foli de la finca.

Quan la certificació resulti la invasió del domini públic marítimoterrestre, el registrador ha de denegar la inscripció del títol i cancel·lar l'anotació preventiva de suspensió.

2. Si la zona a què es refereix la sol·licitud d'immatriculació o d'inscripció de l'excés de cabuda no està separada, s'ha d'iniciar la delimitació corresponent dins d'un termini que no pot ser superior als tres mesos des de la sol·licitud corresponent i, mentrestant, queda en suspens la inscripció sol·licitada.

El Servei Perifèric de Costes ha de comunicar aquesta circumstància al Registre de la Propietat dins del mes següent a la recepció de la petició del registrador, i l'anotació de suspensió es prorroga fins a un màxim de quatre anys, amb sol·licitud de l'expedició de la certificació de titularitat i càrregues a què es refereix l'article 21.3 d'aquest Reglament, cosa que s'ha de reflectir per nota marginal; l'assentament practicat queda supeditat a la resolució de l'expedient de delimitació. Un cop iniciat l'expedient, el Servei Perifèric de Costes ha de notificar al registre la data de l'acord d'incoació i de la seva publicació, així com el pla amb la delimitació provisional que afecti la finca, i ha d'indicar aquestes circumstàncies per nota marginal tal com estableix l'article 21.3. El titular a favor del qual s'anoti el domini ha de ser notificat a l'expedient de delimitació.

Igualment, es pot prendre anotació preventiva de la suspensió, amb els mateixos efectes i la mateixa vigència, quan l'expedient s'hagi iniciat a sol·licitud del propietari, qui n'assumeix els costos. És títol formal per practicar l'anotació referida, que ha d'acompanyar el títol o document la inscripció del qual se sol·licita, la certificació expedida pel Servei Perifèric de Costes en què constin les dades de l'expedient, la descripció de la finca afectada i la seva representació gràfica de conformitat amb el pla provisional que s'hagi tingut en compte per iniciar l'expedient, i el registrador ha de procedir tal com estableixen els articles 21.2.c) i 3 d'aquest Reglament.

4. El registrador, no obstant això, ha de practicar la inscripció sol·licitada quan el títol presentat testimonii o s'acompanyi d'una certificació expedida pel Servei Perifèric de Costes que acrediti que la finca no envaeix el domini públic marítimoterrestre, i ha de reflectir mitjançant tècniques de geolocalització la seva situació en relació amb la zona de domini públic i les servituds de protecció i trànsit, sempre que això no contradigui cap assentament de delimitació inscrit o anotat; en aquest cas és necessari procedir prèviament o simultàniament a la seva rectificació de conformitat amb el procediment establert legalment.

Article 35. Descripció registral de les finques que intersequin amb la zona de servitud de trànsit o protecció.

1. Tant el títol com la descripció registral de les finques que intersequin amb la zona de servitud de protecció han de contenir una menció expressa sobre la seva limitació o no respecte al domini públic marítimoterrestre. Quan la manifestació negativa de les parts en el títol coincideixi amb el contingut de la representació gràfica subministrada per la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar, el registrador ha de portar a efecte la inscripció sol·licitada, sempre que no tingui un dubte motivat degudament sobre aquest assumpte, es tracti d'un tram ja delimitat i el títol incorpori el pla individualitzat de la delimitació de la finca totalment coincident amb la descripció literària d'aquesta, que en permeti la localització a la cartografia cadastral.

2. Quan el títol presentat no contingui cap referència a la limitació de la finca amb la zona de domini públic maritimoterrestre, el registrador, una vegada identificada gràficament aquesta, ha de procedir a practicar la inscripció sol·licitada en els termes que resulten de l'apartat anterior, sempre que s'acrediti la no-limitació o intersecció amb el domini públic maritimoterrestre. Quan, segons la documentació aportada al Registre de la Propietat, no sigui possible la identificació gràfica de la finca a la cartografia cadastral o existeixin dubtes raonats sobre la seva ubicació real, que han de ser motivats degudament pel registrador, aquest ha de suspendre la inscripció i ha de notificar aquesta circumstància al titular perquè pugui comparèixer al procediment registral durant els deu dies següents a la recepció de la notificació, i fer les manifestacions i l'aportació de documents que escaigui en relació amb la identificació gràfica de la finca.

Un cop determinada la no-limitació amb el domini públic maritimoterrestre, s'ha de practicar la inscripció de la manera que estableix el paràgraf anterior. En cas contrari, cal prendre una anotació preventiva de la suspensió i notificar-ho al Servei Perifèric de Costes tal com estableix l'article 34.1 d'aquest Reglament.

3. Sempre que el títol registral contingui la indicació que la finca confronta amb el mar, la limitació s'entén referida al límit interior de la ribera del mar, fins i tot en els casos d'excés de cabuda.

4. En cas que el domini públic maritimoterrestre inclogui alguna pertinença diferent de la ribera del mar, la limitació a què es refereix el paràgraf anterior s'entén respecte al límit interior del domini esmentat.

5. Si de la identificació de la finca, de conformitat amb el que disposa l'apartat 1, resulta que aquesta s'ubica a les zones de servitud de trànsit o protecció, es practica la inscripció i s'indica aquesta circumstància, llevat que es tracti d'un acte o negoci que vulneri les limitacions a què estan subjectes aquestes zones.

6. El que disposen els articles anteriors s'aplica igualment als excessos de cabuda, llevat que es tracti de finques de llindeixes fixes o de tal naturalesa que excloguin la possibilitat d'invasió del domini públic maritimoterrestre.

Article 36. *Normes aplicables a les segones inscripcions i posteriors.*

En relació amb les segones inscripcions i posteriors sobre finques que intersequin o confrontin amb el domini públic maritimoterrestre, cal aplicar les regles següents:

1a El registrador denega la pràctica de qualsevol assentament quan la finca intersequi amb el domini públic maritimoterrestre a conseqüència d'un expedient de delimitació inscrit o anotat al Registre de la Propietat sobre altres finques incloses a la mateixa zona delimitada, actuació que cal comunicar al Servei Perifèric de Costes, perquè procedeixi a sol·licitar la rectificació dels assentaments contradictoris amb aquest.

2a Si la finca interseca o confronta amb una zona de domini públic maritimoterrestre de conformitat amb la representació gràfica subministrada per la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar, el registrador ha de suspendre la inscripció sol·licitada i ha de prendre anotació preventiva per a un període de noranta dies; a més, ha de notificar aquesta circumstància al Servei Perifèric de Costes perquè, en el termini d'un mes des de la recepció de la petició, certifiqui si la finca envaeix el domini públic maritimoterrestre i la seva situació en relació amb les servituds de protecció i trànsit. Un cop transcorregut el termini esmentat sense rebre la certificació referida, el registrador ha de convertir l'anotació de suspensió en inscripció de domini; cal notificar aquest aspecte al Servei Perifèric de Costes i deixar-ne constància al foli de la finca.

3a Quan de la certificació resulti que la finca interseca amb el domini públic maritimoterrestre segons una delimitació ja aprovada per ordre ministerial, el registrador ha de denegar la inscripció sol·licitada i cancel·lar l'anotació de suspensió, i el Servei Perifèric de Costes ha de procedir a sol·licitar l'anotació de la resolució aprovatòria de delimitació.

4a Quan la finca intersequi o confronti, segons la certificació, amb zones de domini públic maritimoterrestre pendents de delimitació, el registrador ha de practicar la inscripció

sol·licitada i ho ha de comunicar al Servei Perifèric de Costes, i deixar-ne constància per nota marginal al foli real; hi ha de fer constar, tant a l'assentament practicat com a la nota de despatx, que queda supeditat de resultes de l'expedient de delimitació. En cas que la delimitació ja s'hagi iniciat, el Servei Perifèric de Costes ha de sol·licitar del registrador l'expedició de certificació de titularitat i càrregues i la constància per nota marginal de tots els assumptes que recull l'article 21.3. Si passa altrament, aquestes dades se li notifiquen una vegada s'hagi acordat la iniciació de l'expedient.

5a Quan la finca només intersequi parcialment amb el domini públic maritimoterrestre, les limitacions anteriors només s'apliquen a la part afectada, i la descripció del títol s'ha d'adequar al contingut de la resolució aprovatòria de la delimitació, amb l'objecte de procedir a la inscripció o anotació del domini públic maritimoterrestre a favor de l'Estat.

6a El registrador de la propietat, en ocasió de l'emissió de qualsevol forma de publicitat registral, ha d'informar en tot cas de la situació de la finca en relació amb les servituds de protecció i trànsit de conformitat amb la representació gràfica que consta al registre, subministrada per la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar.

CAPÍTOL IV

Afectació i desafectació

Article 37. *Afectació de terrenys.*

1. Els terrenys del patrimoni de l'Estat que confrontin amb el domini públic maritimoterrestre o estiguin emplaçats a la seva zona d'influència que siguin necessaris per a la protecció o utilització del domini esmentat, estan subjectes a l'ús propi d'aquest, tal com preveu la legislació del patrimoni de l'Estat. No es pot procedir a la seva alienació sense declaració prèvia d'innecessarietat als efectes esmentats (article 17 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. La declaració d'innecessarietat la fa el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i ha de ser motivada.

Article 38. *Desafectació de terrenys.*

1. Només es pot procedir a la desafectació de terrenys en el supòsit de l'apartat 5 de l'article 4 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i concordants d'aquest Reglament, informe previ preceptiu de l'ajuntament i de la comunitat autònoma afectats i declaració prèvia d'innecessarietat als efectes que preveu l'article anterior.

La desafectació de béns de domini públic maritimoterrestre que tinguin la consideració de domini públic portuari estatal es regeix pel que disposa la seva legislació específica.

2. La declaració d'innecessarietat per a la protecció o utilització del domini públic maritimoterrestre té caràcter excepcional i només s'aplica en els supòsits en què sigui inviable la recuperació dels terrenys o la utilització d'aquests per a usos relacionats amb la protecció i utilització del domini públic maritimoterrestre. Una vegada declarada la innecessarietat dels terrenys, se'n pot sol·licitar la desafectació al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques en els termes de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, de patrimoni de les administracions públiques.

La declaració d'innecessarietat de béns de domini públic maritimoterrestre requereix un informe del Ministeri de Defensa en relació amb els interessos públics tutelats pel Ministeri esmentat.

3. La desafectació ha de ser expressa i abans de procedir a dur-la a terme cal practicar les delimitacions corresponents i complir les condicions restants que exigeix la Llei 33/2003, de 3 de novembre.

4. La desafectació es tramita d'acord amb el que disposa la legislació patrimonial.

Article 39. *Cessió gratuïta dels terrenys desafectats.*

Els terrenys desafectats de conformitat amb el que preveu l'article anterior poden ser objecte de cessió gratuïta en els termes que preveu la Llei 33/2003, de 3 de novembre.

TÍTOL II

Limitacions de la propietat sobre els terrenys contigus a la ribera del mar per raons de protecció del domini públic maritimoterrestre

CAPÍTOL PRIMER

Objectius i disposicions generals

Article 40. *Abast de la protecció del domini públic maritimoterrestre.*

La protecció del domini públic maritimoterrestre comprèn la defensa de la seva integritat i dels fins d'ús general a què està destinat; la preservació de les seves característiques i elements naturals i la prevenció de les conseqüències perjudicials d'obres i instal·lacions, en els termes de la Llei 22/1988, de 28 de juliol (article 20 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 41. *Limitacions i servituds dels terrenys confrontants amb el domini públic maritimoterrestre.*

1. Als efectes del que preveu l'article anterior, els terrenys confrontants amb el domini públic maritimoterrestre estan subjectes a les limitacions i servituds que determina aquest títol, que prevalen sobre la interposició de qualsevol acció. Les servituds són imprescriptibles en tot cas.

2. S'exceptuen d'aquesta subjecció els terrenys declarats expressament d'interès per a la seguretat i la defensa nacionals, de conformitat amb la seva legislació específica.

3. Les disposicions d'aquest títol tenen el caràcter de regulació mínima i complementària de les que dictin les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències (article 21 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 42. *Disposicions especials per a la protecció de trams de costa determinats.*

1. Per ordre del ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, es dicten normes per a la protecció de trams de costa determinats en desplegament del que preveuen els articles 23, 25, 27.2, 28.1 i 29 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol. Les ordres contenen com a annexos els plans i altra informació que es consideri rellevant per a la identificació de l'àmbit afectat i, en general, per assegurar-ne l'eficàcia.

2. La longitud de costa que han d'incloure les normes s'ha de referir, com a mínim, a una unitat fisiogràfica o morfològica relativa a la dinàmica litoral o al territori, respectivament, o, si s'escau, a un o diversos termes municipals confrontants complets.

Article 43. *Consultes prèvies a les comunitats autònomes i als ajuntaments.*

1. Abans de l'aprovació definitiva de les normes a què es refereix l'article anterior, se sotmeten a informe de les comunitats autònomes i dels ajuntaments el territori dels quals afectin perquè aquests puguin formular les objeccions que es derivin dels seus instruments d'ordenació aprovats o en tramitació. Quan s'observin discrepàncies substancials entre el contingut de les normes projectades i les objeccions formulades per les comunitats autònomes i els ajuntaments, s'obre un període de consulta entre les tres administracions per resoldre de comú acord les diferències manifestades (article 22.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Un cop transcorreguts tres mesos sense que les administracions afectades arribin a un acord, es pot continuar amb la tramitació de la norma.

2. Els informes a què es refereix l'apartat anterior s'han d'emetre en el termini d'un mes.

CAPÍTOL II

Servituds legals

Secció 1a Servitud de protecció

Article 44. *Extensió de la zona de servitud de protecció.*

1. La servitud de protecció recau sobre una zona de 100 metres mesurada terra endins des del límit interior de la ribera del mar.

2. L'extensió d'aquesta zona pot ser ampliada per part de l'Administració General de l'Estat, d'acord amb la comunitat autònoma i l'ajuntament corresponent, fins a un màxim de 100 metres més, quan sigui necessari per assegurar l'efectivitat de la servitud, en consideració a les peculiaritats del tram de costa de què es tracti (article 23 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. L'ampliació a què es refereix l'apartat anterior es determina en el procediment de delimitació o, informe previ del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, per les normes de protecció i pel planejament territorial o urbanístic.

4. L'amplada de la zona de servitud de protecció es redueix en els casos a què es refereixen l'article 23.3 i la disposició transitòria tercera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i l'article 44.7 i les disposicions transitòries vuitena i novena d'aquest Reglament.

5. Els terrenys afectats per la modificació, per qualsevol causa, de les zones de servitud de trànsit i protecció, inclosa la variació de la delimitació de la ribera del mar, queden en situació anàloga a la que preveuen les disposicions transitòries tercera i quarta de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i concordants d'aquest Reglament, o queden alliberats de les servituds esmentades, segons el sentit que tingui la modificació esmentada.

En aquests casos no és necessari tramitar un nou expedient de delimitació, sinó un de rectificació de l'existent, amb informació pública i sol·licitud d'informes a l'ajuntament i la comunitat autònoma.

La cessió al domini públic maritimoterrestre de terrenys de propietat particular que no reuneixin les característiques que recull l'article 3 d'aquest Reglament es regula pel que disposa l'apartat següent.

6. Les urbanitzacions maritimoterrestres queden regulades segons el que preveuen la disposició addicional desena de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i segona d'aquest Reglament.

La realització d'altres tipus d'obres, que donin origen a la invasió per part del mar o de les aigües dels rius, fins on es faci sensible l'efecte de les mareas, de terrenys que, abans de les obres esmentades, no siguin de domini públic maritimoterrestre, produeix els efectes següents:

- a) El terreny envaït s'incorpora al domini públic maritimoterrestre.
- b) La servitud de protecció preexistent amb anterioritat a les obres manté la seva vigència.
- c) En els terrenys que no siguin objecte de la servitud a què es refereix la lletra b) anterior, no es genera una nova servitud de protecció al voltant dels espais envaïts, sinó que, exclusivament, és aplicable, en aquest cas, la servitud de trànsit.
- d) En tot cas, aquestes obres necessiten el títol administratiu corresponent per a la seva realització.

7. Als marges dels rius fins on siguin sensibles les mareas, l'Administració General de l'Estat pot reduir l'extensió d'aquesta zona, d'acord amb la comunitat autònoma i

l'ajuntament corresponent, fins a un mínim de 20 metres, en consideració a les característiques geomorfològiques, als seus ambients de vegetació i a la seva distància respecte de la desembocadura de conformitat amb els criteris següents (article 23.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol):

- a) Només es pot reduir la servitud de protecció en terrenys que estiguin ubicats a més de 500 metres de la desembocadura a mar obert més pròxima.
- b) No es pot aplicar la reducció esmentada quan es tracti de zones subjectes a qualsevol règim de protecció, zones que continguin platges o zones de dipòsit de sorres o zones amb vegetació halòfila o subhalòfila.
- c) La servitud de protecció reduïda és com a mínim 5 vegades l'amplada de la llera, mesurada entre les línies de ribera, fins a un màxim de 100 metres.

Article 45. Actuacions no subjectes a autorització.

1. En els terrenys compresos a la zona afectada per la servitud de protecció es poden dur a terme, sense necessitat d'autorització, cultius i plantacions, sense perjudici del que estableix l'article 27 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.
2. En els primers 20 metres d'aquesta zona es poden dipositar temporalment objectes o materials llançats pel mar i dur a terme operacions de salvament marítim. Els danys que ocasionin les ocupacions a què es refereix el paràgraf anterior són objecte d'indemnització segons el que preveu la Llei d'expropiació forçosa.
3. En aquests 20 metres estan prohibides les instal·lacions a què es refereixen els articles 44.6 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 96 d'aquest Reglament.

Article 46. Prohibicions a la zona de servitud de protecció.

A la zona de servitud de protecció està prohibit el següent:

- a) Les edificacions destinades a residència o habitació, incloses les hoteleres, independentment del seu règim d'explotació. S'exclouen d'aquesta prohibició les acampades i els campaments o càmpings autoritzats degudament amb instal·lacions desmuntables. S'entén per acampada la instal·lació de tendes de campanya o de vehicles o remolcs habitables. S'entén per campament o càmping l'acampada organitzada dotada dels serveis i subministraments que estableix la normativa vigent.
- b) La construcció o modificació de vies de transport interurbanes el traçat de les quals discorri longitudinalment al llarg de la zona de servitud de protecció; queden exceptuades de la prohibició esmentada les altres en què la seva incidència sigui transversal, accidental o puntual i les d'intensitat de trànsit superior a 500 vehicles/dia de mitjana anual en el cas de carreteres, així com de les seves àrees de servei.
- c) Les activitats que impliquin la destrucció de jaciments d'àrids naturals o no consolidats; s'entenen com a tals els llocs on existeixen acumulacions de materials detrítics tipus sorres o graves. No s'entén inclòs a la prohibició de destrucció de jaciments d'àrids l'aprofitament d'aquests per a la seva aportació a les platges.
- d) L'estesa aèria de línies elèctriques d'alta tensió.
- e) L'abocament de residus sòlids, runa i aigües residuals sense depuració.
- f) La publicitat a través de cartells o tanques o per mitjans acústics o audiovisuals.

No es consideren inclosos en aquesta prohibició els supòsits de l'article 81.4 d'aquest Reglament, sempre que sigui compatible amb la protecció del domini públic maritimoterrestre (article 25.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 47. Actuacions subjectes a autorització.

1. Amb caràcter ordinari, només es permeten en aquesta zona les obres, instal·lacions i activitats que, per la seva naturalesa, no puguin tenir cap altra ubicació, com els establiments de cultiu marí o les salines marítimes, o les que prestin serveis necessaris o convenients per a l'ús del domini públic maritimoterrestre, així com les instal·lacions esportives descobertes.

2. L'execució de terraplens i desboscaments ha de complir les condicions següents per garantir la protecció del domini públic (article 25.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol):

a) Només es pot permetre l'execució de desboscaments i terraplens amb autorització prèvia.

b) Només es pot autoritzar quan l'alçària d'aquells sigui inferior a 3 metres, no perjudiqui el paisatge i es dugui a terme un tractament adequat dels seus talussos amb plantacions i recobriments.

c) A partir de l'alçària esmentada, s'ha d'efectuar una avaluació prèvia de la seva necessitat i la seva incidència sobre el domini públic maritimoterrestre i sobre la zona de servitud de protecció.

3. La tala d'arbres es pot permetre sempre que sigui compatible amb la protecció del domini públic, quan existeixi autorització prèvia de l'òrgan competent en matèria forestal i no minvi significativament les masses arbrades, i l'autorització ha de recollir expressament l'exigència de reforestació eficaç amb espècies autòctones que no danyin el paisatge ni l'equilibri ecològic.

4. Només s'autoritzen els tancaments relatius a:

a) Les parets de les edificacions autoritzades degudament.

b) Les tanques perimetrals de tancament de parcel·les que confrontin amb el domini públic maritimoterrestre, que es poden executar de conformitat amb el que determina el planejament urbanístic municipal, amb l'excepció que només poden ser totalment opaques fins a una altura màxima d'un metre.

c) Els vinculats a les concessions en domini públic maritimoterrestre amb les característiques que determini el títol concessional.

En tot cas, ha de quedar lliure la zona afectada per la servitud de trànsit.

Article 48. Autorització excepcional del Consell de Ministres.

1. Excepcionalment, i per raons d'utilitat pública acreditades degudament, el Consell de Ministres pot autoritzar les activitats i instal·lacions a què es refereixen les lletres b) i d) de l'article 46 d'aquest Reglament.

2. De la mateixa manera, es poden autoritzar les edificacions a què es refereix la lletra a) de l'article 46 d'aquest Reglament i les instal·lacions industrials en què no concorrin els requisits dels articles 25.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 47.1 d'aquest Reglament, que siguin d'importància excepcional i que, per raons econòmiques justificades, sigui convenient la seva ubicació al litoral, sempre que en tots dos casos es localitzin en zones de servitud corresponents a trams de costa que no constitueixin platja ni zones humides o altres àmbits subjectes a qualsevol règim de protecció (article 25.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. Les actuacions que s'autoritzin de conformitat amb el que preveu aquest article s'han d'acomodar al planejament urbanístic que aprovin les administracions competents.

4. En els casos en què l'autorització per part del Consell de Ministres de les activitats o instal·lacions a què es refereix aquest article s'empari en una competència exclusiva de l'Estat o en els casos en què el Consell de Ministres faci ús de la facultat que li confereix la disposició addicional desena del text refós de la Llei de sòl, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2008, de 20 de juny, l'acord que atorgui l'autorització és títol suficient per iniciar

l'actuació de què es tracti, sense perjudici de la tramitació de l'expedient de modificació o revisió del planejament, que s'inicia simultàniament.

Article 49. Autoritzacions de les comunitats autònomes.

1. Els usos permesos a la zona de servitud de protecció estan subjectes a autorització de la comunitat autònoma corresponent, que s'atorga d'acord amb el que disposen la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i les normes que es dictin, si s'escau, de conformitat amb el que preveuen els articles 22 de la Llei esmentada i 42 i 43 d'aquest Reglament; a més, es poden establir les condicions que s'estimin necessàries per a la protecció del domini públic.

2. Si l'activitat sol·licitada està vinculada directament a la utilització del domini públic maritimoterrestre, és necessari, si s'escau, disposar prèviament del títol administratiu corresponent atorgat de conformitat amb la Llei 22/1988, de 28 de juliol (article 26 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. Les autoritzacions que s'atorguin han de respectar el planejament urbanístic en vigor. A falta d'ordenació, se'n pot condicionar l'atorgament a l'aprovació prèvia del planejament.

4. No es poden inscriure al Registre de la Propietat les obres i construccions efectuades a la zona de servitud de protecció sense que s'acrediti l'autorització a què es refereix aquest article. Per determinar si la finca està o no inclosa a la zona, s'apliquen, amb les variacions pertinents, les regles establertes en relació amb les immatriculacions de finques incloses a la zona de servitud de protecció.

Article 50. Informe previ del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

1. L'òrgan competent de la comunitat autònoma que tramiti les sol·licituds d'autorització a què es refereix l'article anterior ha de sol·licitar, amb caràcter previ a la seva resolució, un informe del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, quant a la delimitació del límit interior de la ribera del mar, línia de delimitació, manteniment de les servituds de trànsit i accés al mar i incidència de les construccions i de les activitats que aquestes generin sobre la integritat del domini públic, l'estabilitat de la platja i la defensa de la costa.

2. L'informe a què es refereix l'apartat anterior l'ha d'emetre el Servei Perifèric de Costes del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en el termini d'un mes, als efectes del qual se li remet el projecte bàsic de les obres i instal·lacions. Un cop transcorregut aquest termini sense que s'hagi evacuat, es prossegueix a la tramitació de l'expedient.

3. En cas que les obres, instal·lacions o activitats objecte de la sol·licitud d'autorització incideixin, a més, sobre terrenys sotmesos a la servitud de trànsit, s'ha de dictar una resolució única per part de l'òrgan competent de la comunitat autònoma, que ha de recollir preceptivament les observacions que, als efectes esmentats i, si s'escau, hagi formulat el Servei Perifèric de Costes del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en emetre l'informe a què es refereix l'apartat 1.

4. L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha de donar trasllat de la resolució adoptada al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient tal com estableix l'article 226 d'aquest Reglament.

5. De conformitat amb la disposició addicional quarta de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, les autoritzacions s'han d'exercir en el termini assenyalat amb aquesta finalitat, que no pot excedir els dos anys; un cop transcorregut aquest termini queden sense efecte, tret quan la falta d'exercici sigui imputable a l'Administració.

Article 51. Procediment d'autorització excepcional del Consell de Ministres.

1. Per a l'atorgament de les autoritzacions a què es refereixen els articles 25.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 48 d'aquest Reglament s'observa el procediment següent:

a) Presentació al Servei Perifèric de Costes de tres exemplars del projecte bàsic de les obres o instal·lacions, acompanyats de la declaració motivada de la seva utilitat pública, efectuada per l'òrgan competent de la comunitat autònoma o, si s'escau, pel competent per raó de la matèria.

b) L'expedient ha d'incloure, en tot cas, els informes de la comunitat autònoma i l'ajuntament respectius. Aquests informes s'han d'emetre en el termini d'un mes; si transcorre aquest termini sense que s'hagin formulat, s'entenen favorables.

c) Elevació de l'expedient, amb el seu informe, al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient per a la seva tramitació.

d) Elevació de l'expedient al Consell de Ministres per a la seva resolució a proposta del ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, que prèviament i a aquests efectes, pot sol·licitar les dades i els informes que consideri oportuns. En el supòsit que la sol·licitud procedeixi d'un altre departament de l'Administració General de l'Estat, la proposta l'han d'efectuar conjuntament tots dos ministres.

2. Tret en els casos a què es refereix l'article 48.4 d'aquest Reglament, les actuacions que cal autoritzar han d'estar subjectes al planejament vigent.

3. No es poden inscriure al Registre de la Propietat les obres i construccions efectuades a la zona de servitud de protecció a què es refereix aquest precepte sense que s'acrediti l'atorgament de l'autorització per part del Consell de Ministres. Per determinar si la finca està o no inclosa a la zona, s'apliquen, amb les variacions pertinents, les regles establertes en relació amb les immatriculacions de finques confrontants amb el domini públic maritimoterrestre.

Secció 2a Servitud de trànsit

Article 52. Extensió i règim de la servitud de trànsit.

1. La servitud de trànsit recau sobre una franja de sis metres, mesurats terra endins a partir del límit interior de la ribera del mar. Aquesta zona s'ha de deixar permanentment expedita per al pas públic de vianants i per als vehicles de vigilància i salvament, tret en espais subjectes a qualsevol règim de protecció.

2. En llocs de trànsit difícil o perillós, l'amplada esmentada es pot ampliar el que sigui necessari fins a un màxim de vint metres.

3. Aquesta zona pot ser ocupada excepcionalment per obres que s'hagin de dur a terme al domini públic maritimoterrestre. En aquest cas, se substitueix la zona de servitud per una altra de nova en condicions anàlogues, tal com assenyali l'Administració General de l'Estat. També pot ser ocupada per executar passejos marítims (article 27 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

4. La competència per ampliar o substituir la zona afectada per la servitud de trànsit o autoritzar-ne l'ocupació amb passejos marítims, en els supòsits a què es refereixen els apartats 2 i 3, correspon al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, informe previ de la comunitat autònoma. L'informe esmentat s'ha d'emetre en el termini d'un mes; un cop transcorregut aquest termini sense que s'hagi evacuat, es prossegueix a la tramitació de l'expedient.

En el supòsit a què es refereix l'apartat 3, s'instrueix un sol expedient i es dicta una resolució única per a l'ocupació del domini públic, si s'escau, i per a la substitució de la servitud de trànsit.

L'ampliació es du a terme, si s'escau, de conformitat amb el que preveuen les normes de protecció o, si no n'hi ha, el planejament territorial o urbanístic. La localització alternativa s'ubica fora del domini públic maritimoterrestre i, preferentment, dins de la zona de servitud de protecció de manera que es garanteixi la continuïtat del trànsit.

5. Els cultius en aquesta zona no impedeixen l'exercici de la servitud. Els danys que es puguin produir no són objecte d'indemnització.

6. L'obligació de deixar expedita la zona de servitud de trànsit es refereix tant al sòl com al vol i afecta tots els usos que impedeixin l'efectivitat de la servitud. S'entén que no

impedeixen l'efectivitat de la servitud les canalitzacions subterrànies de serveis, sempre que no puguin tenir cap altra ubicació.

Secció 3a Servitud d'accés al mar

Article 53. Extensió de la servitud d'accés al mar.

1. La servitud d'accés públic i gratuït al mar recau, tal com determinen els apartats següents, sobre els terrenys contigus o confrontants amb el domini públic maritimoterrestre, en la longitud i l'amplada que exigeixin la naturalesa i finalitat de l'accés.

2. Per assegurar l'ús públic del domini públic maritimoterrestre, els plans i les normes d'ordenació territorial i urbanística del litoral estableixen, tret en espais subjectes a qualsevol règim de protecció, la previsió d'accessos al mar i aparcaments suficients, fora del domini públic maritimoterrestre. A aquests efectes, a les zones urbanes i urbanitzables, els de trànsit rodat han d'estar separats entre si, com a màxim, 500 metres, i els de vianants, 200 metres. Tots els accessos han d'estar senyalitzats i oberts a l'ús públic a la seva terminació (article 28 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. S'entén per terminació la finalització de l'execució dels accessos, independentment del moment de la seva recepció per l'ajuntament respectiu. En el cas de les urbanitzacions existents a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, cal atènyer-se al que estableixen les disposicions transitòria tercera, apartats 5 i 6, de la Llei esmentada i dotzena d'aquest Reglament.

4. L'obtenció dels terrenys que, d'acord amb el que estableix l'apartat 2, siguin necessaris per a l'efectivitat de la servitud d'accés al mar, es du a terme mitjançant els mecanismes que preveu la legislació urbanística.

Article 54. Accessos públics al mar i aparcaments.

1. Es declaren d'utilitat pública, als efectes de l'expropiació o de la imposició de la servitud de pas per l'Administració General de l'Estat, els terrenys necessaris per a la realització o modificació d'altres accessos públics al mar i aparcaments, no inclosos a l'apartat 2 de l'article anterior (article 28.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Per a la realització o modificació dels accessos públics i aparcaments indicats a l'apartat anterior, el Servei Perifèric de Costes ha de formular el projecte corresponent i l'ha de sotmetre a informació pública durant trenta dies i a informe de la comunitat autònoma i de l'ajuntament respectius en el mateix termini. Per causes excepcionals motivades degudament, els terminis esmentats es poden reduir fins als quinze dies. En cas que els informes esmentats no s'evacuïn en el termini assenyalat, s'entenen favorables.

L'aprovació d'aquest porta implícita la declaració de necessitat d'ocupació; a continuació, es procedeix de conformitat amb el que preveu la legislació d'expropiació forçosa.

Article 55. Prohibició d'obres i instal·lacions.

No es permeten en cap cas obres o instal·lacions que interrompin l'accés al mar sense que els interessats proposin una solució alternativa que en garanteixi l'efectivitat en condicions anàlogues a les anteriors, segons el parer de l'Administració General de l'Estat (article 28.4 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 56. Competència del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

Les competències atribuïdes a l'Administració General de l'Estat en aquesta secció corresponen al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient. Els terrenys expropiats s'incorporen al domini públic maritimoterrestre.

CAPÍTOL III

Altres limitacions de la propietat

Article 57. *Limitacions sobre els àrids.*

1. En els trams finals de les lleres s'ha de mantenir l'aportació d'àrids a les seves desembocadures. Per autoritzar-ne l'extracció, fins a la distància que en cada cas es determini, es necessita l'informe favorable de l'Administració General de l'Estat, quant a la seva incidència en el domini públic maritimoterrestre (article 29.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. L'Organisme de conca o l'Administració hidràulica competent, prèviament a la resolució d'un expedient d'extracció d'àrids en llera pública, o a l'execució d'un projecte de condicionament de lleres, ha de sol·licitar un informe del Servei Perifèric de Costes corresponent, quan la distància, mesurada al llarg de la llera, entre els punts d'extracció i desembocadura al mar sigui inferior a la que s'hagi fixat per a cada llera per acord entre tots dos organismes. De la resolució recaiguda es dona trasllat al servei esmentat.

3. Els informes del Servei Perifèric de Costes que preveu l'apartat anterior s'han d'emetre en funció de les necessitats d'aportació d'àrids a les platges.

Article 58. *Limitacions sobre els jaciments d'àrids.*

1. Els jaciments d'àrids, emplaçats a la zona d'influència, queden subjectes al dret de tempteig i retracte en les operacions de venda, cessió o qualsevol altra forma de transmissió onerosa entre vius, a favor del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, per a la seva aportació a les platges. Amb aquesta mateixa finalitat, els jaciments esmentats es declaren d'utilitat pública als efectes de la seva expropiació, total o parcial si s'escau, per part del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i de l'ocupació temporal dels terrenys necessaris (article 29.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Per exercir el dret de tempteig que estableix l'apartat 1, els propietaris dels terrenys afectats han de notificar al Servei Perifèric de Costes el seu propòsit de dur-ne a terme la transmissió, amb expressió de l'adquirent, el preu i la forma de pagament previstos. El servei esmentat eleva una proposta motivada a la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar, perquè aquesta adopti la resolució que escaigui, en el termini d'un mes des de la notificació esmentada, sense que es pugui portar a efecte la transmissió fins que transcorri el termini esmentat, sempre que durant aquest termini no s'hagi notificat l'exercici del dret de tempteig.

3. En tot cas, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient pot exercir el dret de retracte dins dels nou dies següents a la inscripció de la transmissió al Registre de la Propietat o a la notificació que en tot cas ha de fer el transmissent dins del mes següent a la formalització del contracte, i adjuntar-ne una còpia. El retracte esmentat es pot exercir en qualsevol moment a falta de notificació o quan el preu efectiu de la transmissió hagi estat inferior en més d'un 20 per cent a l'expressat a la notificació o a la còpia del títol translatiu aportat.

El registrador de la propietat, una vegada hagi practicat la inscripció i advertit expressament de la possibilitat del retracte, ha de notificar el mateix dia telemàticament aquesta circumstància al Servei Perifèric de Costes, que ha d'eleva una proposta motivada al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient per a la seva resolució, en cas que el retracte sigui procedent. El retracte afecta els adquirents de drets posteriors a la inscripció durant un termini de tres mesos a comptar de la seva data; es cancel·la d'ofici qualsevol menció a aquest una vegada transcorregut el termini esmentat sense que s'hagi presentat al Registre de la Propietat la documentació acreditativa del seu exercici.

CAPÍTOL IV

Zona d'influència

Article 59. *Extensió i règim de la zona d'influència.*

1. L'ordenació territorial i urbanística sobre terrenys inclosos en una zona, l'amplada de la qual s'ha de determinar en els instruments corresponents i ha de ser com a mínim de 500 metres a partir del límit interior de la ribera del mar, ha de respectar les exigències de protecció del domini públic maritimoterrestre a través dels criteris següents:

a) En trams amb platja i amb accés de trànsit rodat, s'han de preveure reserves de sòl per a aparcaments de vehicles en una quantia suficient per garantir l'estacionament fora de la zona de servitud de trànsit.

b) Les construccions s'han d'adaptar al que estableix la legislació urbanística. S'ha d'evitar la formació de pantalles arquitectòniques o acumulació de volums, sense que, a aquests efectes, la densitat d'edificació pugui ser superior a la mitjana del sòl urbanitzable programat o equivalent, d'acord amb la normativa autonòmica, en el terme municipal respectiu. S'entén per densitat d'edificació l'edificabilitat que defineix el planejament per als terrenys inclosos a la zona.

2. Per atorgar les llicències d'obra o ús que impliquin la realització d'abocaments al domini públic maritimoterrestre, es requereix l'obtenció prèvia de l'autorització d'abocament corresponent (article 30 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

TÍTOL III

Utilització del domini públic maritimoterrestre

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Secció 1a Règim general d'utilització

Article 60. *Utilització del domini públic maritimoterrestre.*

1. La utilització del domini públic maritimoterrestre i, en tot cas, del mar i la seva ribera és lliure, pública i gratuïta per als usos comuns i d'acord amb la naturalesa d'aquell, com ara passejar, estar-s'hi, banyar-se, navegar, embarcar i desembarcar, avarar, pescar, agafar plantes i mariscos i altres actes semblants que no requereixin obres i instal·lacions de cap tipus i que es facin d'acord amb les lleis i els reglaments o les normes aprovats de conformitat amb la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

2. Els usos que tinguin circumstàncies especials d'intensitat, perillositat o rendibilitat i els que requereixin l'execució d'obres i instal·lacions només es poden emparar en l'existència de reserva, adscripció, autorització i concessió, d'acord amb el que preveu la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i altres d'especials, si s'escau, sense que es pugui invocar cap dret en virtut d'usucapió, sigui quin sigui el temps transcorregut (article 31 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. En l'aplicació i interpretació dels articles que conté aquest títol, es vetlla per l'aplicació de la normativa vigent que té per objecte la conservació i l'ús sostenible de la costa i del mar.

Article 61. *Ocupació del domini públic maritimoterrestre.*

1. Únicament es pot permetre l'ocupació del domini públic maritimoterrestre per a les activitats o instal·lacions que, per la seva naturalesa, no puguin tenir una altra ubicació (article 32.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Les activitats o instal·lacions a què es refereix l'apartat anterior són:

- a) Les que exerceixin una funció o prestin un servei que, per les seves característiques, requereixi l'ocupació del domini públic maritimoterrestre.
- b) Les de servei públic o al públic que, per la configuració física del tram de costa on sigui necessari el seu emplaçament, no es puguin ubicar als terrenys confrontants amb el domini esmentat.

3. En tot cas, l'ocupació ha de ser la mínima possible.

Article 62. Exclusió d'usos en el domini públic maritimoterrestre.

1. Als efectes de l'apartat 1 de l'article anterior, i sigui quin sigui el títol habilitador de l'ocupació i l'Administració que l'atorgui, queden expressament excloses les utilitzacions esmentades als articles 25.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 46 d'aquest Reglament, excepte les de la lletra b), declaració prèvia d'utilitat pública pel Consell de Ministres, i l'abocament de runa utilitzable en rebliments, autoritzat degudament.

2. El que estableix l'apartat anterior s'aplica a tots els béns de domini públic maritimoterrestre i a tots els règims d'utilització d'aquest, incloses les reserves, adscripcions, concessions i autoritzacions, sigui quina sigui l'Administració competent.

Article 63. Eliminació d'aigües residuals.

Prèviament a l'atorgament del títol administratiu habilitador per a l'ocupació del domini públic, ha de quedar garantit el sistema d'eliminació d'aigües residuals, d'acord amb les disposicions vigents. L'incompliment posterior d'aquesta obligació dóna lloc a la declaració de caducitat del títol administratiu i a l'aixecament de les instal·lacions, sense perjudici de la sanció que, si s'escau, correspongui (article 32.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 64. Usos i instal·lacions d'embarcament.

1. Els embarcadors, les rampes o altres tipus d'atracsadors que utilitzen les embarcacions de línies regulars de trànsit de passatgers en règim d'explotació comercial, temporal o permanent, no es poden ubicar fora de la zona de servei dels ports.

2. Quan, per causes justificades degudament, les instal·lacions a què es refereix l'apartat anterior s'hagin de situar fora d'una zona de servei portuària existent, ha d'estar aprovada, abans de l'inici de les obres, l'ampliació de la zona de servei portuària, de manera que inclogui el domini públic maritimoterrestre afectat. Les instal·lacions esmentades s'han d'ubicar preferentment fora de les platges i amb una avaluació prèvia dels seus efectes sobre les condicions de protecció de l'entorn.

3. L'autorització de l'emplaçament de punts d'atracsament, d'embarcament o desembarcament o d'aproximació a la costa per a embarcacions destinades a excursions marítimes turístiques costaneres fora de la zona de servei dels ports correspon al Servei Perifèric de Costes i és prèvia a la que hagi d'emetre l'òrgan competent del Ministeri de Foment en matèria de marina mercant.

Secció 2a Règim d'utilització de les platges

Article 65. Utilització i ocupació de platges.

1. Les platges no són d'ús privat, sense perjudici del que estableixen la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i aquest Reglament sobre les reserves demaniales.

2. Les instal·lacions que s'hi permeti instal·lar, a més de complir el que estableix l'article anterior, són de lliure accés públic, llevat que per raons de policia, d'economia o d'altres d'interès públic, justificades degudament, s'autoritzin altres modalitats d'ús.

3. Les edificacions de servei de platja s'han d'ubicar, preferentment, fora d'aquesta, amb les dimensions i distàncies que recullen els articles següents tenint en compte la seva naturalesa (articles 33.1, 2 i 3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Quan, segons el parer del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, no sigui possible ubicar les edificacions de servei fora de la platja, sobre el passeig marítim o els terrenys confrontants, es poden situar adossades al límit d'aquella.

Article 66. *Esdeveniments d'interès general amb repercussió turística.*

1. En els trams urbans de les platges es pot autoritzar la celebració dels esdeveniments d'interès general amb repercussió turística que compleixin els requisits que preveu aquest article.

En tot cas, una vegada finalitzada l'ocupació, cal procedir de manera immediata a l'aixecament de les instal·lacions, a la neteja completa del terreny ocupat i a l'execució de les altres actuacions precises per assegurar la conservació íntegra de la platja.

2. Es consideren esdeveniments d'interès general amb repercussió turística els que reuneixin qualsevol dels requisits següents:

a) Els declarats d'interès turístic internacional, nacional, regional o local, per l'òrgan competent.

b) Els esdeveniments esportius o culturals que, encara que se celebrin de manera esporàdica, tinguin repercussió nacional o internacional.

3. Per celebrar aquests esdeveniments, l'Administració local ha de sol·licitar l'autorització amb informe favorable de l'òrgan competent de la comunitat autònoma, acompanyada d'una memòria tècnica que disposi, almenys, dels documents següents:

a) Documentació justificativa que descrigui les característiques de l'esdeveniment que es vol desenvolupar, amb justificació expressa de:

1r L'objecte de l'esdeveniment, amb menció expressa de les característiques de l'ocupació del domini públic maritimoterrestre (superfície, instal·lacions, temps i estimació d'ocupants).

2n Justificació de la declaració de l'acte pretès com a esdeveniment als efectes de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i d'aquest Reglament.

3r Les mesures preventives que ha d'adoptar el sol·licitant tendents a evitar qualsevol afectació ambiental i a garantir el restabliment del tram de platja a l'estat anterior a l'ocupació.

4t El compromís de procedir de manera immediata, i una vegada finalitzada l'ocupació, a l'aixecament de les instal·lacions, a la neteja completa del terreny ocupat i a l'execució de les altres actuacions precises per assegurar la conservació íntegra de la platja.

b) Documentació gràfica de l'objecte de l'ocupació, inclòs el plànol de situació, a escala mínima 1:5000, i plànols de detall, a escala mínima 1:500.

c) Estudi economicofinancer segons el que preveu l'article 89 d'aquest Reglament.

4. El títol que s'atorgui fixa les condicions pertinents de l'ocupació. En tot cas, inclouen les relatives a la superfície i al temps d'ocupació física, així com l'adopció de totes les mesures preventives tendents a evitar qualsevol afectació ambiental i a garantir el manteniment del tram de platja en l'estat anterior a l'ocupació. Així mateix, estableix la garantia que el promotor ha de dipositar per assegurar el compliment de les mesures preventives esmentades i, si s'escau, l'execució subsidiària dels treballs d'aixecament de les instal·lacions, neteja completa del terreny ocupat i altres actuacions precises per assegurar la integritat de la platja.

5. El que disposa aquest article s'aplica també per celebrar els esdeveniments que recull l'apartat 2 en domini públic maritimoterrestre que no tingui la condició de platja sempre que es prevegi una afectació en aquestes.

Article 67. *Catalogació dels trams naturals i urbans de les platges.*

La catalogació dels trams naturals i urbans de les platges l'estableix l'Administració competent en matèria d'ordenació del territori, que ha de tenir en compte el caràcter urbanitzat o rural dels terrenys contigus a cadascun dels trams, així com el seu grau de protecció mediambiental.

Article 68. *Ocupacions en els trams naturals de les platges.*

Les ocupacions en els trams naturals de les platges han d'observar els requisits següents:

1. Les activitats i instal·lacions s'han de sotmetre a les regles següents:

a) Es poden autoritzar les activitats o instal·lacions a què es refereix la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 61.

b) L'ocupació dels establiments expenedors de menjars i begudes no ha d'excedir els 70 metres quadrats, dels quals, 20, com a màxim, es poden destinar a instal·lació tancada. Aquestes instal·lacions han de ser de temporada i desmuntables en tots els seus elements.

La distància entre aquests establiments no pot ser inferior a 300 metres.

2. La superfície de cadascuna d'aquestes ocupacions ha de ser la mínima possible i l'ocupació total no pot, en cap cas, excedir el 10 per cent de la superfície de la platja a plenamar.

La distribució d'aquestes instal·lacions la proposa l'ajuntament segons el procediment que recull l'article 113 d'aquest Reglament.

3. Totes les conduccions de servei a aquestes instal·lacions han de ser subterrànies.

4. El sistema de sanejament ha de garantir una eliminació eficaç de les aigües residuals, així com l'absència de males olors. Amb aquest objecte, les instal·lacions s'han de connectar a la xarxa de sanejament general, si aquesta existeix, i queden en tot cas prohibits els sistemes de drenatge o absorció que puguin afectar la sorra de les platges o la qualitat de les aigües de bany.

5. En tot cas, l'aixecament de qualsevol de les ocupacions o els usos referits en els punts anteriors porta implícita l'obligació per al beneficiari del títol administratiu habilitat a l'efecte de restablir l'estat de la platja al seu estat natural anterior a l'ocupació o ús.

Article 69. *Ocupacions en els trams urbans de les platges.*

Les ocupacions en els trams urbans de les platges han d'observar els requisits següents, i ha de quedar garantit en tot cas l'ús públic, lliure i gratuït dels recursos naturals:

1. Les edificacions de servei de platja s'han d'ubicar, preferentment, fora d'aquesta, amb les dimensions i distàncies que recullen els apartats següents. Quan, segons el parer del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, no sigui possible ubicar aquestes edificacions sobre el passeig marítim o fora de la platja, es poden ubicar al seu límit interior o, en cas que l'amplada de la platja així ho permeti, a una distància mínima de 70 metres des de la línia de plenamar, sempre que no es perjudiqui la integritat del domini públic maritimoterrestre ni el seu ús.

2. A més de les ocupacions previstes per als trams naturals de les platges, els trams urbans d'aquestes poden disposar d'instal·lacions fixes destinades a establiments expenedors de menjars i begudes, amb una ocupació màxima, tret en casos excepcionals justificats degudament, de 200 metres quadrats, dels quals 150 metres quadrats poden ser d'edificació tancada i la resta terrassa tancada mitjançant elements desmuntables que garanteixin la permeabilitat de vistes. A aquesta superfície es poden afegir 70 metres quadrats més d'ocupació oberta i desmuntable més una zona de lavabo, que no pot superar els 30 metres quadrats, sempre que aquesta sigui d'ús públic i gratuït.

La distància entre aquests establiments no pot ser inferior a 150 metres.

3. Les instal·lacions desmuntables destinades a establiments expenedors de menjars i begudes s'han de situar amb una separació mínima de cent metres d'altres que prestin un servei de naturalesa igual ubicades en domini públic maritimoterrestre. Si la superfície tancada supera els 20 metres quadrats, han de disposar d'un títol concessional.

4. Les distàncies a què es refereixen els apartats 2 i 3 d'aquest article es poden reduir a la meitat entre activitats no similars.

5. Les distàncies i superfícies que recullen els paràgrafs anteriors no són aplicables entre terrasses sobre passejos marítims vinculades a establiments ubicats fora del domini públic, que es poden situar al costat dels seus establiments respectius, sempre que no obstrueixin el pas ni l'ús públic.

6. Totes les conduccions de servei a aquestes instal·lacions han de ser subterrànies.

7. El sistema de sanejament ha de garantir una eliminació eficaç de les aigües residuals, així com l'absència de males olors. Amb aquest objecte, les instal·lacions s'han de connectar a la xarxa de sanejament general, i queden prohibits en tot cas els sistemes de drenatge o absorció que puguin afectar la sorra de les platges o la qualitat de les aigües de bany.

8. La superfície de cadascuna de les ocupacions ha de ser la mínima possible i l'ocupació total de totes aquestes, independentment de l'ús a què estiguin destinades, no pot, en cap cas, excedir el 50 per cent de la superfície de la platja a plenamar.

La distribució d'aquestes instal·lacions l'estableix l'Administració autonòmica competent en matèria d'ordenació del litoral o, si no n'hi ha, es du a terme de manera homogènia al llarg de la platja.

9. Les superfícies i distàncies que recullen els apartats anteriors no són aplicables per a edificacions ja existents que hagin revertit al domini públic maritimoterrestre i sobre les quals el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient decideixi expressament el seu manteniment per les seves característiques singulars.

10. El que disposa aquest article s'aplica també a les ocupacions en domini públic maritimoterrestre que no tingui la naturalesa de ribera del mar.

Article 70. *Instal·lacions destinades a activitats esportives de caràcter nàutic federat.*

1. Les concessions i autoritzacions d'ocupació del domini públic per a instal·lacions destinades a activitats esportives de caràcter nàutic federat, que únicament es poden atorgar en trams urbans de platja, a més de complir les disposicions que els siguin aplicables amb caràcter general i les específiques reguladores de la seva activitat, s'han d'ajustar als criteris següents:

- a) Les instal·lacions s'han d'ubicar, preferentment, fora de la platja. Quan això no sigui possible, s'han de situar als extrems de la platja, adossades al límit d'aquesta.
- b) Els usos permesos en aquestes instal·lacions són els estrictament necessaris per dur a terme l'activitat esportiva nàutica.
- c) Les instal·lacions han d'estar adaptades a l'entorn en què estiguin situades i no poden excedir els 300 metres quadrats, exclosa la superfície ocupada per la zona d'avarada.
- d) En cap cas es permeten instal·lacions destinades a activitats esportives no nàutiques.

2. Amb la finalitat d'ordenar l'existència d'aquestes instal·lacions i racionalitzar-ne la necessitat i la ubicació al litoral, la sol·licitud de títol administratiu ha d'anar acompanyada d'un informe de la federació corresponent. L'informe s'ha de pronunciar sobre la dimensió de les instal·lacions fixes i, si s'escau, la zona d'avarada.

Amb la mateixa finalitat, se sol·licita un informe de l'òrgan competent de l'Administració autonòmica i, si s'escau, de l'autoritat portuària corresponent, que s'han de pronunciar expressament sobre la possible incidència amb el funcionament de ports esportius o

d'altres instal·lacions de caràcter nàutic de la seva competència. Si en el termini d'un mes no s'emet un informe, aquest s'entén favorable.

La superfície destinada a la zona d'avarada es determina en funció del tram de costa en què s'ubiqui, sense que pugui impedir l'ús públic de la platja per a la resta dels fins que recull l'article 31 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol. En tot cas, la superfície computa als efectes del màxim del 50 per cent de la superfície de la platja a plenamar.

Si l'activitat nàutica esportiva comporta el llançament o l'avarada d'embarcacions, cal deixar lliure permanentment una franja de 15 metres, com a mínim, des de la vora a plenamar. A més, s'ha de fer a través de canals senyalitzats degudament situats a les proximitats. En cas que no existeixin canals autoritzats degudament a les proximitats, el projecte ha de tenir en compte el canal corresponent. Les característiques tècniques i la ubicació d'aquest han de ser objecte d'informe favorable pels Ports de l'Estat, abans de la seva instal·lació.

3. Totes les conduccions de servei a aquestes instal·lacions han de ser subterrànies.

4. El sistema de sanejament ha de garantir una eliminació eficaç de les aigües residuals, així com l'absència de males olors. Amb aquest objecte, les instal·lacions s'han de connectar a la xarxa de sanejament general, si aquesta existeix, i queden prohibits en tot cas els sistemes de drenatge o absorció que puguin afectar la sorra de les platges o la qualitat de les aigües de bany.

Article 71. *Esteses aèries a les platges.*

No es permeten a les platges les esteses aèries, excepte en cas d'impossibilitat material justificada degudament.

Article 72. *Usos prohibits d'estacionament, circulació de vehicles, campaments i acampades.*

1. Queden prohibits l'estacionament i la circulació no autoritzada de vehicles, així com els campaments i les acampades (article 33.5 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Les prohibicions esmentades s'apliquen a tot el domini públic marítimoterrestre, tret de la d'estacionament i circulació de vehicles, que afecta només les platges.

3. S'entén per acampada la instal·lació de tendes de campanya o de vehicles o remolcs habitables. S'entén per campament l'acampada organitzada dotada dels serveis i subministraments que estableix la normativa vigent.

4. Els qui vulnerin les prohibicions que estableix aquest article han de desallotjar immediatament, a requeriment verbal dels agents de l'Administració, el domini públic ocupat, sense perjudici de la instrucció d'expedient sancionador quan sigui procedent. El Servei Perifèric de Costes pot sol·licitar del delegat del Govern la col·laboració de la força pública quan sigui necessari.

Article 73. *Usos prohibits en zones de bany.*

1. A les zones de bany abalisades degudament, està prohibida la navegació esportiva i d'esbarjo, i la utilització de qualsevol tipus d'embarcació o mitjà flotant mogut per vela o motor. El llançament o l'avarada d'embarcacions s'ha de fer a través de canals senyalitzats degudament, segons el que estableix l'article 70.2 d'aquest Reglament.

2. En els trams de costa que no estiguin abalisats com a zona de bany, s'entén que aquesta ocupa una franja de mar contigua a la costa d'una amplada de 200 metres a les platges i 50 metres a la resta de la costa.

Dins d'aquestes zones no es pot navegar a una velocitat superior a tres nusos, i cal adoptar les precaucions necessàries per evitar riscos per a la seguretat de la vida humana al mar. Està prohibit qualsevol tipus d'abocament des de les embarcacions.

Article 74. *Normes generals per a l'ocupació de les platges.*

A falta de planejament, l'ocupació de la platja per instal·lacions de qualsevol tipus, fins i tot les corresponents a serveis de temporada, ha d'observar, a més del que indiquen els articles anteriors, les determinacions següents:

- a) S'ha de deixar lliure permanentment una franja de sis metres, com a mínim, des de la vora a plenamar.
- b) Les longituds dels trams lliures d'ocupació han de ser, com a mínim, equivalents a les que es preveuen en explotació, sense que aquestes últimes puguin superar els 100 metres, llevat que la configuració de la platja aconselli una altra distribució.
- c) Les zones de llançament i d'avarada s'han de situar preferentment als extrems de la platja o en altres zones on se'n minimitzi la interferència amb els usos comuns a què es refereix l'article 60.1 d'aquest Reglament i en connexió amb accessos rodats i canals abalisats.

Secció 3a Altres principis comuns

Article 75. *Denegació de les sol·licituds d'utilització del domini públic maritimoterrestre.*

1. Les sol·licituds d'utilització del domini públic maritimoterrestre que s'oposin de manera notòria al que disposa la normativa en vigor s'han de denegar en el termini màxim de dos mesos, sense cap altre tràmit que l'audiència prèvia al peticionari.

Es considera que s'oposa de manera notòria a la normativa en vigor la utilització del domini públic maritimoterrestre per a usos no permesos per la Llei 22/1988, de 28 de juliol, o que produeixin danys irreparables o de difícil reparació en el domini públic maritimoterrestre.

Si es tracta de deficiències susceptibles d'esmena, es procedeix tal com preveuen la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i l'article següent.

2. Un cop transcorregut el termini màxim perquè es tramiti la sol·licitud d'utilització del domini públic maritimoterrestre sense que s'hagi notificat la resolució expressa a l'interessat o als interessats, s'ha d'entendre desestimada per silenci administratiu, d'acord amb el que disposa l'article 43.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Article 76. *Esmena de deficiències.*

1. L'Administració competent ha de comunicar les deficiències observades als peticionaris, perquè aquests formulin les seves al·legacions o reparin aquestes deficiències en el termini de deu dies, amb indicació que, si no ho fan així, se'ls té per desistits de la seva petició, i es dóna trasllat de la resolució que així ho acordi als interessats, segons el que disposa l'article 71 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

2. Quan sigui competent l'Administració General de l'Estat, correspon al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, a través del Servei Perifèric de Costes, exercir les facultats que preveu l'apartat anterior.

Article 77. *No-obligació d'atorgament de títols.*

L'Administració no està obligada a atorgar els títols d'utilització del domini públic maritimoterrestre que se sol·licitin d'acord amb les determinacions del pla o les normes aprovades, que poden ser denegades per raons d'interès públic motivades degudament (article 35.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 78. *Exigència de garanties.*

1. En els supòsits d'usos que puguin produir danys i perjudicis sobre el domini públic o privat, l'Administració General de l'Estat està facultada per exigir al sol·licitant la presentació dels estudis i les garanties econòmiques que determina l'apartat següent per

a la prevenció d'aquells, la reposició dels béns afectats i les indemnitzacions corresponents (article 36 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Per establir les garanties econòmiques indicades a l'apartat anterior, es té en compte el següent:

a) Són determinades per l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat per a l'atorgament del títol, una vegada prestada la conformitat amb els estudis presentats, els quals han de recollir les mesures correctores adequades per a la prevenció dels danys i la reposició dels béns.

b) Es poden formalitzar per qualsevol dels sistemes que admet la normativa vigent, tenen caràcter irrevocable, són d'execució automàtica i s'estenen fins al termini de venciment.

Per a l'execució forçosa, si s'escau, cal atènyer-se al que disposa la secció 2a del capítol tercer del títol V d'aquest Reglament.

c) La possible afectació sobre el domini privat i les indemnitzacions corresponents les determina l'Administració, d'ofici o a instància del possible perjudicat justificada degudament, sense perjudici de les accions judicials que aquest pugui exercir.

Article 79. Facultats de l'Administració General de l'Estat sobre el domini públic marítimoterrestre.

1. L'ocupació del domini públic no implica en cap cas la cessió d'aquest, ni la seva utilització significa la cessió de les facultats demaniales de l'Administració General de l'Estat, ni l'assumpció per part d'aquesta de responsabilitats de cap tipus respecte al titular del dret a l'ocupació o a tercers. Aquest titular és responsable dels danys i perjudicis que puguin ocasionar les obres i activitats al domini públic i al privat, excepte en el cas que aquests tinguin l'origen en alguna clàusula imposada per l'Administració al titular i que siguin de compliment ineludible per a aquest.

2. L'Administració General de l'Estat ha de conservar en tot moment les facultats de tutela i policia sobre el domini públic afectat, i el titular de l'ocupació o activitat està obligat a informar aquella de les incidències que es produeixin en relació amb els béns esmentats i a complir les instruccions que li dicti (article 37 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

El que disposa el paràgraf anterior s'entén sense perjudici de les facultats de gestió de les comunitats autònomes respecte de les activitats que corresponguin a matèries de la seva competència que es desenvolupin sobre el domini públic.

Article 80. Registre d'usos del domini públic marítimoterrestre.

1. L'administració competent ha de portar, actualitzat, el registre d'usos del domini públic marítimoterrestre, en què s'han d'inscriure d'ofici, tal com es determina en aquest article, les reserves, adscripcions i concessions, així com les autoritzacions d'abocaments contaminants, i ha de revisar, almenys anualment, el compliment de les condicions estipulades, així com els efectes produïts. Aquests registres tenen caràcter públic, i es poden demanar les certificacions oportunes sobre el seu contingut, els quals són un mitjà de prova de l'existència i la situació del títol administratiu corresponent, sense perjudici de la seva inscripció al Registre de la Propietat als efectes previnguts a la Llei hipotecària. Els canvis de titularitat i de característiques que es puguin produir s'han de reflectir, així mateix, en l'assentament corresponent.

2. Quan es tracti d'usos l'autorització dels quals correspongui a l'Administració General de l'Estat, el Registre ha d'estar format per fitxes individuals numerades i autenticades degudament, i es pot substituir per un banc de dades susceptible de tractament informàtic. L'administració competent pot dictar instruccions sobre el seu contingut.

A aquests efectes, s'han d'elaborar fitxes de cadascun dels usos indicats anteriorment, les quals han de contenir, com a mínim, les dades següents: província, terme municipal, emplaçament, destinació, titular, superfície atorgada, termini, cànon i, si s'escau,

modificacions de titularitat i de característiques, pròrrogues i sancions fermes per infraccions greus.

3. Les certificacions sobre el contingut del registre d'usos s'han de sol·licitar a l'administració competent.

4. El registre l'ha de portar el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, i cal sol·licitar les certificacions sobre el seu contingut al Servei Perifèric de Costes. A aquests efectes, aquest Servei ha de portar un duplicat actualitzat del registre per als títols radicats en la seva circumscripció territorial, que es pot substituir per una connexió informàtica amb el banc de dades.

5. El registre d'usos del domini públic maritimoterrestre és públic. Les sol·licituds d'informació ambiental que es facin sobre el seu contingut es regeixen pel que disposa la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

Article 81. *Publicitat.*

1. Està prohibida la publicitat permanent a través de cartells o tanques o per mitjans acústics o audiovisuals.

Excepcionalment, i en les condicions que estableixen els apartats següents, es pot autoritzar la publicitat sempre que acompanyi o sigui part integrant d'instal·lacions o activitats permeses en el domini públic maritimoterrestre i sempre que sigui compatible amb la seva protecció (article 38.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Es pot autoritzar la publicitat quan sigui compatible amb la protecció del domini públic maritimoterrestre i no menyscabi el seu ús ni impliqui risc per a la vida, la salut o la seguretat de les persones.

3. No es pot autoritzar la publicitat per mitjans acústics o audiovisuals quan menyscabi o interfereixi en els usos comuns del domini públic maritimoterrestre.

4. Es pot permetre, amb caràcter excepcional, d'acord amb el que disposa l'apartat 1, en els supòsits següents:

a) Rètols indicadors d'establiments autoritzats degudament, sempre que es col·loquin a la façana i no suposin una reducció del camp visual generat pel volum de la mateixa edificació o instal·lació. En les mateixes condicions, es poden admetre rètols o cartells d'altres marques expedides a l'establiment.

b) A les tanques la col·locació de les quals sigui necessària per a la funcionalitat de la instal·lació o per a la realització d'activitats.

c) Elements publicitaris dels patrocinadors de les activitats lúdiques o esportives que estiguin autoritzades degudament, sempre que acompanyin o s'integrin en els elements autoritzats per a la seva realització.

Els mitjans publicitaris utilitzats no poden implicar una reducció addicional del camp visual, produir soroll o vibracions ni trencar l'harmonia del paisatge.

5. També està prohibit, sigui quin sigui el mitjà de difusió utilitzat, l'anunci d'activitats en el domini públic maritimoterrestre que no tingui el títol administratiu corresponent o que no s'ajusti a les seves condicions (article 38.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 82. *Exigència de títol per al subministrament d'energia elèctrica, aigua, gas i telefonia.*

1. Les empreses subministradores d'energia elèctrica, aigua, gas i telefonia han d'exigir per a la contractació dels seus serveis respectius la presentació del títol administratiu requerit segons la Llei 22/1988, de 28 de juliol, per a la realització de les obres o instal·lacions a les platges, zona maritimoterrestre o mar (article 39 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Les empreses subministradores han de conservar una còpia de la concessió o autorització corresponent per exhibir-la a requeriment de l'administració competent.

Article 83. Sanció d'utilitzacions no autoritzades prèviament.

Les utilitzacions no autoritzades prèviament, de conformitat amb el que estableix la Llei 22/1988, de 28 de juliol, s'han de sancionar d'acord amb el que preveu el títol V, sense perjudici de la seva legalització quan sigui possible i es consideri convenient, i en aquest cas cal seguir el procediment i els criteris que estableixen la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i aquest reglament per atorgar el títol corresponent (article 40 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 84. Disposició per part de l'Administració del domini públic ocupat en cas d'estats de necessitat o excepcionals.

1. En cas de tempesta, risc greu, catàstrofe o calamitat pública o qualsevol altre estat de necessitat, urgència o concurrència de situacions anòmales o excepcionals, l'administració competent pot disposar, immediatament i sense tramitació ni indemnització prèvia, del domini públic ocupat i de les obres i instal·lacions concedides o autoritzades, en la mesura que jutgi necessària per a la protecció i seguretat dels béns i les persones afectades. Per a les indemnitzacions corresponents, cal ajustar-se al que disposa la Llei de 16 de desembre de 1954 d'expropiació forçosa (article 41 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. L'administració competent pot tancar temporalment el domini a l'ús públic, quan les circumstàncies així ho aconsellin, per evitar riscos a la seguretat o salut dels usuaris o en altres situacions anòmales o excepcionals, sense que aquest tancament pugui donar lloc a cap tipus d'indemnització.

CAPÍTOL II

Projectes i obres

Article 85. Projecte per a l'ocupació o utilització del domini públic marítimoterrestre.

1. Perquè l'administració competent resolgui sobre l'ocupació o utilització del domini públic marítimoterrestre, s'ha de formular el projecte bàsic corresponent, en el qual cal fixar les característiques de les instal·lacions i obres, l'extensió de la zona de domini públic marítimoterrestre a ocupar o utilitzar i les altres especificacions que es determinen a l'article 88 d'aquest reglament. Amb posterioritat, i abans de començar les obres, s'ha de formular el projecte de construcció, sense perjudici que, si així ho desitja, el peticionari pugui presentar aquest i no el bàsic acompanyant la seva sol·licitud (article 42.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

S'ha d'introduir la variable del canvi climàtic en la presa de la decisió sobre l'ocupació o utilització del domini públic marítimoterrestre.

2. Quan les activitats projectades puguin produir una alteració important del domini públic marítimoterrestre, cal a més una avaluació prèvia dels seus efectes sobre aquest, que ha de comprendre l'estudi de la incidència de les activitats projectades sobre el domini públic marítimoterrestre, tant durant l'execució com durant l'explotació, i ha d'incloure, si s'escau, les mesures correctores necessàries.

Article 86. Submissió del projecte a informació pública.

El projecte s'ha de sotmetre preceptivament a informació pública, llevat que es tracti d'autoritzacions o activitats relacionades amb la defensa nacional o per raons de seguretat (article 42.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 87. Estudi economicofinancer.

Quan no es tracti d'utilització per part de l'Administració, s'ha d'acompanyar d'un estudi economicofinancer el contingut del qual és el que defineix l'article 89 d'aquest

reglament i el pressupost estimat de les obres emplaçades en el domini públic maritimoterrestre (article 42.4 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 88. Documents que cal aportar amb el projecte bàsic.

El projecte bàsic ha d'estar subscrit per un tècnic competent i ha de contenir els documents següents:

a) Memòria justificativa i descriptiva amb annexos, si s'escau, que ha de contenir la declaració a què es refereix l'article 97 d'aquest reglament, així com les especificacions assenyalades a l'article 85 d'aquest reglament i altres dades rellevants, com ara els criteris bàsics del projecte, el programa d'execució dels treballs i, si s'escau, el sistema d'evacuació d'aigües residuals.

b) Plans: de situació, a escala convenient d'emplaçament, amb representació de la delimitació i de la zona a ocupar, a escala no inferior a 1/5000 amb la classificació i els usos urbanístics de l'entorn, topogràfic de l'estat actual, a escala no inferior a 1/1000; de planta general, en què es representin les instal·lacions i obres projectades, que ha d'incloure la delimitació i la superfície a ocupar o utilitzar en el domini públic maritimoterrestre, línies de vora, zones de servitud de trànsit, protecció i accessos i, si escau, restabliment de les afectades i terrenys a incorporar al domini públic maritimoterrestre; d'alçats i seccions característiques, quan siguin necessaris per a la seva definició, amb la geometria de les obres i instal·lacions.

c) Informació fotogràfica de la zona.

d) Pressupost amb la valoració de les unitats d'obra i partides més significatives.

e) Determinació de la possible afecció a espais de la Xarxa Natura 2000 o qualsevol altre dotat de figures de protecció ambiental. En els projectes en què es pugui produir aquesta afecció, el projecte ha d'incloure l'estudi bionòmic necessari referit a l'àmbit de l'actuació prevista a més d'una franja de l'entorn d'aquest d'almenys 500 metres d'amplada.

Article 89. Contingut de l'estudi economicofinancer.

En cas que no es prevegi la gestió directa per part de l'Administració, l'estudi economicofinancer a què es refereix l'article 87 d'aquest reglament ha de desenvolupar l'evolució previsible de l'explotació, considerant diverses alternatives de termini d'amortització conformes amb les disposicions d'aquest reglament, i ha de contenir:

a) Relació d'ingressos estimats, amb tarifes que ha d'abonar el públic i, si s'escau, descomposició dels seus factors constitutius com a base per a futures revisions.

b) Relació de despeses, incloses les de projectes i obres i les de cànons i tributs a satisfer, així com les de conservació, consums energètics, de personal i d'altres necessàries per a l'explotació.

A més, si n'hi ha, s'han d'incloure els costos derivats de les mesures correctores a imposar, així com les despeses derivades del pla de seguiment per comprovar l'efectivitat de les mesures esmentades.

c) Avaluació de la rendibilitat neta, abans d'impostos.

Article 90. Execució de les obres.

1. Les obres s'han d'executar de conformitat amb el projecte de construcció que s'aprovi en cada cas, que completa el projecte bàsic (article 43 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. La direcció de les obres l'ha d'exercir un tècnic competent.

Article 91. *Contingut del projecte.*

1. Els projectes s'han de formular d'acord amb el planejament que, si s'escau, desenvolupin, i amb subjecció a les normes generals, específiques i tècniques que aprovi l'administració competent, en funció del tipus d'obra i el seu emplaçament (article 44.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Han de preveure l'adaptació de les obres a l'entorn en què estiguin situades i, si s'escau, la influència de l'obra sobre la costa i els possibles efectes de regressió d'aquesta (article 44.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Així mateix, els projectes han de contenir una avaluació dels possibles efectes del canvi climàtic sobre els terrenys on s'ha de situar l'obra realitzada, segons estableix l'article 92 d'aquest reglament.

3. Quan el projecte contingui la previsió d'actuacions al mar o a la zona maritimoterrestre, ha de comprendre un estudi bàsic de la dinàmica litoral referit a la unitat fisiogràfica costanera corresponent i dels efectes de les actuacions previstes, d'acord amb el que disposa l'article 93 d'aquest reglament (article 44.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

4. Per a la creació i regeneració de platges, cal considerar prioritàriament l'actuació sobre els terrenys adjacents, la supressió o l'atenuació de les barreres al transport marí d'àrids, l'aportació artificial d'aquests, les obres submergides en el mar i qualsevol altra actuació que suposi la menor agressió a l'entorn natural (article 44.4 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 92. *Contingut de l'avaluació dels efectes del canvi climàtic.*

1. L'avaluació dels efectes del canvi climàtic ha d'incloure la consideració de la pujada del nivell mig del mar, la modificació de les direccions d'onatge, els increments d'altura d'onada, la modificació de la durada de temporals i, en general, totes les modificacions de les dinàmiques costaneres que actuen a la zona, en els períodes de temps següents:

- a) En cas de projectes que tinguin com a finalitat obtenir una concessió, el termini de sol·licitud de la concessió, incloses les possibles pròrrogues.
- b) En cas d'obres de protecció del litoral, ports i similars, un mínim de 50 anys des de la data de sol·licitud.

2. Cal considerar les mesures d'adaptació que es defineixin en l'estratègia per adaptar la costa als efectes del canvi climàtic, establerta a la disposició addicional vuitena de la Llei 2/2013, de 29 de maig.

Article 93. *Contingut de l'estudi bàsic de dinàmica litoral.*

L'estudi bàsic de dinàmica litoral a què es refereix l'article 91.3 d'aquest reglament s'ha d'acompanyar com a annex a la memòria, i comprèn els aspectes següents:

- a) Estudi de la capacitat de transport litoral.
- b) Balanç sedimentari i evolució de la línia de costa, tant anterior com previsible.
- c) Clima marítim, incloent estadístiques d'onatge i temporals direccionals i escolars.
- d) Dinàmiques resultants dels efectes del canvi climàtic.
- e) Batimetria fins a zones del fons que no resultin modificades, i forma d'equilibri, en planta i perfil, del tram de costes afectat.
- f) Naturalesa geològica dels fons.
- g) Condicions de la biosfera submarina i efectes sobre aquesta de les actuacions previstes tal com assenyala l'article 88 e) d'aquest reglament.
- h) Recursos disponibles d'àrids i planters i idoneïtat d'aquests, previsió de dragatges o transvasaments de sorres.
- i) Pla de seguiment de les actuacions previstes.

j) Proposta per minimitzar, si s'escau, la incidència de les obres, i possibles mesures correctores i compensatòries.

Article 94. Disminució de la superfície de platja existent.

La disminució significativa de la superfície de platja existent, causada per les activitats projectades, s'ha de compensar, si s'escau, amb una altra d'equivalent, a crear o regenerar a la zona, sense que aquesta compensació sigui condició suficient perquè, si s'escau, s'atorgui el títol.

Article 95. Localització dels passejos marítims.

1. Els passejos marítims s'han de localitzar fora de la ribera del mar i han de ser preferentment de vianants (article 44.5 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. En el cas de modificació de les característiques de passejos marítims existents, no s'hi admeten vies rodades, llevat que no hi hagi possibilitat de situar altres vies alternatives en les proximitats.

Article 96. Instal·lacions de tractament d'aigües residuals.

1. Les instal·lacions de tractament d'aigües residuals s'han d'emplaçar fora de la ribera del mar i dels primers vint metres de la zona de servitud de protecció. No s'autoritza la instal·lació de col·lectors paral·lels a la costa dins de la ribera del mar ni dels primers vint metres dels terrenys adjacents (article 44.6 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. No s'entén inclosa en els supòsits de prohibició de l'apartat anterior la reparació de col·lectors existents, així com la seva construcció quan s'integrin en passejos marítims o altres vials pavimentats.

Article 97. Compliment de les disposicions de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i d'altres normatives.

1. Els projectes han de contenir la declaració expressa que compleixen les disposicions de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i de les normes generals i específiques que es dictin per desplegar-la i aplicar-la (article 44.7 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Els autors han de respondre de l'exactitud i la veracitat de les dades tècniques i urbanístiques consignades.

Article 98. Tramitació dels projectes.

1. La tramitació dels projectes de l'Administració General de l'Estat s'ha de fer d'acord amb el que disposa aquest article, amb submissió, si s'escau, a informació pública i a informe dels departaments i organismes que es determinin. Si com a conseqüència de les al·legacions formulades en el tràmit esmentat s'introdueixen modificacions substancials en el projecte, s'ha d'obrir un nou període d'informació (article 45.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. El que estableix aquest article per als projectes que ha de dur a terme l'Administració General de l'Estat és aplicable als de les obres d'interès general a què es refereixen l'article 111 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i l'article 221 d'aquest reglament.

3. Els projectes han de contenir els documents assenyalats a la legislació de contractes del sector públic.

4. La tramitació dels projectes d'obres de primer establiment, reforma o gran reparació ha de comprendre:

- a) La fase d'informació pública, si s'escau, amb termini de vint dies.
- b) Informe de la comunitat autònoma.
- c) Informe de l'ajuntament en el terme del qual s'emplacin les obres.

d) Informe favorable del Ministeri de Foment o de les capitanies marítimes, en el cas de les obres que puguin suposar un risc per a la seguretat marítima, de la navegació i de la vida humana al mar, així com amb vista a la prevenció de la contaminació del medi marí.

e) Informe de l'òrgan competent en matèria de costes del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, quan es tracti de projectes d'altres òrgans o departaments ministerials.

f) Informe del Ministeri de Defensa, quan puguin afectar els interessos públics tutelats pel Ministeri esmentat.

5. Els informes es poden sol·licitar durant el termini d'informació pública, i s'han d'emetre en el termini d'un mes; si transcorre aquest termini sense que s'hagi evacuat l'informe, cal prosseguir la tramitació de l'expedient.

6. Queden exclosos de la tramitació anterior els projectes del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient d'escassa entitat, o d'obres de reparacions menors o de conservació i manteniment.

Article 99. *Necessitat d'ocupació de béns i drets que calgui expropiar.*

1. L'aprovació dels projectes esmentats duu implícita la necessitat d'ocupació dels béns i drets que, si s'escau, calgui expropiar. A aquest efecte, en el projecte hi ha de figurar la relació concreta i individualitzada dels béns i drets afectats, amb la descripció material d'aquests (article 45.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Als efectes de l'apartat anterior, el projecte ha d'incloure un annex d'expropiacions que ha de comprendre, a més del que especifica l'apartat, les dades següents:

a) Pla parcel·lari, amb les finques individualitzades i els titulars afectats, en què ha de figurar la línia de delimitació del domini públic maritimoterrestre.

b) Valoració econòmica dels béns i drets afectats, que s'ha de fer de conformitat amb el que regula el Reial decret legislatiu 2/2008, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei del sòl.

Article 100. *Necessitat d'ocupació d'altres béns i drets.*

La necessitat d'ocupació es refereix també als béns i drets compresos en el replantejament del projecte i en les modificacions d'obra que es puguin aprovar posteriorment, amb els mateixos requisits que s'assenyalen als articles anteriors (article 45.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 101. *Plans d'obres i d'altres actuacions.*

Amb la finalitat de garantir la integritat del domini públic maritimoterrestre i l'eficàcia de les mesures de protecció sobre aquest, l'Administració General de l'Estat pot aprovar plans d'obres i d'altres actuacions de la seva competència (article 46 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

CAPÍTOL III

Reserves i adscripcions

Secció 1a Reserves

Article 102. *Reserva d'utilització de determinades pertinences del domini públic maritimoterrestre.*

1. L'Administració General de l'Estat es pot reservar la utilització total o parcial de determinades pertinences del domini públic maritimoterrestre exclusivament per al

compliment de finalitats de la seva competència, sempre que concorrin les circumstàncies previngudes a l'article 32 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i als articles 61 i 62 d'aquest reglament.

2. La reserva pot ser per a l'elaboració d'estudis i investigacions, o per a obres, instal·lacions o serveis. La seva durada s'ha de limitar al temps necessari per al compliment de les finalitats a què es refereix l'apartat anterior.

3. La declaració de zona de reserva s'ha de fer per acord del Consell de Ministres. Preval enfront de qualsevol altra utilització i duu implícita la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació, a efectes expropiatoris dels drets preexistents que siguin incompatibles amb aquesta (article 47 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

4. La sol·licitud de reserva ha d'anar acompanyada del projecte de les obres i instal·lacions o, en cas de manca d'aquestes, de la definició d'usos o activitats que s'han de dur a terme sobre la zona afectada.

5. La sol·licitud de declaració de zona de reserva s'ha de sotmetre a informe de la comunitat autònoma i, d'acord amb el que estableixen l'article 115 b) de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i l'article 225 b) d'aquest reglament, dels ajuntaments afectats. Així mateix, s'ha de sotmetre a l'informe preceptiu del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, quan aquesta es faci a favor d'un altre departament ministerial. Cal emetre els informes en el termini d'un mes, i si no s'ha fet una vegada transcorregut aquest termini, s'ha de prosseguir la tramitació de l'expedient.

6. La proposta l'ha d'elevat al Consell de Ministres el titular del departament ministerial a favor del qual es faci la reserva.

7. Una vegada declarada la reserva, representants del departament ministerial afectat i del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient han de subscriure una acta i un pla.

8. Les obres i instal·lacions, o els usos o activitats, per als quals es va declarar la reserva no es poden modificar mentre aquesta duri. Per modificar-la, la tramitació és idèntica a la de la sol·licitud inicial.

Article 103. *Utilització o explotació de les zones de reserva.*

1. La utilització o l'explotació de les zones de reserva es pot efectuar per qualsevol de les modalitats de gestió directa o indirecta que preveu l'article 277 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.

2. La reserva no pot emparar en cap cas la realització d'altres usos o activitats diferents dels que van justificar la declaració (article 48.1 i 2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Secció 2a *Adscripcions*

Article 104. *Adscripció de béns de domini públic maritimoterrestre a les comunitats autònomes per a la construcció de nous ports i vies de transport.*

1. L'adscripció de béns de domini públic maritimoterrestre a les comunitats autònomes per a la construcció de nous ports i vies de transport de titularitat d'aquelles, o d'ampliació o modificació dels existents, l'ha de formalitzar l'Administració General de l'Estat. La porció de domini públic adscrita ha de conservar aquesta qualificació jurídica, i correspon a la comunitat autònoma la utilització i la gestió d'aquesta, adequades a la seva finalitat i amb subjecció a les disposicions pertinents. En tot cas, el termini de les concessions que s'atorguin en els béns adscrits, incloses les pròrrogues, no pot ser superior al termini màxim de vigència que estableix la legislació estatal per a les concessions sobre domini públic portuari en els ports d'interès general.

2. L'adscripció s'ha de limitar a la superfície de domini públic maritimoterrestre ocupada per la zona de servei portuària o per la via de transport.

Article 105. Usos permesos a la zona de servei portuària dels béns de domini públic maritimoterrestre.

1. A la zona de servei portuària dels béns de domini públic maritimoterrestre adscrits que no reuneixin les característiques de l'article 3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i l'article 3 d'aquest reglament, a més dels usos necessaris per dur a terme l'activitat portuària, es poden permetre usos comercials i de restauració, sempre que no es perjudiqui el domini públic maritimoterrestre ni l'activitat portuària i s'ajustin al que estableix el planejament urbanístic. En tot cas, es prohibeixen les edificacions destinades a residència o habitació.

2. La superfície màxima permesa per als usos que preveu l'apartat anterior ha de complir les condicions següents:

- a) Ser inferior al 16 per cent de la làmina d'aigua compresa pels dics del port.
- b) Ser inferior al 10 per cent de la superfície de terra del port.
- c) Ser inferior a 20 metres quadrats per amarratge.

3. La planificació i ubicació estan subordinades a les necessitats de l'activitat portuària, i no hi han d'interferir ni l'han d'afectar o perjudicar.

Article 106. Projectes de les comunitats autònomes.

1. Als efectes previstos a l'article 104, els projectes de les comunitats autònomes han de disposar de l'informe favorable de l'Administració General de l'Estat quant a la delimitació del domini públic estatal susceptible d'adscripció, usos previstos, inclosa la determinació concreta de la superfície i ubicació que calgui destinar als usos autoritzats per l'article 49.4 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i l'article 105 d'aquest reglament, i mesures necessàries per a la protecció del domini públic, requisit sense el qual aquells no es poden entendre aprovats definitivament.

2. Els projectes de les comunitats autònomes han de contenir, a més, una avaluació dels possibles efectes del canvi climàtic sobre els terrenys on calgui situar les obres, d'acord amb l'article 44.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i l'article 92 d'aquest reglament.

3. L'aprovació definitiva dels projectes duu implícita l'adscripció del domini públic en què estiguin emplaçades les obres i la delimitació d'una nova zona de servei portuària o l'ampliació o modificació de l'existent, amb la distribució de superfície i usos que preveu l'apartat 1 d'aquest article. L'adscripció s'ha de formalitzar mitjançant una acta subscripta per representació de totes dues administracions.

4. L'adscripció de béns de domini públic maritimoterrestre a les comunitats autònomes no merita cap cànon a favor de l'Administració General de l'Estat. Les concessions o autoritzacions que les comunitats autònomes atorguin en el domini públic maritimoterrestre adscrit han de meritjar el cànon d'ocupació corresponent a favor de l'Administració General de l'Estat, sense perjudici dels que siguin exigibles per aquelles.

Article 107. Procediment d'adscripció.

L'adscripció s'ha de formalitzar mitjançant el procediment següent:

a) La comunitat autònoma interessada ha de remetre el projecte al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient per a l'informe corresponent, amb anterioritat a l'aprovació definitiva.

L'informe s'ha d'emetre en el termini de dos mesos comptats a partir del moment en què el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient disposi de la documentació necessària. Si transcorre aquest termini sense que s'hagi evacuat l'informe, aquest s'entén favorable.

b) Una vegada aprovat definitivament el projecte per la comunitat autònoma, aquesta ha de notificar la resolució al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient,

i després representants de totes dues administracions han de subscriure una acta i un pla d'adscripció.

- c) Les obres no es poden iniciar fins que no s'hagi formalitzat l'adscripció.

Article 108. *Abalisament dels ports de competència de les comunitats autònomes.*

1. L'abalisament dels ports de competència de les comunitats autònomes s'ha de fer de conformitat amb la normativa, les característiques tècniques i la ubicació dels dispositius que hagin estat aprovats per Ports de l'Estat, amb el dictamen previ de la Comissió de Fars.

2. Les capitànies marítimes, per raons de seguretat per a la navegació, poden decretar el tancament del port al trànsit marítim si no es compleixen les instruccions referides respecte a l'abalisament, després de requeriment i audiència a la comunitat autònoma.

Article 109. *Reversió de béns de domini públic maritimoterrestre adscrits.*

1. Els béns de domini públic maritimoterrestre adscrits a una comunitat autònoma que no s'utilitzin per al compliment de les finalitats a les quals s'adscriuen o que siguin necessaris per a l'activitat econòmica o l'interès general segons els articles 131 i 149 de la Constitució, han de revertir a l'Estat, amb audiència prèvia de la comunitat autònoma, pel procediment que es determina a l'apartat següent, i se'ls ha de donar la destinació que escaigui en cada cas (article 50 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. En el supòsit d'incompliment de les finalitats que van justificar l'adscripció, la reversió s'ha d'ajustar al procediment següent:

a) El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de sol·licitar l'informe preceptiu de la comunitat autònoma, que s'ha d'emetre en el termini d'un mes, sobre la utilització o no dels terrenys per al compliment de les finalitats per a les quals es van adscriure.

b) Si la comunitat autònoma manifesta la seva conformitat amb la continuació del procediment, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de proposar al Consell de Ministres la reversió dels terrenys adscrits.

c) Si la comunitat autònoma manifesta la seva discrepància, s'ha de procedir a obrir un període de consulta entre les dues administracions per resoldre de comú acord les diferències.

3. Quan sigui la comunitat autònoma qui insti la reversió, s'ha d'eleva la proposta al Consell de Ministres, a través del ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

4. En la resta de supòsits, la reversió requereix la comunicació prèvia a la comunitat autònoma de les raons que la justifiquin, perquè aquella pugui formular, en el termini d'un mes, totes les al·legacions que consideri pertinents. Aquestes al·legacions s'han d'incorporar a la proposta que s'elevi al Consell de Ministres.

5. En tot cas, la reversió ha de produir efecte des de la data en què ho acordi el Consell de Ministres i s'ha de formalitzar mitjançant una acta subscripta pels representants de totes dues administracions.

CAPÍTOL IV

Autoritzacions

Secció 1a Disposicions generals

Article 110. *Activitats i ocupacions subjectes a autorització administrativa prèvia.*

1. Estan subjectes a autorització administrativa prèvia les activitats en què, fins i tot sense requerir obres o instal·lacions de cap tipus, concorrin circumstàncies especials

d'intensitat, perillositat o rendibilitat, i, així mateix, l'ocupació del domini públic maritimoterrestre amb instal·lacions desmuntables o amb béns mobles.

2. S'entenen per instal·lacions desmuntables les que:

- a) Requereixin com a màxim obres puntuals de cimentació, que, en tot cas, no sobresurtin del terreny.
- b) Estiguin constituïdes per elements de sèrie prefabricats, mòduls, panells o similars, sense elaboració de materials en obra ni ús de soldadures.
- c) Es muntin i desmuntin mitjançant processos seqüencials, es puguin aixecar sense demolició i el conjunt dels seus elements sigui fàcilment transportable (article 51 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. S'entén que concorren circumstàncies especials d'intensitat, perillositat o rendibilitat quan en les activitats es doni, respectivament, alguna de les següents:

- a) Que no siguin compatibles amb les activitats que recullen l'article 31.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i l'article 60.1 d'aquest reglament.
- b) Que el seu exercici signifiqui un perill o risc per a la integritat de persones o béns.
- c) Que la utilització del domini públic maritimoterrestre sigui un factor determinant de la rendibilitat econòmica de l'activitat.

4. S'entén per ocupació amb béns mobles la produïda per la seva ubicació en el domini públic maritimoterrestre de manera continuada o, en tot cas, per un termini superior a un dia.

Article 111. *Sol·licituds d'autorització.*

1. Les sol·licituds d'autorització només es poden referir a les instal·lacions i activitats que preveuen l'article 32, apartats 1 i 2, i l'article 33.6 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.
2. Les sol·licituds es poden sotmetre a informació pública, tal com es determina a l'article 152.8 d'aquest reglament.
3. Les autoritzacions s'han d'atorgar amb caràcter personal i intransferible «inter vivos», excepte en el cas d'abocaments, i no es poden inscriure al Registre de la Propietat.
4. El termini de venciment és el que es determini al títol corresponent, i no pot excedir els quatre anys.
5. Les sol·licituds d'autorització s'han d'atorgar, si s'escau, amb els criteris establerts amb caràcter general en aquest reglament per a cada tipus d'instal·lacions o activitats i d'acord amb el planejament aplicable.

Article 112. *Revocació d'autoritzacions i retirada d'instal·lacions.*

1. L'Administració General de l'Estat pot revocar unilateralment les autoritzacions en qualsevol moment, sense dret a indemnització, quan produeixin danys en el domini públic, impedeixin la seva utilització per a activitats de més interès públic o menyscabin l'ús públic, quan els terrenys ocupats suportin un risc cert que el mar hi arribi i quan siguin incompatibles amb la normativa aprovada amb posterioritat. En aquest últim cas, només s'ha de revocar l'autorització si, en el termini de tres mesos des que es va comunicar aquesta circumstància al seu titular, aquest no ha adaptat la seva ocupació a la nova normativa o l'adaptació no és possible físicament o jurídicament (article 55.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Si la revocació es produeix basant-se en una normativa aprovada amb posterioritat que la comunitat autònoma hagi d'executar o quan sigui competència d'aquesta apreciar les raons de més interès públic d'altres activitats, l'expedient s'ha d'incoar a iniciativa d'aquesta.

2. Una vegada extingida l'autorització, el titular té dret a retirar fora del domini públic i de les seves zones de servitud les instal·lacions corresponents, i està obligat a aquesta retirada quan així ho determini l'administració competent, de la manera i en el termini que

li fixi l'Administració a partir de l'extinció de l'autorització, que no pot sobrepassar els quinze dies.

En tot cas, està obligat a restaurar la realitat física alterada.

4. En cas que la retirada no es dugui a terme en el termini o en les condicions que s'hagin fixat, l'Administració ha de procedir a la seva execució subsidiària, aplicant per a això la garantia corresponent establerta. Si aquesta és insuficient, s'ha d'abonar la diferència en el termini de deu dies; en cas contrari, s'ha de procedir a la via de constreyniment.

Secció 2a Serveis de temporada en platges

Article 113. *Autoritzacions d'explotació de serveis de temporada.*

1. Les autoritzacions que tinguin per objecte explotar serveis de temporada a les platges que només requereixin instal·lacions desmuntables s'han d'atorgar als ajuntaments que ho sol·licitin, tal com es determina als apartats següents.

2. En cap cas l'atorgament d'aquestes autoritzacions pot desnaturalitzar el principi de l'ús públic de les platges (article 53 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. En l'últim trimestre de l'any, el Servei Perifèric de Costes del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient s'ha de dirigir als ajuntaments costaners del seu àmbit territorial, i s'ha de fixar un termini, no superior als dos mesos, perquè sol·licitin, amb caràcter preferent, les autoritzacions per explotar els serveis de temporada de l'exercici o els exercicis següents.

Els serveis de temporada poden disposar d'una autorització per un termini màxim de quatre anys, si bé cal desmuntar les instal·lacions una vegada finalitzada cadascuna de les temporades incloses al termini de durada de l'autorització.

4. Els ajuntaments interessats a explotar els serveis referits han de presentar la sol·licitud de l'autorització corresponent directament al Servei Perifèric de Costes o a través de la comunitat autònoma, dins del termini establert anteriorment, acompanyada de la proposta de delimitació de zones que aquests han d'ocupar, dels plans de les instal·lacions i serveis la definició dels quals així ho requereixi, i de l'estudi economicofinancer.

5. Una vegada atorgada l'autorització pel Servei Perifèric de Costes, els ajuntaments, amb l'abonament previ del cànon d'ocupació corresponent, poden procedir a l'explotació, per si mateixos o per part de tercers.

6. En cas d'explotació per part de tercers, el Servei Perifèric de Costes ha d'incloure, entre les clàusules de l'autorització, l'obligació de l'ajuntament d'exigir-los la constitució d'un dipòsit previ a disposició d'aquell a la Caixa General de Dipòsits, per respondre de les despeses de l'execució subsidiària de l'aixecament de les instal·lacions si aquestes no s'aixequen, en el termini que fixi el Servei esmentat.

L'ajuntament ha de comunicar al Servei Perifèric de Costes la relació nominal dels encarregats tercers de l'explotació, prèviament a l'inici d'aquesta. Els ajuntaments han de garantir que en els procediments per licitar la prestació del servei de temporada en platges s'atengui el major interès i utilitat pública de les propostes, que s'han de valorar en funció de criteris especificats pels ajuntaments en els plec de condicions corresponents, amb respecte als principis de publicitat, imparcialitat, transparència i concurrència competitiva. Aquests plecs s'han de publicar al butlletí oficial de la comunitat autònoma.

El termini d'explotació per part de tercers no pot excedir el termini de l'autorització atorgada a l'ajuntament.

7. Una vegada acabada la instal·lació, l'ajuntament ha de requerir del Servei Perifèric de Costes la pràctica del seu reconeixement, a fi de comprovar-ne la coincidència amb l'autorització atorgada.

8. El Servei Perifèric de Costes pot atorgar l'autorització a altres persones físiques o jurídiques, amb comunicació prèvia a l'ajuntament i tramitació segons el procediment que estableix aquest reglament, en els casos següents:

- a) Quan no s'hagi produït la sol·licitud de l'ajuntament durant el termini a què es refereix l'apartat 3.
- b) Quan la sol·licitud sigui inacceptable legalment.
- c) Quan l'ajuntament hagi incorregut en incompliment de les condicions del títol en la temporada anterior, desatenent el requeriment exprés del Servei esmentat.

Si s'escau, el Servei Perifèric de Costes pot convocar un concurs per a l'atorgament, de conformitat amb el que estableix l'article 158 d'aquest reglament, al qual es pot presentar l'ajuntament en paritat amb els altres concursants.

9. Per als artefactes flotants d'esbarjo explotats comercialment, els interessats han d'obtenir l'autorització del Servei Perifèric de Costes per a l'emplaçament de les zones de llançament i varada dins de les delimitades per als serveis de temporada, prèviament a la de funcionament a atorgar per les capitànies marítimes; en aquesta última autorització s'ha de controlar que l'abalisament de les zones de bany i dels canals de llançament i varada dels artefactes s'executi d'acord amb les característiques tècniques i la ubicació dels dispositius que hagi aprovat l'organisme públic Ports de l'Estat.

Article 114. Atorgament de l'explotació total o parcial dels serveis de temporada.

No obstant el que disposa l'article anterior, es pot atorgar l'explotació total o parcial dels serveis de temporada als titulars de concessions de creació, regeneració o condicionament de platges, en els termes que estableixi el títol corresponent (article 54 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Secció 3a Abocaments

Article 115. Disposicions generals.

1. Les disposicions d'aquesta secció són d'aplicació als abocaments, tant líquids com sòlids, sigui quin sigui el bé de domini públic marítimoterrestre en què es duguin a terme.
2. Els abocaments al mar des de vaixells i aeronaus es regulen per la seva legislació específica.
3. Està prohibit abocar residus sòlids i runa al mar i la seva ribera, així com a la zona de servitud de protecció, excepte quan aquests siguin utilitzables com a farcits i estiguin autoritzats degudament (article 56 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 116. Autorització i limitació d'abocaments.

1. Tots els abocaments requereixen l'autorització de l'administració competent, que s'ha d'atorgar amb subjecció a la legislació estatal i autonòmica aplicable, sense perjudici de la concessió d'ocupació de domini públic, si s'escau.
2. En el cas d'abocaments contaminants, cal que el peticionari justifiqui prèviament la impossibilitat o dificultat d'aplicar una solució alternativa per eliminar-los o tractar-los. No es poden abocar substàncies ni es poden introduir formes d'energia que puguin comportar un perill o perjudici superior a l'admissible per a la salut pública i el medi natural, d'acord amb la normativa vigent.
3. En funció dels objectius de qualitat fixats per al mitjà receptor de contaminació, els abocaments s'han de limitar en la mesura que ho permetin l'estat de la tècnica, les primeres matèries i, especialment, en virtut de la capacitat d'absorció de la càrrega contaminant, sense que es produeixi cap alteració significativa del mitjà (article 57 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 117. Condicions de les autoritzacions d'abocament.

1. Entre les condicions que cal incloure en les autoritzacions d'abocament, hi han de figurar les relatives a:

- a) Termini de venciment, no superior a trenta anys.
- b) Instal·lacions de tractament, depuració i evacuació necessàries, establint-ne les característiques i els elements de control del funcionament, amb fixació de les dates d'inici i finalització de l'execució, així com de l'entrada en servei.
- c) Volum anual d'abocament.
- d) Límits qualitatius de l'abocament i terminis, si escau, per a l'adequació progressiva de les característiques de l'efluent als límits imposats.
- e) Avaluació dels efectes sobre el mitjà receptor, objectius de qualitat de les aigües a la zona receptiva i previsions que, en cas necessari, calgui adoptar per reduir la contaminació.
- f) Cànon d'abocament.

2. L'administració competent pot modificar les condicions de les autoritzacions d'abocament, sense dret a indemnització, quan les circumstàncies que en van motivar l'atorgament s'hagin alterat, o bé en sobrevinguin d'altres que, en cas d'haver existit anteriorment, haurien justificat la seva denegació o l'atorgament en termes diferents. Si l'administració competent ho considera necessari, pot suspendre els efectes de l'autorització fins que es compleixin les noves condicions establertes.

3. En cas que el titular de l'autorització no faci les modificacions en el termini que a aquest efecte li assenyali l'administració competent, aquesta pot declarar la caducitat de l'autorització d'abocament, sense perjudici de la imposició de les sancions oportunes (articles 58.1, 2 i 3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

4. L'administració atorgant de l'autorització d'abocament ha de controlar l'estat de les obres que li serveixen de suport i ha d'obligar, si s'escau, a la realització de les que siguin necessàries per assegurar que aquell funcioni en les condicions establertes a l'autorització.

L'incompliment d'aquesta obligació, que ha de figurar al condicionat de l'autorització, és causa de caducitat en els termes que aquesta preveu.

Article 118. *Extinció de l'autorització d'abocament.*

1. L'extinció de l'autorització d'abocament, sigui quina sigui la causa, ha de dur implícita la de la concessió inherent d'ocupació del domini públic marítimoterrestre (article 58.4 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. A aquest efecte, l'administració que hagi declarat extingida l'autorització n'ha d'informar el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient perquè aquest procedeixi a l'extinció de la concessió d'ocupació sense cap més tràmit.

Article 119. *Inspecció de l'abocament per part de l'administració competent.*

L'administració competent pot efectuar totes les anàlisis i inspeccions que consideri convenients per comprovar les característiques de l'abocament i contrastar, si s'escau, el compliment de les condicions imposades en l'autorització de l'abocament (article 58.5 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 120. *Participació d'empresa col·laboradora.*

Quan la importància o la complexitat de la instal·lació de tractament així ho aconsellin, entre les condicions de l'autorització es pot incloure l'exigència que la direcció de l'explotació la dugui a terme un tècnic competent o que hi intervingui una empresa col·laboradora especialitzada per al manteniment de la instal·lació, amb la presentació de certificats periòdics sobre el seu funcionament, així com el seu assegurement.

Article 121. *Constitució de juntes d'usuaris.*

1. Es poden constituir juntes d'usuaris per al tractament conjunt i l'abocament final d'efluents líquids (article 58.6 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. La regulació de la composició i del funcionament de la junta d'usuaris, així com les causes i la forma de la seva variació o dissolució, les ha d'aprovar l'administració atorgant de l'autorització corresponent, a petició dels mateixos usuaris, o, si no n'hi ha, quan aquella ho consideri necessari per assegurar el compliment degut dels termes de l'autorització.

Article 122. Estudi hidrogeològic de l'abocament.

En els casos en què l'abocament pugui propiciar la infiltració o l'emmagatzematge de substàncies susceptibles de contaminar les aigües o capes subterrànies, es requereix la realització prèvia d'un estudi hidrogeològic que en justifiqui la innocuïtat (article 59 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 123. Mitjans per prevenir i combatre la contaminació per abocaments d'hidrocarburs al mar.

1. Sense perjudici del que estableixen altres lleis específiques i de les exigències que comportin els programes de control i reducció de la contaminació per abocaments d'hidrocarburs al mar, les refineries de petroli, factories químiques i petroquímiques i instal·lacions de proveïment de combustibles líquids que tinguin terminals de càrrega i descàrrega d'hidrocarburs als ports, mar territorial i aigües interiors han de disposar, a les proximitats dels terminals, les instal·lacions de recepció dels residus d'hidrocarburs i tots els altres mitjans que, per prevenir i combatre els vessaments, estableixen les disposicions vigents en matèria de contaminació de les aigües del mar. Així mateix, les plataformes i instal·lacions dedicades a la prospecció d'hidrocarburs al mar, la seva explotació o emmagatzematge, han de tenir els mitjans necessaris per prevenir i combatre els vessaments que es puguin produir (article 60 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. L'administració competent ha d'exigir la disposició dels elements de recepció de residus i altres mitjans de prevenció per tal d'autoritzar el funcionament de les instal·lacions a què es refereix l'apartat anterior.

Article 124. Atorgament condicionat de determinades autoritzacions administratives.

Les autoritzacions administratives sobre l'establiment, la modificació o el trasllat d'instal·lacions o indústries que originin o puguin originar abocaments al domini públic maritimoterrestre s'han d'atorgar condicionades a l'obtenció de les autoritzacions d'abocament i concessions d'ocupació del domini corresponents (article 61 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 125. Prohibició de processos industrials amb risc de contaminació superior a l'admissible.

L'administració competent pot prohibir, en zones concretes, els processos industrials els efluents dels quals, malgrat el tractament a què se sotmeten, puguin constituir un risc de contaminació superior a l'admissible, segons la normativa vigent, per al domini públic maritimoterrestre, tant en el seu funcionament com en situacions excepcionals previsibles (article 62 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Secció 4a Extracció d'àrids i dragatges

Article 126. Autoritzacions d'extraccions d'àrids i dragatges.

1. Per atorgar les autoritzacions d'extraccions d'àrids i dragatges, cal avaluar-ne els efectes sobre el domini públic maritimoterrestre, tant pel que fa al lloc d'extracció o dragatge com al de descàrrega, si s'escau. Cal salvaguardar l'estabilitat de la platja, considerant preferentment les seves necessitats d'aportació d'àrids.

2. Queden prohibides les extraccions d'àrids per a la construcció, excepte per a la creació i regeneració de platges (article 63.1 i 2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. S'entenen inclosos en la prohibició de l'apartat anterior els dragatges o les extraccions d'àrids al mar.

4. L'extracció d'àrids i dragatges per a l'execució d'obres als ports d'interès general i l'abocament dels productes de dragatge al domini públic portuari estatal es regeixen pel que estableix el Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre.

Article 127. *Condicions de l'autorització d'extraccions d'àrids i dragatges.*

1. Entre les condicions de l'autorització, hi han de figurar les relatives a:

- a) Termini pel qual s'atorga.
- b) Volum a extreure, dragar o descarregar al domini públic maritimoterrestre, ritme d'aquestes accions i temps hàbil de treball.
- c) Procediment i maquinària d'execució.
- d) Destinació i, si s'escau, lloc de descàrrega al domini públic dels productes extrets o dragatges.
- e) Mitjans i garanties per al control efectiu d'aquestes condicions (article 63.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Així mateix, s'ha d'incloure, com a causa específica de revocació, la que estableix l'article 129 d'aquest reglament, amb els efectes que s'hi preveuen.

Article 128. *Competència per a l'atorgament de les autoritzacions d'extraccions d'àrids i dragatges.*

1. La competència per a l'atorgament de les autoritzacions a què es refereix aquesta secció l'ha d'exercir el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient a través dels serveis perifèrics de costes.

2. La tramitació de les autoritzacions s'ha d'ajustar al procediment general establert a l'article 152 d'aquest reglament, i s'ha d'adequar el contingut del projecte bàsic a l'objecte de la sol·licitud.

Les sol·licituds de dragatges per a l'extracció d'àrids s'han de sotmetre a l'informe dels òrgans competents de l'Administració General de l'Estat en matèria de pesca, seguretat de la navegació i de la vida humana al mar i medi ambient, protecció de derelictes de vaixells d'Estat i patrimoni arqueològic subaquàtic.

3. En tot cas, cal tenir especialment en compte, tant en el projecte que acompanyi la sol·licitud com en la resolució que s'adopti, els possibles efectes de l'actuació sobre l'estabilitat de la platja, els efectes del canvi climàtic, la dinàmica litoral i la biosfera submarina, els vaixells naufragats o enfonsats i les seves restes i el patrimoni arqueològic subaquàtic.

Article 129. *Modificació i revocació de l'autorització per a les extraccions d'àrids i dragatges.*

1. En cas de produir-se efectes perjudicials per al domini públic i el seu ús, l'administració atorgant pot modificar les condicions inicials per corregir-los o, fins i tot, revocar l'autorització, sense dret a cap indemnització per al seu titular (article 63.4 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. En aquests casos, la resolució només requereix com a tràmit l'audiència prèvia a l'interessat.

Article 130. *Declaració de zones de prohibició d'extracció d'àrids i dragatges.*

El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient pot declarar zones de prohibició d'extracció d'àrids i dragatges per raons de protecció de les platges i de la biosfera submarina, sense perjudici de les prohibicions derivades de l'aplicació d'altres lleis.

CAPÍTOL V

Concessions

Article 131. *Ocupació de béns de domini públic maritimoterrestre subjecta a concessió administrativa.*

1. Tota ocupació dels béns de domini públic maritimoterrestre estatal amb obres i instal·lacions no desmuntables està subjecta a la concessió prèvia atorgada per l'Administració General de l'Estat (article 64.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Així mateix, requereix l'atorgament d'una concessió l'ocupació del domini públic maritimoterrestre per instal·lacions desmuntables que per la seva naturalesa, finalitat o altres circumstàncies exigeixin un termini d'ocupació superior a quatre anys.

3. La competència per atorgar concessions d'ocupació dels béns de domini públic maritimoterrestre correspon al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, excepte el que preveu l'article 223 d'aquest reglament. La competència d'atorgament de concessions en el domini públic adscrit a una comunitat autònoma correspon a aquesta.

Article 132. *Ús de l'objecte de la concessió.*

1. El concessionari té dret a l'ús privatiu dels béns objecte de concessió. En tot cas, i d'acord amb el que disposen els apartats següents, cal garantir en aquests terrenys el lliure accés i trànsit de les autoritats i els funcionaris competents quan sigui necessari per raons de defensa nacional, salvament, seguretat marítima, repressió del contraban, per a l'exercici de les funcions de policia de domini públic maritimoterrestre i per al compliment de les altres funcions que tinguin atribuïdes.

En cas d'accident al mar, o quan per raons de seguretat en el trànsit marítim sigui necessari per a la salvaguarda de les persones i les embarcacions, es poden dipositar en els terrenys objecte de concessió les embarcacions i els seus pertrets (article 64.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Per a això, cal que les autoritats i els funcionaris de l'administració competent s'identifiquin i indiquin el motiu de l'accés o trànsit, estenent una acta de compareixença.

Per a l'efectivitat de l'accés i trànsit que preveu l'apartat primer, l'òrgan competent ha de sol·licitar, quan calgui, la col·laboració de les forces i cossos de seguretat, sense perjudici de les sancions que puguin escaure.

3. Si la concessió s'ubica a la platja, és aplicable el que preveuen l'article 33 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i l'article 65 d'aquest reglament.

4. En tot cas, han de quedar garantides les servituds que estableix la Llei 22/1988, de 28 de juliol, perquè es pugui materialitzar l'ús privatiu esmentat de la concessió.

Article 133. *Necessitat d'obtenció d'altres concessions i autoritzacions.*

1. L'atorgament de la concessió a què es refereix l'article anterior no exigeix el titular d'obtenir les concessions i autoritzacions que siguin exigibles per altres administracions públiques en virtut de les seves competències en matèria de ports, abocaments o altres d'específiques (article 65.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. El que disposa l'apartat anterior també és d'aplicació a les concessions i autoritzacions que hagin d'atorgar els departaments de l'Administració General de l'Estat en virtut de les seves competències respectives.

Article 134. *Limitacions a la condició de titular de concessions.*

En cap cas poden ser titulars de concessions les persones en qui concorri alguna de les prohibicions de contractar previstes al text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.

Quan, posteriorment a l'atorgament de la concessió, el titular incorri en alguna de les prohibicions de contractar, es produeix l'extinció de la concessió.

En cas de declaració de concurs i mentre no s'hagi obert la fase de liquidació, no s'ha de produir l'extinció de la concessió, si el seu titular presta les garanties suficients, segons el parer de l'Administració, per continuar amb l'ocupació en els termes que preveu el títol concessional (article 65.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Aquestes limitacions no són aplicables a les concessions atorgades a l'empara del règim regulat a la disposició transitòria primera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, tot i que sí que ho són a la pròrroga regulada a l'article 2 de la Llei 2/2013, de 29 de maig.

Article 135. *Durada de la concessió.*

1. Les concessions s'han d'atorgar sense perjudici de tercer i deixant fora de perill els drets preexistents (article 66.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. El termini és el que es determini al títol corresponent. En cap cas aquests terminis poden excedir els setanta-cinc anys (article 66.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. Cal fixar els terminis màxims tenint en compte tant l'objecte de la sol·licitud com les circumstàncies que s'indiquen en aquest article.

4. D'acord amb l'objecte de la sol·licitud, els terminis màxims pels quals es poden atorgar les concessions són els següents:

- a) Usos destinats a actuacions ambientals: fins a un màxim de 75 anys.
- b) Usos que exercixin una funció o prestin un servei que, per la seva naturalesa, requereixi l'ocupació del domini públic maritimoterrestre: fins a un màxim de 50 anys.
- c) Usos que prestin un servei públic o al públic que, per la configuració física del tram de costa en què calgui emplaçar-lo, no es puguin ubicar als terrenys adjacents amb el domini esmentat: fins a un màxim de 30 anys.

5. El títol atorgat pot fixar un termini de durada inferior i preveure, al seu torn, pròrrogues successives dins del límit temporal màxim de setanta-cinc anys en què queda integrat el temps de durada de la concessió i les possibles pròrrogues.

En tots aquests casos, per determinar els terminis cal tenir en compte l'adequació al mitjà de la instal·lació, el grau d'interès que representi per al domini públic maritimoterrestre o els seus usuaris, la seva ubicació en ribera del mar o fora d'aquesta i el contingut de l'estudi econòmicofinancer o, si no n'hi ha, el volum de la inversió que s'ha d'amortitzar.

Així mateix, per determinar el termini de la concessió cal tenir en compte els criteris següents:

- a) L'impacte paisatgístic de l'objecte de la concessió que se sol·licita.
- b) La protecció ecològica de la interacció mar-terra derivada de l'aplicació de les normes de gestió integral costanera o de protecció marina.
- c) Els efectes de l'objecte de la concessió que se sol·licita en els plans d'ordenació dels recursos naturals quan les construccions o instal·lacions derivades de les concessions hagin quedat fora d'ordenació o figura equivalent, o siguin, en general, contràries als criteris informadors dels plans esmentats.
- d) Els efectes de l'objecte de la concessió que se sol·licita en la planificació de conjunts històrics BIC quan les construccions o instal·lacions derivades de les concessions hagin quedat fora d'ordenació o figura equivalent, o siguin, en general, contràries a la protecció prevista al pla corresponent o a la declaració del BIC.

En el cas de les concessions a què es refereixen les lletres b) i c) de l'apartat 4, els terminis màxims previstos per a cada ús es poden ampliar en una cinquena part del termini màxim previst per a cadascun d'aquests usos quan el sol·licitant hagi presentat un projecte per a la regeneració de platges i la lluita contra l'erosió i els efectes del canvi climàtic que hagi aprovat expressament l'Administració, cosa que s'ha de fer constar al títol corresponent.

Article 136. *Activitats emparades per una altra concessió d'explotació.*

Quan l'objecte d'una concessió extingida sigui una activitat emparada per una altra concessió d'explotació de recursos miners o energètics atorgada per l'Administració General de l'Estat per un termini superior, el seu titular té dret que se li atorgui una nova concessió d'ocupació del domini públic maritimoterrestre per un termini igual al que resti de vigència a la concessió d'explotació, sense que en cap cas pugui excedir els setanta-cinc anys (article 66.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 137. *Tramitació de la sol·licitud de la concessió.*

1. Prèviament a la resolució sobre la sol·licitud de concessió, hi ha d'haver informació pública i oferta de condicions de l'Administració General de l'Estat al peticionari; sense l'acceptació d'aquest, no es pot atorgar la resolució. Una vegada complerts els tràmits, el departament ministerial competent ha de dictar, discrecionalment, la resolució corresponent, i s'ha de fer pública. Si el concessionari impugna les clàusules que ell mateix va acceptar, l'Administració està facultada per declarar extingit el títol, excepte quan les clàusules siguin il·legals (article 67 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

En els supòsits en què la concessió se sol·liciti per a un projecte relatiu a una matèria de competència autonòmica i que disposi del pronunciament favorable de la comunitat autònoma, l'Administració General de l'Estat només pot denegar la concessió per raons de degradació o d'espoliació del domini públic o que s'enquadri en matèries en què l'Estat tingui una competència pròpia.

2. El procediment per tramitar les concessions és el que regula amb caràcter general l'article 152 d'aquest reglament.

Article 138. *Ocupació o expropiació forçosa de béns i drets.*

1. L'atorgament de la concessió pot implicar, segons que es determina als apartats següents, la declaració d'utilitat pública pel departament ministerial o la comunitat autònoma competent, als efectes d'ocupació temporal o expropiació forçosa dels béns o drets afectats per l'objecte d'aquella (article 68 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. La necessitat d'ocupació temporal o d'expropiació forçosa de béns i drets afectats per l'objecte de la concessió la pot sol·licitar de manera justificada el peticionari.

3. Així mateix, l'Administració pot declarar, d'ofici i motivadament, la necessitat d'incorporar, de manera temporal o permanent, al domini públic objecte de la sol·licitud, terrenys privats adjacents que no siguin propietat del peticionari.

4. En els casos que preveuen els apartats 2 i 3 anteriors, el projecte bàsic que el peticionari ha de presentar ha d'incloure un annex d'expropiació o d'ocupació temporal, amb la relació de béns o drets afectats, per a la qual cosa, en cas que sigui a requeriment de l'Administració, cal formalitzar aquesta incorporació en el termini màxim d'un mes.

5. La no-acceptació per part del peticionari de la inclusió de béns o drets a expropiar, o la manca de compliment en termini del requeriment de l'Administració perquè presenti l'annex a què es refereix l'apartat anterior, implica l'arxivament de les actuacions sense cap més tràmit que l'audiència prèvia a aquest.

6. El peticionari ha de presentar al Servei Perifèric de Costes el resguard del dipòsit constituït a la Caixa General de Dipòsits a disposició del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient que, d'acord amb el projecte bàsic, sigui necessari per poder indemnitzar els drets i béns expropiats o la seva ocupació temporal, conjuntament amb l'acceptació de l'oferta de condicions a què es refereix l'article 137 d'aquest reglament. En tot cas, és a càrrec del peticionari el pagament total del preu just per l'expropiació o l'ocupació necessàries per a la concessió.

7. Una vegada acceptades les condicions, l'Administració ha de dictar la resolució corresponent. En cas d'atorgament de la concessió, la seva eficàcia queda demorada fins a la finalització dels expedients d'expropiació que, si s'escau, calgui tramitar.

Article 139. *Incorporació al domini públic maritimoterrestre dels béns i drets expropiats.*

1. Els béns i drets expropiats s'han d'incorporar al domini públic maritimoterrestre des que siguin ocupats, tal com preveu el títol concessional, sense que el concessionari estigui obligat a abonar el cànon d'ocupació pels terrenys expropiats a costa seva per tal d'incorporar-los a la concessió (article 69 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Els terrenys aportats pels concessionaris per completar la superfície d'una concessió, la descripció dels quals ha de figurar al projecte bàsic, s'han d'incorporar al domini públic maritimoterrestre tal com preveu l'article 5.7 d'aquest reglament abans del replantejament de les obres i instal·lacions.

Article 140. *Inscripció de les concessions al Registre de la Propietat.*

1. Les concessions s'inscriuen al Registre de la Propietat d'acord amb el que disposa la Llei hipotecària. Una vegada extingida la concessió, la inscripció es cancel·la a petició de l'Administració o de l'interessat, sempre que s'acrediti aquesta circumstància. El venciment del termini de durada de la concessió n'implica igualment l'extinció, i es pot procedir a cancel·lar l'assentament d'inscripció segons el que disposa l'article 177 del Reglament hipotecari.

2. La resolució ferma en la via administrativa que declari l'extinció és causa de cancel·lació de la inscripció d'aquesta al Registre de la Propietat. El Servei Perifèric de Costes ha de comunicar aquests fets al registrador, i la cancel·lació s'ha d'efectuar en els termes exigits per la legislació hipotecària, igual que els assentaments posteriors, sempre que els seus titulars hagin estat notificats en l'expedient i s'acrediti la consignació a favor seu de les quantitats que puguin correspondre al concessionari com a indemnització, rescat o qualsevol altre concepte.

Article 141. *Transmissió de les concessions.*

1. Les concessions són transmissibles per actes «inter vivos» i «mortis causa» en els termes previstos als apartats següents d'aquest article.

2. La transmissió «inter vivos» només és vàlida si amb caràcter previ l'Administració reconeix el compliment, per part de l'adquirent, de les condicions establertes a la concessió.

D'acord amb el procediment que preveu l'article 142 d'aquest reglament, es poden formalitzar contractes d'arrendament sobre les concessions atorgades a l'empara del que preveu la disposició transitòria primera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, que poden ser objecte d'inscripció al Registre de la Propietat amb els requisits que estableix la legislació hipotecària.

3. En cas de mort del concessionari, els seus drethavents, a títol d'herència o de llegat, es poden subrogar en els drets i les obligacions d'aquell, sempre que en el termini de quatre anys des de la mort comuniquin expressament a l'Administració aquest fet i la voluntat de subrogar-se. Al llarg d'aquest termini, mentre no es produeixi aquesta comunicació, la comunitat hereditària és responsable de manera solidària de totes les obligacions del causant. Si transcorre el termini esmentat sense que s'hagi fet la comunicació, la concessió queda extingida.

4. La constitució d'hipoteques i altres drets de garantia sobre les concessions transmissibles, així com el seu embargament, han de ser comunicats prèviament a l'administració concedent per la persona o entitat a favor de qui es constitueix el dret o, si no n'hi ha, per la persona o entitat que promogui la inscripció.

5. Cal notificar al Servei Perifèric de Costes la subscripció de qualsevol contracte que impliqui la participació d'un tercer en l'explotació de la concessió. Aquesta participació es pot prohibir en el títol esmentat, excepte quan es tracti de concessions inherents a la prestació d'un servei públic.

6. Quan el concessionari sigui una persona jurídica l'activitat de la qual consisteixi en el gaudi de la concessió, es considera transmissió qualsevol canvi en la titularitat de

les accions o participacions que suposi la substitució dels socis o accionistes que ho fossin en el moment de l'atorgament de la concessió, en percentatge igual o superior al 50 per cent del capital social, així com també es consideren transmissió la resta dels casos de pèrdua de control societari previstos als articles 42 i següents del Codi de comerç.

7. No s'ha d'inscriure al Registre de la Propietat la transmissió de les concessions o la constitució de drets reals sobre aquestes, sense que s'acompanyi una certificació del Servei Perifèric de Costes acreditativa del compliment dels requisits exigits en aquest article i de les clàusules de la concessió, i, en el cas d'embargaments, la notificació prèvia a l'administració concedent.

Article 142. *Formalització de la transmissió «inter vivos» de les concessions.*

1. La formalització de la transmissió «inter vivos» de la concessió exigeix:

a) El compliment del que disposa l'article 70.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, per a la qual cosa el sol·licitant ha d'aportar: la documentació acreditativa del compliment dels requisits establerts per ser titular de concessions, segons el que estableixen l'article 65 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i l'article 134 d'aquest reglament; la declaració del compliment de les condicions establertes al títol concessional; i la documentació en què consti el tracte successiu en la titularitat de la concessió fins al transmissor.

Una vegada examinada la documentació a què fa referència el paràgraf anterior, i amb l'informe previ de l'Advocacia de l'Estat, la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar ha de dictar resolució sobre el compliment de les condicions establertes a la concessió, segons el que disposen l'article 70.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i l'article 141 d'aquest reglament.

b) La notificació de la resolució al sol·licitant del reconeixement previ a què es refereix l'article 70.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Quan la resolució reconegui la validesa de la transmissió, ha de declarar el compliment de les condicions establertes al títol concessional i autoritzar la transmissió. En cas que hi hagi hagut incompliment del títol concessional, no s'ha d'autoritzar la transmissió. Cal donar trasllat a la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar del document en què consti la transmissió de la concessió, als efectes de l'anotació del canvi de titular en el registre d'usos del domini públic marítimoterrestre a què es refereix l'article 80.1 d'aquest reglament.

2. La transmissió de la concessió no eximeix el nou titular de complir els seus deures com a concessionari, ni té l'efecte de convalidar els incompliments que s'hagin produït del títol concessional, i l'Administració General de l'Estat conserva en tot moment les facultats de tutela i policia sobre el domini públic afectat.

3. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient té dret de tempteig i retracte en les transmissions per actes «inter vivos» de les concessions. El dret de tempteig es pot exercir en el termini de tres mesos i el de retracte en el termini d'un any, tots dos a comptar de la comunicació que preveu l'apartat anterior, per a la qual cosa també ha de comprendre les condicions essencials de la transmissió d'acord amb les normes civils. L'exercici del dret de tempteig i de retracte duu implícita l'extinció de la concessió d'ocupació del domini públic marítimoterrestre.

Article 143. *Procediment per a la transmissió «mortis causa» de les concessions.*

1. El procediment per transferir la concessió «mortis causa» és el següent:

a) Els drethavents, a títol d'herència o de llegat, han de comunicar expressament a l'Administració la mort i la voluntat de subrogar-se, per a la qual cosa cal que aportin, junt amb la seva sol·licitud, el certificat de defunció del concessionari i la documentació acreditativa de la condició d'hereu o legatari, acreditant documentalment el lliurament del bé llegat, o l'escriptura o sentència que aprovi el quadern particional, així com la

documentació que garanteixi el tracte successiu des de l'últim titular de la concessió i el justificant d'estar al corrent del pagament del cànon.

b) L'Administració ha d'estendre acta a fi de determinar el compliment del que estableixen el títol concessional i la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

c) Una vegada rebuda la documentació, s'ha de remetre a l'informe preceptiu de l'Advocacia de l'Estat.

d) Una vegada rebut l'informe de l'Advocacia de l'Estat, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de dictar una resolució i formalitzar, si s'escau, el canvi de titularitat de la concessió.

2. Si l'Administració ha tingut coneixement de la mort del titular de la concessió, ha de requerir als interessats la presentació de la declaració de mort del titular i la voluntat de subrogació en els drets i obligacions del títol concessional en el termini de tres mesos.

3. La transmissió de la concessió no eximeix el nou titular de complir els seus deures com a concessionari, ni té l'efecte de convalidar els incompliments que s'hagin produït del títol concessional, i l'Administració General de l'Estat conserva en tot moment les facultats de tutela i policia sobre el domini públic afectat.

Article 144. *Divisibilitat de les concessions atorgades per a una pluralitat d'usos.*

1. Les concessions atorgades per a una pluralitat d'usos, amb instal·lacions separables, són, si s'escau, divisibles, amb la conformitat de l'administració concedent i en les condicions que aquesta dicti (article 71.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. El titular o els titulars de la concessió han de dirigir la petició de conformitat a l'administració concedent.

3. Prèviament a la resolució sobre la sol·licitud de divisió, hi ha d'haver oferta de condicions de l'Administració als peticionaris, sense l'acceptació dels quals no es produeix la conformitat. El termini no pot ser superior al que resti de la concessió primitiva.

4. Una vegada acceptades les condicions, l'administració concedent ha de dictar, discrecionalment, la resolució corresponent, i, si s'escau, queden constituïdes les noves concessions.

5. En cas de denegació de la divisió, s'ha de mantenir la concessió primitiva en els termes en què es va atorgar.

Article 145. *Juntes de titulars.*

En el cas de concessions que, per les seves característiques, estiguin dividides entre diversos titulars, però que tinguin, tanmateix, una ubicació i una destinació sensiblement coincidents, l'Administració pot sol·licitar que es constitueixi una junta de titulars. En aquest supòsit, la junta els ha de representar a tots els efectes derivats de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i d'aquest reglament.

Article 146. *Renúncia a l'ocupació de part del domini públic maritimoterrestre.*

1. El concessionari pot renunciar en qualsevol moment a l'ocupació de la part del domini públic inclosa al perímetre de la concessió que no sigui necessària per al seu objecte, amb la conformitat de l'administració concedent.

2. La declaració d'utilitat pública, als efectes del rescat de la concessió, fins i tot amb declaració d'urgència, si s'escau, correspon al departament ministerial concedent (article 71.2 i 3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Si es tracta d'una concessió atorgada per dur a terme un projecte de competència d'una comunitat autònoma i aprovat per aquesta, la declaració d'utilitat pública, als efectes del rescat de la concessió, s'ha de fer per iniciativa d'aquella, excepte en els casos en què la declaració es faci per atendre finalitats de competència estatal o per preservar el domini públic.

3. Als efectes del que estableixen l'article 74.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i l'article 155.2 d'aquest reglament, es considera amb caràcter preferent la sol·licitud de

concessió formulada com a preu just del rescat d'una altra de la qual sigui titular el peticionari.

Article 147. Manteniment o retirada de les obres i instal·lacions del domini públic maritimoterrestre.

1. En tots els casos d'extinció d'una concessió, l'Administració General de l'Estat ha de decidir sobre el manteniment de les obres i instal·lacions o sobre el seu aixecament i retirada del domini públic i de la seva zona de servitud de protecció per part de l'interessat i a les seves expenses. Aquesta decisió s'ha d'adoptar d'ofici o a instància d'aquell, a partir del moment anterior al venciment que es determina a l'apartat següent en cas d'extinció normal per compliment del termini, i en els altres supòsits d'extinció, en el moment de la resolució de l'expedient corresponent (article 72.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Si es tracta d'una concessió atorgada per dur a terme un projecte de competència d'una comunitat autònoma i aprovat per aquesta, cal sol·licitar-li un informe relatiu al manteniment o aixecament de les obres i instal·lacions, amb caràcter previ a l'adopció de la decisió a què es refereix el paràgraf anterior. Aquest informe s'ha d'emetre en el termini d'un mes; si transcorre aquest termini sense que s'hagi evacuat, s'entén que no formula observacions sobre això.

2. En cas d'extinció per venciment del termini concessional, el moment a què es refereix l'apartat anterior és el corresponent a haver transcorregut les quatre cinquenes parts del termini esmentat i, en tot cas, sis mesos abans que es produeixi el venciment.

A partir d'aquest moment, si l'Administració no es pronuncia en el termini de tres mesos, s'entén que opta per la demolició, sense perjudici que en qualsevol moment es pugui manifestar explícitament.

Article 148. Obligacions del titular de la concessió.

1. A partir del moment a què es refereix l'article anterior, el titular de la concessió ha de constituir el dipòsit suficient per respondre de les despeses d'aixecament de les obres o instal·lacions i retirada fora del domini públic maritimoterrestre i la seva zona de servitud de protecció, o de reparació d'aquelles, d'acord amb la resolució adoptada i la taxació executòria assenyalada per l'Administració i a conseqüència de la liquidació que escaigui (article 72.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. El termini per constituir el dipòsit és de quinze dies a partir de la notificació de la decisió o, en cas de silenci administratiu, del final del termini que estableix l'apartat 2 de l'article anterior.

Article 149. Execució subsidiària.

1. Una vegada transcorregut el termini de venciment de la concessió, excepte en el cas que s'hagi optat pel manteniment, el titular ha de retirar les obres i instal·lacions en el termini que li hagi fixat l'Administració. Aquest termini no ha de ser superior a tres mesos, excepte en casos excepcionals justificats degudament.

2. Si el titular no ha dut a terme la demolició, retirada o reparació de les instal·lacions, o si s'ha fet defectuosament, una vegada transcorregut el termini corresponent, l'Administració ha d'executar subsidiàriament els treballs que no hagi efectuat.

3. En cas d'haver optat pel manteniment, el titular ha de procedir a la reparació en el termini i les condicions que li hagi indicat l'Administració. Aquest termini no pot excedir els tres mesos.

Article 150. Explotació o utilització per part de l'Administració de les obres i instal·lacions revertides.

1. En el cas de l'apartat 3 de l'article anterior, en la data d'extinció de la concessió totes les obres i instal·lacions han de revertir, gratuïtament i lliures de càrregues, a

l'Administració General de l'Estat. Aquesta pot continuar explotant o utilitzant les instal·lacions, segons determina l'apartat següent (article 72.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. La continuació de l'explotació o utilització de les instal·lacions s'ha de dur a terme per qualsevol dels procediments de gestió establerts a la legislació de costes o a la legislació de contractes del sector públic.

CAPÍTOL VI

Disposicions comunes a autoritzacions i concessions

Secció 1a Plecs de condicions generals

Article 151. *Aprovació dels plecs de condicions generals per a l'atorgament de concessions i autoritzacions.*

1. L'administració competent ha d'aprovar plecs de condicions generals per a l'atorgament de concessions i autoritzacions (article 73 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes).

2. L'aprovació d'aquests plecs per a l'atorgament de concessions i autoritzacions de competència del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient s'ha de fer mitjançant una ordre, que s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat». Per a la resta de concessions i autoritzacions, la competència recau en l'administració atorgant, segons el que disposen aquest reglament o la seva legislació específica.

3. Prèviament a l'aprovació dels plecs, es requereix l'informe del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques en els termes previstos a la legislació de patrimoni de l'Estat.

Secció 2a Tramitació

Article 152. *Tramitació de les sol·licituds d'autoritzacions i concessions.*

1. Les sol·licituds acompanyades del projecte bàsic o de construcció, d'acord amb el que preveuen l'article 42 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i articles concordants d'aquest reglament, i del resguard acreditatiu de la constitució de les fiances que, si s'escau, corresponguin, s'han de tramitar tal com es determina als apartats següents, amb les fases d'informació pública, d'informe dels organismes que calgui consultar i de confrontació prèvia del projecte (article 74.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. En les concessions i autoritzacions que ha d'atorgar el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, el procediment de tramitació s'ha d'ajustar al que disposen els apartats següents.

La tramitació de la resta de concessions o autoritzacions, competència d'altres departaments ministerials, es regeix per la seva legislació específica, i, subsidiàriament, pel que disposa aquest reglament.

3. Les sol·licituds de concessions i autoritzacions de competència del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient s'han de dirigir al Servei Perifèric de Costes, juntament amb dos exemplars en format paper i un exemplar en format digital del projecte bàsic o de construcció, el resguard acreditatiu de la fiança provisional i documentació justificativa de la personalitat del peticionari i del compareixent, i de la representació en què aquest actua i la documentació acreditativa que el peticionari no incorre en cap de les prohibicions de contractar previstes al text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.

4. El Servei Perifèric de Costes ha d'examinar el projecte presentat, amb l'abonament previ de les taxes que siguin procedents, per comprovar si el seu contingut és conforme amb el que disposen la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i aquest reglament, i, si no és així, ha de requerir al peticionari perquè repari els defectes observats.

Una vegada fet això, ha de procedir a confrontar el projecte sobre el terreny, a fi de determinar la seva adequació a aquest, així com la seva viabilitat.

5. Si el contingut del projecte recull algun dels usos prohibits expressament a la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i en aquest reglament, s'ha d'aplicar el que preveuen l'article 35.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i els articles 75 i 76 d'aquest reglament.

6. Per continuar la tramitació, el Servei Perifèric de Costes ha de requerir l'informe dels departaments ministerials i les administracions públiques de caràcter territorial que se citen a continuació, a més dels previstos en aquest reglament per a supòsits específics:

Autoritzacions:

- a) Ajuntaments en el terme dels quals es vulgui desenvolupar o que puguin resultar afectats per l'objecte de l'autorització.
- b) Comunitat autònoma.
- c) Ministeri de Defensa, si poden afectar les zones i instal·lacions d'interès per a la defensa nacional o les seves zones de seguretat, la vigilància, seguretat i defensa dels espais marítics, i la protecció dels vaixells d'Estat naufragats o enfonsats.

Concessions:

- a) Ajuntaments en el terme dels quals es vulgui desenvolupar o que puguin resultar afectats per l'objecte de la concessió.
- b) Comunitat autònoma.
- c) Les capitanies marítimes competents per raó del lloc en matèria de navegació i Ports de l'Estat, en allò que afecta la senyalització marítima, si l'objecte de la concessió és una obra fixa al mar que pugui suposar un risc per a la seguretat marítima. Aquests informes tenen caràcter vinculant.
- d) El Ministeri de Defensa, si poden afectar les zones i instal·lacions d'interès per a la defensa nacional o les seves zones de seguretat, la vigilància, seguretat i defensa dels espais marítics i la protecció dels vaixells d'Estat naufragats o enfonsats.
- e) Altres organismes l'informe dels quals es consideri convenient.

7. Les autoritzacions i concessions que hagin d'atorgar altres departaments ministerials en el domini públic maritimoterrestre requereixen l'informe previ favorable del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, que s'ha d'emetre en el termini d'un mes.

8. El tràmit d'informació pública, durant el termini de vint dies, és obligatori:

- a) En els procediments de concessions.
- b) En els procediments d'autoritzacions que es refereixin a abocaments industrials i contaminants des de terra al mar i a les extraccions d'àrids i dragatges, així com en les autoritzacions amb un termini superior a un any i en els altres supòsits en què es consideri convenient.

9. El tràmit d'informació pública s'ha d'efectuar simultàniament amb la petició dels informes esmentats a l'apartat 6.

10. Una vegada practicada la fase d'informació a què es refereix l'apartat anterior, l'òrgan competent ha de resoldre sobre la sol·licitud, amb audiència prèvia, si s'escau, als interessats en l'expedient.

En el cas d'autoritzacions, aquest òrgan és el Servei Perifèric de Costes del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

Si es tracta de concessions, el Servei esmentat ha d'eleva l'expedient al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb el seu informe i la seva proposta.

11. En cas que es decideixi accedir a l'atorgament de la concessió, cal comunicar al peticionari les condicions en què se li podria atorgar aquesta concessió, i se li ha de donar un termini de deu dies perquè manifesti si les accepta. Si no es manifesta en aquest termini, o si no accepta les condicions ofertes, l'expedient es declara conclòs per desistiment del peticionari, amb pèrdua de la fiança constituïda.

12. En cas de ser acceptades les condicions en el termini estipulat, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, a través de la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar, ha de resoldre, discrecionalment, sobre l'atorgament de la concessió. Si s'escau l'atorgament, el Servei Perifèric de Costes ha de remetre la resolució perquè es publiqui al «Butlletí Oficial de l'Estat».

13. Els terminis màxims per resoldre i notificar els expedients d'autorització i concessió són, respectivament, de quatre i sis mesos. Si transcorren aquests períodes sense que hagi recaigut cap resolució expressa, la sol·licitud corresponent es pot entendre desestimada.

14. Les resolucions relatives a autoritzacions són susceptibles de recurs d'alçada davant el director general de Sostenibilitat de la Costa i del Mar. Les resolucions relatives a concessions posen fi a la via administrativa, i es poden impugnar de conformitat amb el que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Article 153. Atorgament de concessions o autoritzacions a estrangers no nacionals d'un Estat membre de la Unió Europea.

1. L'atorgament de concessions o autoritzacions a estrangers està condicionat a la prova de reciprocitat als seus països d'origen per als nacionals espanyols. En tot cas, han de concórrer els requisits següents:

- a) Tenir domicili fiscal a Espanya.
- b) Complir les condicions que la legislació de contractes de l'Estat requereix per contractar amb estrangers.
- c) Manifestar la seva submissió a la jurisdicció dels tribunals espanyols per a totes les incidències derivades del títol administratiu que se li atorgui.

2. El que disposa aquest reglament s'entén sense perjudici del que estableixen les lleis especials per a l'atorgament de concessions i autoritzacions a estrangers.

Article 154. Atorgament de concessions o autoritzacions a membres de la Unió Europea.

S'exceptuen del que estableix l'article anterior els nacionals dels estats membres de la Unió Europea, a reserva de les limitacions que per raons d'ordre públic, seguretat i salut pública es puguin establir (article 74.2, paràgraf 2n, de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 155. Preferència en l'atorgament dels títols sol·licitats.

1. En l'atorgament dels títols sol·licitats, tenen preferència les sol·licituds que comportin una utilitat pública més gran. Només en cas d'identitat entre diverses sol·licituds es té en compte la prioritat en la presentació. En el procediment d'atorgament de títols amb sol·licituds que es refereixin a activitats de serveis, cal respectar els principis de publicitat, imparcialitat, transparència i concurrència competitiva.

2. Així mateix, s'ha de tenir en compte la preferència establerta a l'article 146.3 d'aquest reglament.

Article 156. Procediment d'atorgament d'autoritzacions o concessions de competència de les comunitats autònomes que requereixen la concessió d'ocupació de domini públic marítimoterrestre per part de l'Administració General de l'Estat.

1. L'atorgament d'autoritzacions o concessions de competència de les comunitats autònomes que requereixen la concessió o l'autorització del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient per a l'ocupació del domini públic marítimoterrestre, als efectes de coordinació administrativa, s'ha d'ajustar al que estableixen els apartats següents.

2. Cal presentar davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma la sol·licitud d'autorització o concessió de la seva competència, així com la de concessió d'ocupació del domini públic marítimoterrestre dirigida al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi

Ambient. Totes dues sol·licituds s'han d'acompanyar de la documentació requerida en ambdós casos.

3. L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha de tramitar el projecte i ha de sol·licitar els informes que siguin preceptius d'acord amb el que estableix aquest reglament.

4. En tot cas, l'informe preceptiu del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, la sol·licitud del qual suposa la conformitat inicial de la comunitat autònoma al projecte de què es tracti, s'ha d'emetre en el termini de dos mesos comptats a partir del moment en què disposi de tota la documentació necessària per a això.

L'informe ha d'incloure el seu pronunciament sobre la viabilitat de l'ocupació, així com les condicions en què aquesta, si s'escau, s'atorgaria, pel que fa a l'àmbit de les seves competències.

5. L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha d'oferir al peticionari, conjuntament amb les condicions en què, si s'escau, accediria a la sol·licitud que es formula, les que el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient hagi establert per a l'atorgament de la concessió d'ocupació del domini públic.

6. En cas que s'acceptin aquestes condicions en la seva totalitat, l'òrgan competent de la comunitat autònoma ha de remetre l'expedient, amb la seva proposta, al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, als efectes d'atorgar, si s'escau, la concessió d'ocupació del domini públic maritimoterrestre oportuna.

7. Una vegada atorgada la concessió d'ocupació, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de retornar l'expedient, juntament amb el títol concessional, a l'òrgan remitent perquè atorgui la concessió o l'autorització de la seva competència, i aquest ha de donar trasllat de la seva resolució al Ministeri.

Article 157. *Termini d'emissió d'informe.*

Els informes als quals fan referència els articles 152.6 i 7 i 156.3 d'aquest reglament s'han d'emetre en el termini d'un mes, excepte en els casos en què se n'hagi establert expressament un de diferent. Si transcorre aquest termini sense que s'hagin evacuat els informes, cal prosseguir la tramitació de l'expedient.

Secció 3a Concursos per a l'atorgament

Article 158. *Concurs per a l'atorgament de concessions i autoritzacions.*

1. L'Administració pot convocar concursos per a l'atorgament de concessions i autoritzacions en el domini públic maritimoterrestre. En el procediment d'atorgament d'autoritzacions i concessions relatives a activitats de serveis, cal respectar els principis de publicitat, imparcialitat, transparència i concurrència competitiva.

2. Si la convocatòria del concurs es produeix durant la tramitació d'una sol·licitud de concessió o autorització, l'interessat té dret, en cas de no resultar adjudicatari del títol, a cobrar les despeses del projecte tal com es determina a l'apartat 4.

3. La convocatòria del concurs suspèn la tramitació dels expedients de concessió o autorització que resultin afectats.

4. Les despeses del projecte s'han de determinar segons la tarifa oficial que li correspongui i s'han de taxar a les bases del concurs. Si no hi ha cap tarifa oficial, s'han de valorar les que s'hagin produït efectivament, segons l'estimació de l'Administració.

L'adjudicatari és qui ha de satisfer aquestes despeses, i per constatar aquest fet se li ha de requerir el justificant de l'abonament, prèviament a l'inici de la tramitació del títol.

Article 159. *Declaració de concurs desert.*

Es pot declarar desert el concurs si cap de les ofertes presentades reuneix les condicions adequades (article 75.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 160. *Contingut dels plecs de bases dels concursos.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient pot regular els concursos de la seva competència mitjançant plecs de bases. La regulació s'ha d'aprovar per ordre ministerial, que s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat».
2. Els plecs de bases han de contenir, almenys, els punts següents:
  - a) Termini de finalització de les obres i instal·lacions.
  - b) Règim d'utilització d'aquestes.
  - c) Termini de venciment del títol.
  - d) Criteris per a la resolució; entre els quals es poden incloure la millora del cànon, la reducció del termini de venciment i de les tarifes a establir per a l'ús o servei públic, així com l'experiència justificada en activitats anàlogues.
3. Els projectes s'han d'exposar a informació pública, i els seleccionats s'han de tramitar d'acord amb el que estableix aquest reglament.

Secció 4a Condicions d'atorgament

Article 161. *Condicions dels títols d'atorgament.*

1. En tot títol d'atorgament, que té caràcter públic, cal fixar les condicions pertinents i, en tot cas, les següents:
  - a) Objecte i extensió de l'ocupació.
  - b) Obres o instal·lacions que ha de dur a terme l'adjudicatari amb referència al projecte respectiu i termini d'inici i de finalització d'aquestes.
  - c) Termini d'atorgament i possibilitat de pròrroga, si escau.
  - d) Cànon i taxes que ha d'abonar l'adjudicatari.
  - e) Règim d'utilització, privada o pública; incloent, si s'escau, les tarifes que ha d'abonar el públic amb descomposició dels seus factors constitutius com a base de revisions futures.
  - f) En els casos d'utilització lucrativa, obligació de l'adjudicatari de facilitar tota la informació que li sol·liciti l'Administració sobre els resultats econòmics de l'explotació.
  - g) Condicions que, com a resultat de l'avaluació d'efectes, es considerin necessàries per no perjudicar el mitjà.
  - h) Senyalització marítima i de les zones d'ús públic.
  - i) Obligació de l'adjudicatari de mantenir en bon estat el domini públic, les obres i les instal·lacions.
  - j) Obligació de l'adjudicatari de constituir un dipòsit suficient per a les despeses de reparació o aixecament i retirada, parcial o total, de les obres i instal·lacions, a costa seva, en extingir-se el títol corresponent, llevat de decisió en contra de l'administració competent.
  - k) Causes de caducitat, d'acord amb les establertes a l'article 79 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i a l'article 165 d'aquest reglament.
  - l) Prescripcions tècniques del projecte, si escau.
  - m) Obligació de l'adjudicatari d'adoptar les mesures requerides per l'Administració d'adaptació a la pujada del nivell de mar, els canvis de l'onatge o altres efectes del canvi climàtic (article 76 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).
2. A més, cal incloure les condicions següents:
  - a) Si s'escau, terrenys aportats per l'adjudicatari per incorporar al domini públic maritimoterrestre.
  - b) Replantejament de les obres i instal·lacions, previ a l'execució del títol.
  - c) Reconeixement final d'aquestes, previ a la seva utilització.

3. Als efectes del que preveu la lletra f) de l'apartat 1, s'entén per utilització lucrativa el pagament de qualsevol quantitat per part dels usuaris de les obres o instal·lacions o l'obtenció de recursos de qualsevol tipus per la seva utilització, sigui quina sigui la destinació dels fons recaptats. No obstant això, quan l'adjudicatari sigui una altra administració pública, no es considera utilització lucrativa el pagament de les possibles contribucions especials per finançar l'execució de les obres o el pagament per part dels usuaris de les tarifes que no tinguin per objecte obtenir beneficis econòmics sinó contribuir al manteniment i la protecció del domini públic maritimoterrestre.

Secció 5a Modificació

Article 162. *Supòsits de modificació de les autoritzacions i concessions.*

1. Les autoritzacions i concessions es poden modificar:
  - a) Quan s'hagin alterat els supòsits determinants de l'atorgament.
  - b) En casos de força major, a petició del titular.
  - c) Quan ho exigeixi la seva adequació als plans o normes corresponents.

Només en el supòsit c) de l'apartat 1 el concessionari perjudicat té dret a indemnització, de conformitat amb el que disposen l'article 89 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i l'article 190 d'aquest reglament o, supletòriament, la legislació general d'expropiació forçosa (article 77 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Als efectes de la lletra b) de l'apartat anterior, s'entén per força major la regressió no prevista de la costa que no estigui originada per les obres objecte de concessió, els moviments sísmics o sismes submarins, els temporals imprevisibles superiors als de càlcul, els incendis no provocats i qualsevol altra causa excepcional similar.

3. L'administració atorgant pot autoritzar modificacions de les característiques d'una concessió. Quan la modificació sigui substancial, cal sotmetre la sol·licitud al procediment que estableix aquest reglament per a l'atorgament de concessions. En tot cas, es considera modificació substancial l'augment en més d'un 10 per cent del volum o la superfície respecte al valor reconegut al títol atorgat, tant si s'assoleix en una o en més actuacions, així com el canvi d'ús per al qual se li va atorgar el títol esmentat.

Secció 6a Extinció

Article 163. *Extinció del dret a l'ocupació del domini públic maritimoterrestre.*

1. El dret a l'ocupació del domini públic s'extingeix pels motius següents:
  - a) Venciment del termini d'atorgament.
  - b) Revisió d'ofici en els casos previstos a la Llei 30/1992, de 26 de novembre.
  - c) Revocació per part de l'Administració, quan es tracti d'autoritzacions.
  - d) Revocació de les concessions per alteració dels supòsits físics existents en el moment de l'atorgament, quan no sigui possible modificar el títol.
  - e) Renúncia de l'adjudicatari, acceptada per l'Administració, sempre que no tingui una incidència negativa en el domini públic o la seva utilització o causi perjudicis a tercers.
  - f) Comú acord entre l'Administració i l'adjudicatari.
  - g) Extinció de la concessió de servei públic del qual el títol demanial sigui suport.
  - h) Caducitat.
  - i) Rescat.
  - j) Incórrer en la prohibició de contractar, d'acord amb l'article 65.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes.
  - k) La falta de la comunicació expressa prevista a l'article 70.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, en els casos de transmissió «mortis causa» de les concessions.
  - l) La falta del reconeixement previ per part de l'Administració previst al segon paràgraf de l'article 70.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

m) Revocació de la concessió quan les obres i instal·lacions suportin un risc cert que el mar hi arribi (article 78.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Les actuacions pertinents en els supòsits d'extinció que recull l'apartat anterior les ha d'iniciar i tramitar el Servei Perifèric de Costes, i la seva resolució correspon a l'òrgan atorgant, excepte en el cas de la lletra a), en què s'aplica el que preveuen l'article 81 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i l'article 170 d'aquest reglament.

3. En els supòsits d'extinció anticipada de la concessió, cal sotmetre l'expedient al dictamen del Consell d'Estat, prèviament a la seva resolució, d'acord amb el que preveu l'apartat 12 de l'article 22 de la Llei orgànica 3/1980, de 22 d'abril, del Consell d'Estat.

4. L'abonament de cànon, taxes i qualsevol tribut una vegada extingit el títol no en pressuposa la vigència, sense perjudici del dret a la devolució corresponent en els casos en què escaigui.

Article 164. Obligacions de l'Administració en extingir-se el dret a l'ocupació del domini públic marítimoterrestre.

1. Una vegada extingit el dret a l'ocupació del domini públic, l'Administració no ha d'assumir cap tipus d'obligació laboral del titular de l'activitat afectada (article 78.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. L'Administració tampoc no ha d'assumir cap obligació econòmica del titular, vinculada o no, a l'activitat exercida als terrenys i les instal·lacions objecte del títol extingit.

3. El termini per resoldre i notificar l'extinció del dret d'ocupació del domini públic marítim terrestre és de divuit mesos.

Article 165. Supòsits de caducitat de les autoritzacions i concessions.

1. L'Administració, amb l'audiència prèvia del titular, ha de declarar la caducitat en els casos següents:

a) No-iniciació, paralització o no-finalització de les obres injustificadament durant el termini que fixin les condicions del títol.

b) Abandonament o falta d'utilització durant un any sense que hi hagi cap causa justa.

c) Impagament del cànon o les taxes en un termini superior a un any.

d) Alteració de la finalitat del títol.

e) Incompliment de les condicions que s'hagin establert com a conseqüència de l'avaluació prèvia dels seus efectes en el domini públic marítimoterrestre.

f) L'incompliment de les condicions b) i d) de l'article 63.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i l'article 127.1 d'aquest reglament per a les extraccions d'àrids i dragatges.

g) Privatització de l'ocupació quan aquesta estigui destinada a prestar serveis al públic.

h) Invasió del domini públic no atorgat.

i) Augment de la superfície construïda, volum o altura màxima en més del 10 per cent sobre el projecte autoritzat.

j) No-constitució del dipòsit requerit per l'Administració per reparar o aixecar les obres i instal·lacions.

k) Obstaculització de l'exercici de les servituds sobre els terrenys adjacents amb el domini públic o l'aplicació de les limitacions establertes sobre la zona de servitud de protecció i d'influència.

l) En general, per incompliment d'altres condicions la inobservança de les quals estigui sancionada expressament amb la caducitat en el títol corresponent, i de les bàsiques o decisòries per adjudicar, si s'escau, el concurs convocat, segons l'article 75 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i articles concordants d'aquest reglament (article 79.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Als efectes de la lletra g) de l'apartat anterior, s'entén per privatització de l'ocupació la modificació de les condicions d'utilització dels serveis autoritzats que dificultin el lliure accés públic.

Article 166. Altres supòsits de caducitat.

En els altres supòsits d'incompliment, o en cas d'infracció greu d'acord amb la Llei 22/1988, de 28 de juliol, l'Administració pot declarar la caducitat, amb audiència prèvia del titular i altres tràmits reglamentaris (article 79.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 167. Procediment per a la declaració de la caducitat.

1. En els casos en què la competència correspongui al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, el procediment per declarar la caducitat és el següent:

a) Una vegada constatada l'existència dels supòsits referits, el Servei Perifèric de Costes, després de dictar un acord d'incoació d'expedient, n'ha d'informar el titular, el qual disposa d'un termini de vuit dies per formular les al·legacions que consideri convenients.

b) Una vegada formulades les al·legacions o transcorregut el termini per formular-les, el Servei Perifèric de Costes ha de resoldre l'expedient quan tingui delegada la competència; en la resta de casos, l'ha d'eleva a la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb la seva proposta de resolució.

c) Quan es tracti de concessions d'ocupació de domini públic marítimoterrestre que serveixin de suport a activitats objecte de concessió o autorització per part d'altres departaments ministerials o les comunitats autònomes, cal sol·licitar-ne l'informe prèviament.

d) Quan es tracti de concessions, és preceptiu el dictamen del Consell d'Estat en tots els casos de nul·litat, interpretació, modificació i extinció, quan el concessionari formuli oposició, d'acord amb l'apartat 12 de l'article 22 de la Llei orgànica 3/1980, de 22 d'abril, del Consell d'Estat.

e) El termini màxim per resoldre i notificar la resolució que posi fi a l'expedient és de 18 mesos. La resolució posa fi a la via administrativa, i contra aquesta es poden interposar els recursos que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

2. Les autoritzacions d'abocament i les concessions que no siguin de competència del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient es regeixen, quant a la tramitació de l'expedient de caducitat, per la seva normativa específica i, subsidiàriament, pel que estableix aquest article.

3. En cap cas és procedent la rehabilitació del títol.

Article 168. Efectes de la incoació de l'expedient de caducitat.

1. Una vegada incoat l'expedient de caducitat, l'Administració pot disposar la paralització de les obres, o la suspensió de l'ús i explotació de les instal·lacions, amb audiència prèvia, en aquest últim cas, del titular afectat i després de desestimar-ne les al·legacions.

2. En l'escrit de notificació a què fa referència l'apartat 1. a) de l'article anterior s'ha d'incloure l'ordre de paralització de les obres o la iniciació de l'expedient de suspensió de l'ús i explotació de les instal·lacions, segons que correspongui. El tràmit d'audiència, així com la resolució de suspensió, corresponen al Servei Perifèric de Costes.

Article 169. Efectes de la declaració de caducitat i de la suspensió de l'execució.

1. La declaració de caducitat comporta la pèrdua de la fiança, si n'hi ha.

2. Per a la suspensió de l'execució de la caducitat, l'interessat queda obligat al dipòsit previ de l'import que es fixi en cada cas (article 80.2 i 3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. L'import del dipòsit previ no pot ser superior al 30 per cent del valor actualitzat de les obres i instal·lacions que figuri al projecte que va servir de base per a l'atorgament.

Article 170. Venciment del termini del títol d'atorgament.

1. El termini de venciment és improrrogable, llevat que al títol d'atorgament s'hagi previst expressament el contrari; en aquest cas, a petició del titular i segons el parer de l'Administració competent, es pot prorrogar sempre que el titular no hagi estat sancionat per cap infracció greu i que no se superin en total els terminis màxims reglamentaris (article 81.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Les concessions amb un termini de durada inicial de setanta-cinc anys no es poden prorrogar.

2. En els supòsits de competència del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, el Servei Perifèric de Costes ha de comunicar al titular el venciment de la concessió i citar-lo al lloc de l'obra o la instal·lació per dur a terme l'acta de reversió. En aquesta s'ha de formalitzar la recepció per part de l'Administració en les condicions exigibles, segons la decisió adoptada d'acord amb el que estableixen l'article 72.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i l'article 147 d'aquest reglament.

En cas que s'observin deficiències en les condicions de lliurament dels béns en qüestió, l'Administració ha d'assenyalar un termini per esmenar-les en l'acta esmentada, que no ha d'excedir el que estableix l'article 149.3 d'aquest reglament. Si aquestes esmenes no es duen a terme en el termini referit, cal procedir a l'execució subsidiària a costa de l'interessat.

Article 171. Presa de possessió de les instal·lacions.

En extingir-se l'autorització o la concessió, l'Administració General de l'Estat, sense cap més tràmit, ha de prendre possessió de les instal·lacions, i pot obtenir de les empreses subministradores d'energia elèctrica, aigua, gas i telefonia la suspensió del subministrament (article 81.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

CAPÍTOL VII

Pròrroga de les concessions atorgades a l'empara de la normativa anterior a la Llei 2/2013, de 29 de maig

Article 172. Pròrroga de les concessions per a l'ocupació del domini públic maritimoterrestre existents atorgades abans de l'entrada en vigor de la Llei 2/2013, de 29 de maig.

1. Les concessions per a l'ocupació del domini públic maritimoterrestre existents que s'hagin atorgat abans de l'entrada en vigor de la Llei 2/2013, de 29 de maig, es poden prorrogar, a instància del seu titular, d'acord amb el que disposa aquest article.

La pròrroga s'aplica igualment als titulars d'un dret d'ocupació i aprofitament emparat per la disposició transitòria primera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, amb sol·licitud prèvia de la concessió corresponent.

Aquesta pròrroga no és aplicable a les concessions que emparin ocupacions i activitats a la zona de servei dels ports (article segon.1 de la Llei 2/2013, de 29 de maig).

No es consideren incloses en el supòsit del paràgraf precedent les concessions que regula la disposició transitòria segona, apartat segon, de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, que es van atorgar fora dels ports però que, després de l'entrada en vigor d'aquesta, s'han incorporat a la zona de servei d'algun dels ports mantenint el règim de terminis que regula la Llei 22/1988, de 28 de juliol, en la seva redacció original, sense perjudici que, en la resta, se segueixin regint íntegrament per la legislació estatal sobre ports d'interès

general. No obstant això, en aquests casos se'ls ha d'aplicar el règim de pròrrogues que preveu aquest reglament. L'atorgament de la pròrroga corresponent és competència de l'Administració o l'organisme portuari.

2. El concessionari pot sol·licitar la pròrroga de la concessió des de l'entrada en vigor de la Llei 2/2013, de 29 de maig, i, en tot cas, abans dels sis mesos previs a la data d'extinció del termini per al qual es va concedir inicialment.

El termini de la pròrroga es computa des de la data de sol·licitud, independentment del termini que resti perquè s'extingeixi la concessió que es prorroga.

Si se sol·licita la pròrroga dins dels sis mesos anteriors a l'extinció del termini de la concessió, el termini de la pròrroga es computa des de la data d'extinció del títol.

3. Les pròrrogues sol·licitades s'han d'atorgar sempre que no s'apreciïn causes de caducitat del títol vigent o s'estigui tramitant un procediment de caducitat del títol concessional; en aquest cas, el procediment de pròrroga es deixa en suspens.

4. Les concessions prorrogades d'aquesta manera, excepte les referides en l'últim paràgraf de l'apartat 1, es regeixen en tota la resta pel que disposen la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i aquest reglament.

Article 173. Termini per a la petició de la pròrroga dels titulars d'un dret d'ocupació i aprofitament emparat per la disposició transitòria primera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes.

En el cas de les concessions que s'atorguin als titulars d'un dret d'ocupació i aprofitament emparat per la disposició transitòria primera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, es té dret a sol·licitar la pròrroga que regula l'article anterior des de la data de notificació de la resolució d'atorgament de la concessió.

Article 174. Fixació del termini màxim de les pròrrogues.

La durada d'aquesta pròrroga no ha d'excedir en cap cas els setanta-cinc anys.

Per fixar el termini màxim de les pròrrogues, cal tenir en compte els criteris següents:

1. El termini pel qual es prorroguen les concessions atorgades en virtut de les disposicions transitòries primera i segona de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, excepte les referides en l'article 172.1, últim paràgraf, d'aquest reglament, a les quals s'aplica el que disposa l'apartat 2 d'aquest article, és de 75 anys.

2. El termini pel qual es prorroguen les concessions ordinàries s'ha d'establir d'acord amb els usos següents:

- a) Destinats a habitatge i zones associades: fins a un màxim de 75 anys.
- b) Destinats a actuacions ambientals: fins a un màxim de 75 anys.
- c) Destinats a restauració: fins a un màxim de 30 anys.
- d) Destinats a activitats d'explotació econòmica diferents a la restauració: fins a un màxim de 50 anys.
- e) Destinats a infraestructura de serveis urbans, activitats socials o comunitàries i dotacionals: fins a un màxim de 50 anys.
- f) Destinats a instal·lacions marítimes: fins a un màxim de 50 anys.
- g) Altres usos no inclosos als apartats anteriors: fins a un màxim de 30 anys.

La resolució per la qual s'atorgui la pròrroga de concessions ordinàries redueix el termini màxim que preveuen els apartats anteriors en una cinquena part quan les instal·lacions se situïn a la ribera del mar.

Article 175. Criteris per a la graduació dels terminis màxims de les pròrrogues.

1. Els terminis màxims previstos per a cada ús a l'article anterior, excepte les concessions referides en l'article 172.1, últim paràgraf, d'aquest reglament, es poden

ampliar dins d'aquest límit de setanta-cinc anys en una cinquena part en els supòsits següents:

a) Que el concessionari financi projectes de regeneració de platges o de lluita contra l'erosió i els efectes del canvi climàtic que el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient aprovi.

b) Que el concessionari es comprometi a dur a terme sobre l'espai concedit una inversió afegida a la prevista a la concessió inicial que sigui d'interès per millorar l'activitat vinculada quant a l'eficiència energètica, d'estalvi en el consum de l'aigua o la qualitat ambiental, i sempre que el concessionari no hi estigui obligat legalment. Aquest compromís s'ha d'incloure entre les clàusules de la resolució que atorgui la pròrroga.

c) Que el concessionari financi i executi, en l'àmbit de la concessió o del seu entorn, actuacions addicionals a les previstes a la concessió inicial vinculades al tractament de la vora marítima per facilitar-ne un ús públic gratuït o de millora de l'accessibilitat pública. Aquestes actuacions han d'haver estat aprovades prèviament pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

d) Que després de l'atorgament d'una concessió que empari l'ocupació per a una activitat del sector de l'aqüicultura, el concessionari s'adhereixi, amb caràcter permanent i continuat, al sistema comunitari de gestió i auditoria mediambiental (EMAS) o es comprometi a disposar d'un sistema de gestió mediambiental UNE-EN ISO 14001:1996.

2. En el cas de concessions atorgades originàriament en retribució de l'execució d'una obra pública, cal fixar la durada de la pròrroga tenint en compte el termini establert al títol originari, respectant els terminis màxims que assenyala l'article anterior.

Article 176. *Documentació exigida per a la tramitació de la pròrroga.*

Per tramitar la pròrroga, el titular de la concessió ha de presentar la documentació següent:

a) Documentació acreditativa de la identitat del peticionari i, si s'escau, del compareixent i del poder de representació en què aquest actua.

b) Declaració responsable que les instal·lacions, així com les obres o modificacions que, si s'escau, s'hagin efectuat durant la vigència del títol concessional, s'ajusten al que preveuen el seu objecte, condicions i prescripcions.

c) Projectes o compromisos que preveu l'article 175 d'aquest reglament, adjuntant en aquest cas una fiança provisional de les obres.

Article 177. *Concessions que emparen ocupacions per a usos destinats a instal·lacions i indústries incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.*

En el cas de concessions que emparin ocupacions per a usos destinats a instal·lacions i indústries incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, la pròrroga s'ha de concedir amb l'informe previ de l'òrgan ambiental de la comunitat autònoma en què radiqui l'ocupació. L'informe ha de determinar els efectes que l'ocupació té per al medi ambient i ha d'incloure, si escau, les condicions que hagi de recollir la concessió per garantir una protecció adequada del medi ambient.

Quan s'hagi atorgat l'autorització ambiental integrada a la instal·lació i indústria emparades per la concessió per a la qual se sol·liciti la pròrroga, l'informe s'ha de limitar a determinar els efectes i a fixar les condicions que siguin compatibles plenament amb el contingut de l'autorització.

Aquest informe té caràcter determinant. Si l'Administració General de l'Estat s'aparta del seu contingut, ha de motivar les raons d'interès general per les quals ho fa a la resolució per la qual s'acordi cadascun dels períodes que integra la pròrroga, o a la resolució per la qual es denegui aquesta.

El que disposa l'apartat anterior s'ha d'entendre exclusivament referit al procediment de concessió d'ocupació de domini públic maritimoterrestre, i sense perjudici de l'exigibilitat de disposar de l'autorització ambiental integrada de competència autonòmica o del compliment de la resta d'autoritzacions o exigències ambientals que siguin aplicables.

Si l'informe de l'òrgan ambiental autonòmic no s'ha emès en el termini de tres mesos, cal procedir tal com preveu l'article 83.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre. La sol·licitud de l'informe produeix la suspensió del termini per resoldre i notificar la resolució, d'acord amb el que preveu la lletra c) de l'article 42.5 de la Llei esmentada.

Article 178. *Cànon de les concessions prorrogades.*

1. Les pròrrogues de les concessions que regula aquest títol estan subjectes al pagament del cànon calculat d'acord amb el que disposen l'article 84 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i la normativa que el desplega, excepte les referides en l'article 172.1, últim paràgraf, d'aquest reglament, que meriten a favor de l'autoritat portuària competent les taxes o tarifa portuàries que siguin procedents.

2. Les concessions a què es refereix l'apartat 2 de la disposició transitòria segona de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, es regeixen d'acord amb el que estableix el títol concessional.

TÍTOL IV

Règim economicofinancer de la utilització del domini públic maritimoterrestre

CAPÍTOL I

Finançament d'obres i altres actuacions

Article 179. *Finançament de les obres de competència de l'Estat.*

Les obres de competència de l'Estat s'han de finançar amb càrrec als crèdits pressupostaris corresponents i, si s'escau, amb les aportacions de les comunitats autònomes, corporacions locals, organismes internacionals i particulars (article 82 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 180. *Acords de finançament compartit.*

1. Quan el finançament sigui compartit, cal fixar l'aportació corresponent a cada partícip de comú acord, i cal detallar la quantia i la modalitat dels compromisos assumits.

2. Aquests acords també es poden referir a l'elaboració del planejament i dels projectes d'obres corresponents (article 83 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. Els acords de finançament compartit s'estableixen mitjançant convenis, i cadascuna de les administracions o particulars que participen en el finançament de l'obra de què es tracti han de garantir la seva aportació.

Els convenis poden incloure el finançament d'estudis i de treballs de planejament i projectes, així com compromisos que es refereixin a l'aportació dels terrenys, la conservació i l'explotació de les obres.

CAPÍTOL II

Cànon

Article 181. *Cànon d'ocupació o aprofitament del domini públic maritimoterrestre.*

1. Tota ocupació o aprofitament del domini públic maritimoterrestre en virtut d'una concessió o autorització, sigui quina sigui l'administració atorgant, ha de meritjar el cànon

corresponent a favor de l'Administració General de l'Estat, sense perjudici dels que aquesta exigeixi.

2. Estan obligats a pagar el cànon, en la quantia i les condicions que determina la Llei 22/1988, de 28 de juliol, els titulars de les concessions i autoritzacions esmentades anteriorment (articles 84.1 i 2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. Per determinar la quantia del cànon, cal tenir en compte les prescripcions següents:

a) Ocupació del domini públic maritimoterrestre:

1r Per ocupació de béns de domini públic maritimoterrestre, la valoració del bé ocupat es determina per equiparació al valor més alt dels tres següents: el valor cadastral, el comprovat per l'Administració als efectes de qualsevol tribut, o el preu, la contraprestació o el valor d'adquisició declarats pels subjectes passius, aplicables als terrenys contigus a les seves zones de servitud que tinguin un aprofitament similar als usos que es proposin per al domini públic.

En cas que no es disposi del valor cadastral de les zones de domini públic, el Cadastre ha d'informar sobre el valor del sòl de la zona adjacent.

Si no hi ha un aprofitament similar, s'agafa la mitjana dels valors utilitzats per determinar els cànon meritats per les concessions atorgades en el domini públic maritimoterrestre en aquest terme municipal.

Cal incrementar el valor resultant amb l'import mitjà estimat dels beneficis nets anuals, abans d'impostos, que sigui previsible obtenir en la utilització del domini públic durant un període de deu anys. Si la durada de la concessió té un termini inferior a deu anys, aquesta estimació ha de ser per tot el període concessional.

L'estimació d'aquests beneficis s'ha de fer tenint en compte els estudis econòmics que proporcioni el sol·licitant de la concessió o autorització, així com les informacions que pugui sol·licitar i les valoracions que pugui efectuar l'administració atorgant, directament o per comparació amb altres concessions existents. En cap cas aquesta estimació ha de ser inferior al 20 per 100 de l'import de la inversió que ha de fer el sol·licitant.

Cal prendre com a valor de la inversió el pressupost material d'execució de les obres i instal·lacions en domini públic maritimoterrestre actualitzat.

2n Per a les ocupacions d'infraestructures de sanejament, proveïment, electricitat i comunicacions, d'interès general, la valoració del bé ocupat és de 0,006 euros per metre quadrat de superfície ocupada, incrementada en els rendiments que sigui previsible obtenir en la utilització del domini esmentat. En cap cas aquesta estimació ha de ser inferior al 20 per cent de l'import de la inversió que ha d'efectuar el sol·licitant [article 84.3.1.b) de la Llei 22/1988, de 28 de juliol].

3r En el cas d'ocupacions d'obres i instal·lacions ja existents, la base imposable s'ha de calcular sumant el que disposen els apartats 1r, 2n o 4t d'aquest apartat, segons que correspongui, al valor material de les obres i instal·lacions esmentades [article 84.3.1.c) de la Llei 22/1988, de 28 de juliol].

Per calcular el valor material de les obres i instal·lacions a ocupar, cal dividir el termini de la concessió a atorgar pel període màxim d'amortització publicat a les taules de l'annex al Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 1777/2004, de 30 de juliol, i multiplicar pel pressupost d'execució material de les obres i instal·lacions actualitzat. Si el període que resta per amortitzar és inferior al termini a atorgar, es pren el període esmentat per efectuar el càlcul anterior. Si les obres i instal·lacions estan amortitzades completament, el seu valor d'ocupació es considera nul, llevat que l'Administració justifiqui l'existència d'un valor residual; en aquest cas, s'ha d'adoptar aquest valor.

4t En els supòsits d'ocupacions d'obres i instal·lacions al mar territorial, la valoració del bé ocupat és de 0,006 euros per metre quadrat de superfície ocupada, a la qual cal sumar el que disposa l'apartat 1r, paràgrafs tercer i quart. En cas que aquestes ocupacions es destinin a la recerca o l'explotació de recursos miners i energètics, s'ha d'abonar un

cànon de 0,006 euros per metre quadrat de superfície ocupada (article 84.3.1.d) de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

b) Per aprofitament de béns de domini públic maritimoterrestre, el valor del bé és el dels materials aprofitats al preu mitjà de mercat (article 84.3.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

4. En el cas de cultius marins, la base imposable del cànon d'ocupació i aprofitament del domini públic maritimoterrestre s'ha de calcular d'acord amb les regles següents:

a) Es considera com a valor dels béns ocupats la quantitat de 0,006 euros per metre quadrat.

b) Quant als rendiments que es preveu obtenir en la utilització del domini públic maritimoterrestre, es consideren els coeficients següents:

Tipus 1. Cultius marins al mar territorial i les aigües interiors: 0,4 €/m².

Tipus 2. Cultius marins a la ribera del mar i de les rieres: 0,16 €/m².

Tipus 3. Estructures per a les preses d'aigua de mar i desguassos des de cultius marins localitzats a terra: 5 €/m².

Aquestes quantitats s'han de revisar per ordre del ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, tenint en compte la variació experimentada per l'índex general nacional del sistema d'índexs de preus de consum (article 84.4 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

5. El tipus de gravamen anual és del 8 per cent sobre el valor de la base, excepte en el cas d'aprofitament, que és del 100 per cent (article 84.5 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Als efectes de calcular el gravamen anual, la base és la descrita a cadascun dels apartats anteriors.

6. El cànon d'ocupació a favor de l'Administració General de l'Estat que meriten les concessions que les comunitats autònomes atorguin en domini públic maritimoterrestre adscrit per construir ports esportius o pesquers, s'ha de calcular segons el que preveuen la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i la seva normativa de desplegament. L'estimació del benefici que s'utilitzi per obtenir la base imposable del cànon no pot ser en cap cas inferior al 3,33 per cent de l'import de la inversió que ha d'efectuar el sol·licitant (article 84.6 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 182. *Supòsits de reducció del cànon.*

1. El cànon es pot reduir un 90 per cent en els supòsits d'ocupacions destinades a l'ús públic gratuït.

2. En els títols que s'atorguen a entitats nauticoesportives per exercir activitats de caràcter no lucratiu, l'import del cànon d'ocupació es pot reduir un 75 per cent. Per obtenir aquesta reducció, cal que la federació esportiva corresponent certifiqui que les entitats respectives estan inscrites degudament i exerceixen exclusivament l'activitat nauticoesportiva.

En cas que aquestes entitats destinin una part de les seves ocupacions objecte de concessió a activitats diferents de la nauticoesportiva i que tinguin caràcter lucratiu, el cànon que generin aquestes ocupacions s'ha de determinar segons les regles generals que recullen els apartats anteriors.

3. A fi d'incentivar millors pràctiques mediambientals en el sector de l'aqüicultura, el cànon es redueix un 40 per cent en el supòsit de concessionaris adherits, amb caràcter permanent i continuat, al sistema comunitari de gestió i auditoria mediambiental (EMAS). Si no estan adherits a aquest sistema de gestió però disposen del sistema de gestió mediambiental UNE-EN ISO 14001:1996, els concessionaris tenen una reducció del 25 per cent (article 84.7 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

4. Les comunitats autònomes, les entitats locals i les entitats de dret públic dependents d'aquestes estan exemptes de pagar el cànon d'ocupació en les concessions

o autoritzacions que se'ls atorguin per exercir les seves competències, sempre que aquelles no siguin objecte d'explotació lucrativa, directament o per part de tercers. També queden exempts del pagament d'aquest cànon els supòsits previstos a l'article 54.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol (article 84.8 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 183. *Meritació del cànon.*

1. La meritació del cànon, calculat d'acord amb els criteris establerts als articles anteriors, té caràcter anual i es produeix amb l'atorgament inicial de la concessió o autorització. S'ha d'exigir en la quantia que correspongui i en els terminis que assenyalin les condicions de la concessió o autorització esmentada. En el cas previst a l'article 181.3 b), la meritació es produeix quan es duu a terme l'aprofitament.

2. En el supòsit d'autoritzacions i concessions de durada superior a un any el cànon de les quals s'hagi establert o s'hagi revisat aplicant l'Ordre de 30 d'octubre de 1992, del Ministeri d'Obres Públiques i Transports, per la qual es determina la quantia del cànon d'ocupació i aprofitament del domini públic maritimoterrestre, aquest cànon queda actualitzat anualment, de manera automàtica, incrementant o minorant la base del vigent mitjançant l'aplicació a aquesta de la variació experimentada per l'índex general nacional del sistema d'índexs de preus de consum en els últims dotze mesos, segons les dades publicades anteriors al primer dia de cada any nou o qualsevol índex que el substitueixi. La meritació del cànon la base del qual s'hagi actualitzat tal com s'ha exposat és exigible en els terminis fixats en les condicions establertes a cada títol.

3. En el cas de les concessions de durada superior a un any el cànon de les quals no s'hagi establert o revisat aplicant l'Ordre ministerial de 30 d'octubre de 1992, cal procedir a revisar-lo prèviament d'acord amb aquesta Ordre. Una vegada feta aquesta revisió, el cànon queda actualitzat anualment tal com estableix el paràgraf anterior (article 84.9 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 184. *Criteris per a la fixació del cànon.*

1. Als efectes de fixar el cànon per ocupació i aprofitament del domini públic, l'ocupació afecta, a més de l'ocupació física, els espais demaniais en què s'estableixin limitacions a altres usos o ocupacions.

En el cas concret d'ocupacions de làmina d'aigua, la superfície ocupada és la del polígon obtingut unint els punts d'ancoratge, si es tracta de sistemes flotants, o els punts més exteriors de la instal·lació o dels seus elements de sustentació, en el cas de sistemes recolzats, més els espais en què s'estableixin mesures de protecció o de limitació a la navegació o al registre.

2. Als mateixos efectes, l'ocupació o utilització de domini públic maritimoterrestre s'ha de computar en metres quadrats. Quan aquesta ocupació s'efectuï mitjançant canonades, línies, canalitzacions i altres elements de caràcter similar i de poca amplada, es considera una amplada mínima d'un metre, llevat que aquesta, tenint en compte els criteris exposats al paràgraf anterior, sigui superior a la mínima esmentada.

CAPÍTOL III

Fiances

Article 185. *Prestació de fiança provisional per part dels peticionaris de concessions i autoritzacions.*

Els peticionaris de concessions i autoritzacions en el domini públic maritimoterrestre regulades per la Llei 22/1988, de 28 de juliol, han d'acreditar davant l'administració competent, en presentar la sol·licitud, la prestació de la fiança provisional, per un import del 2 per cent del pressupost de les obres o instal·lacions que s'han d'efectuar al domini públic de què es tracti, tal com preveu la normativa vigent, i és irrevocable i d'execució

automàtica per resolució de l'òrgan a favor del qual es va constituir, el qual n'ha d'ordenar així mateix la devolució si es denega la sol·licitud presentada.

Article 186. Constitució de fiança definitiva.

1. Una vegada atorgada la concessió o l'autorització, es constitueix la fiança definitiva, i s'eleva la provisional al 5 per cent del pressupost corresponent de les obres o instal·lacions. Si el peticionari ha prestat una fiança per la sol·licitud d'altres concessions o autoritzacions que ha d'atorgar l'Administració General de l'Estat, que siguin exigibles per dur a terme l'activitat que motiva la sol·licitud d'ocupació del domini públic, la quantia total acumulada d'aquestes fiances no pot excedir el 5 per cent del pressupost referit (article 88.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. En cas que siguin exigibles diverses fiances per dur a terme l'activitat, als efectes del que preveu l'apartat anterior, només s'han de tenir en compte les fiances que s'hagin prestat per un termini igual o superior a l'exigible pel títol demanial.

3. Si, segons el parer de l'administració competent, el pressupost de les obres i instal·lacions no respon a la realitat, aquesta les ha de valorar executòriament per tal de determinar les fiances.

Article 187. Pèrdua de la fiança per desistiment de la petició o renúncia del títol.

Si l'interessat desisteix de la petició o renuncia al títol, perd la fiança constituïda (article 88.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 188. Fiança complementària en els supòsits d'abocaments.

1. En el cas d'abocaments, l'administració competent pot exigir que es constitueixi una fiança complementària per respondre del compliment de les condicions d'aquell, en una quantia equivalent a l'import d'un semestre del cànon d'abocament, susceptible de revisions periòdiques en funció de les variacions d'aquest (article 88.4 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. La fiança s'ha de constituir a favor de l'administració competent, té caràcter irrevocable i és d'execució automàtica per ordre de l'administració en qüestió, que així mateix n'ha d'ordenar la devolució en la quantia i de la manera que escaigui.

Article 189. Devolució de la fiança definitiva.

1. La fiança definitiva s'ha de retornar un any després d'aprovar-se el reconeixement de les obres, en cas de concessió o autorització amb un termini de venciment superior a l'any, i en cas contrari, en el moment del venciment, excepte en els supòsits de renúncia i caducitat, amb deducció de les quantitats que, si s'escau, calgui fer efectives en concepte de penalitats i responsabilitats en què hagi pogut incórrer el concessionari.

2. El dret a la devolució de la fiança prescriu si no s'ha sol·licitat en el termini de cinc anys, a partir del moment en què sigui procedent (articles 88.5 i 6 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

CAPÍTOL IV

Valoració de rescats

Article 190. Valoració dels rescats de les concessions.

1. La valoració de les concessions, en cas de rescat total o parcial, s'ha d'atènyer a les regles següents:

a) S'indemnitza pel valor de les obres no amortitzades, incloses en l'acta de reconeixement de la concessió, suposant una amortització lineal per al període de durada d'aquella, actualitzant els preus del projecte, fins i tot honoraris d'aquest i direcció d'obres,

d'acord amb les normes oficials i considerant l'estat de les obres (article 89.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

b) També s'indemnitza la pèrdua de beneficis en l'exercici econòmic o any en curs, en què es realitza el rescat, degudament justificada amb les declaracions presentades a efectes fiscals (article 89.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

A aquests efectes, el Servei Perifèric de Costes ha de sol·licitar del concessionari, per determinar el benefici mitjà anual, les dades de les declaracions presentades en els cinc anys anteriors. Quan s'observi una diferència entre els beneficis declarats i els comprovats per l'Administració tributària, cal atènyer-se a aquests últims.

c) En qualsevol cas, no es tenen en compte les obres i instal·lacions realitzades pel concessionari sense autorització prèvia, que passen al domini públic sense dret a indemnització (article 89.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Així mateix, s'indemnitza pels motius següents:

a) Per les quantitats abonades pels béns expropiats i incorporats al domini públic marítimoterrestre, en aplicació del que preveu l'article 138 d'aquest Reglament, suposant una amortització lineal per al termini concessional i aplicant els tipus d'interès legal que corresponguin.

b) Pel valor dels béns incorporats al domini públic marítimoterrestre, als quals es refereix l'article 5.7 d'aquest Reglament, i no amortitzats, determinat d'acord amb els criteris de l'article 84.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, suposant una amortització lineal per al termini concessional.

3. En cap cas són indemnitzables els drets derivats de les relacions a què es refereix l'article 141.5 d'aquest Reglament, ni les plusvàlues que siguin conseqüència de les obres fetes per l'Administració, excepte quan s'hagin repercutit en el cànon.

4. En les concessions atorgades pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, la valoració l'ha de fer el Servei Perifèric de Costes i s'ha de sotmetre a coneixement del concessionari per tal que manifesti la seva conformitat o exposi les al·legacions que consideri oportunes, prèviament a la seva aprovació per part d'aquest Ministeri.

TÍTOL V

Infraccions i sancions

CAPÍTOL I

Infraccions

Article 191. *Infraccions greus.*

1. Les infraccions es classifiquen en lleus i greus.

2. Es consideren infraccions greus d'acord amb la Llei 22/1988, de 28 de juliol, les següents:

a) L'alteració de fites de les delimitacions.

b) L'ocupació o la utilització sense el títol administratiu adequat del domini públic marítimoterrestre, sempre que s'hagi desatès el requeriment exprés de l'Administració per a la cessació de la conducta abusiva.

c) L'execució no autoritzada d'obres i instal·lacions en el domini públic marítimoterrestre, així com l'augment de superfície, volum o altura construïts sobre els autoritzats.

d) L'extracció no autoritzada d'àrids.

e) L'incompliment de les limitacions a la propietat sobre els àrids establertes a la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

- f) La interrupció dels accessos públics al mar i de la servitud de trànsit.
- g) La realització de construccions no autoritzades en les zones de servitud de protecció i trànsit i accés al mar.
- h) Les accions o omissions que impliquin un risc per a la vida, salut o seguretat de les persones, sempre que no constitueixin un delictes, i, en tot cas, l'abocament no autoritzat d'aigües residuals.
- i) La utilització del domini públic maritimoterrestre i de les seves zones de servitud per als usos que no permet la Llei 22/1988, de 28 de juliol.
- j) La realització, sense títol administratiu exigible de conformitat amb la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de qualsevol tipus d'obres o instal·lacions a les zones de servitud definides a la Llei, sempre que s'hagi desatès el requeriment exprés de l'Administració per a la cessació de la conducta abusiva o que, tot i que s'hagi notificat la incoació d'un expedient sancionador, s'hagi persistit en aquesta conducta.
- k) Les accions o omissions que produeixin danys irreparables o de difícil reparació en el domini públic maritimoterrestre o comportin un obstacle greu a l'exercici de les funcions de l'Administració.
- l) El falsejament de la informació subministrada a l'Administració.
- m) La reincidència per comissió, en el terme de dos anys, de més d'una infracció de caràcter lleu quan així s'hagi declarat per mitjà d'una resolució ferma (article 90 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 192. *Infraccions lleus.*

Tenen el caràcter d'infraccions lleus les accions o omissions, a més de les que no estiguin compreses en els articles 90 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 191 d'aquest Reglament, les següents:

- a) L'ocupació o la utilització sense el títol administratiu adequat del domini públic maritimoterrestre no constitutives d'infracció greu.
- b) L'execució de treballs, abocaments, cultius, plantacions o tales en el domini públic maritimoterrestre sense el títol administratiu adequat.
- c) Les accions o omissions que causin danys o menyscabament als béns del domini públic maritimoterrestre o al seu ús.
- d) L'incompliment del que s'estableix en matèria de servituds i de les determinacions que continguin les normes aprovades d'acord amb la Llei 22/1988, de 28 de juliol.
- e) L'incompliment de les condicions dels títols administratius corresponents, sens perjudici de la seva caducitat.
- f) La publicitat no autoritzada en el domini públic maritimoterrestre o en la zona de servitud de protecció.
- g) L'anunci d'activitats a realitzar en el domini públic maritimoterrestre i les seves zones de servitud sense el títol administratiu adequat o en pugna amb les seves condicions.
- h) L'obstrucció a l'exercici de les funcions de policia que corresponen a l'Administració.
- i) L'omissió d'actuacions que siguin obligatòries de conformitat amb la Llei 22/1988, de 28 de juliol (article 91 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 193. *Declaració responsable.*

Als efectes del que estableixen el títol V de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i aquest Reglament, s'entén com a títol administratiu la declaració responsable prevista en la disposició transitòria quarta de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i l'article 27 i la disposició transitòria quinzena d'aquest Reglament.

Article 194. *Termini de prescripció de les infraccions i sancions.*

1. El termini de prescripció de les infraccions és de dos anys per a les greus i de sis mesos per a les lleus, comptats a partir de la seva total consumació. Interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador, i el termini de prescripció es reprèn si l'expedient sancionador està paralitzat durant més de dos mesos per causa no imputable al presumpte responsable (article 92.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. El termini de prescripció de les sancions és de dos anys per a les greus i d'un any per a les lleus, comptats a partir de l'endemà d'aquell en què adquireixi ferma la resolució per la qual s'imposa la sanció. Interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució, i el termini torna a transcórrer si aquest procediment està paralitzat durant més de dos mesos per causa no imputable a l'infractor (article 92.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. El còmput del termini s'inicia en la data en què s'hagi comès la infracció o, quan es tracti d'una activitat continuada, en la seva finalització. En cas que el fet o l'activitat constitutius d'infracció siguin desconeguts perquè no tenen signes externs, aquest termini es computa quan aquests es manifestin.

4. Es considera que una construcció o instal·lació està totalment acabada quan estigui disposada per servir al fi previst, sense necessitat de cap actuació posterior. A aquest efecte, es considera com a data de terminació la comprovada per l'òrgan sancionador i, subsidiàriament i per aquest ordre, la de llicència, permís o autoritzacions de funcionament o servei, o el certificat final d'obra subscrit per un tècnic competent.

Article 195. *Responsables de la infracció.*

1. Són responsables de la infracció les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, següents:

a) En el cas d'incompliment de les condicions d'un títol administratiu, el titular d'aquest.

b) En altres casos, el promotor de l'activitat, l'empresari que l'executa i el tècnic director d'aquesta, així com qualsevol altre subjecte que intervingui per acció o omissió en la comissió del fet constitutiu de la infracció.

c) En les infraccions derivades de l'atorgament de títols administratius que siguin contraris al que estableix la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i l'exercici dels quals ocasioni danys greus al domini públic o a tercers, són igualment responsables:

1r Els funcionaris o empleats de qualsevol Administració pública que emetin un informe favorable de l'atorgament del corresponent títol, que són sancionats per falta greu en via disciplinària, amb l'expedient corresponent previ.

2n Les autoritats i els membres d'òrgans col·legiats de qualssevol corporacions o entitats públiques que resolguin o votin a favor de l'atorgament del títol, desoïnt informes preceptius i unànimes en què s'adverteixi expressament de la il·legalitat, o quan no s'hagin demanat els dits informes. La sanció és d'una multa de la quantia que correspongui en cada cas per aplicació dels criteris de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i d'aquest Reglament.

La procedència d'indemnització pels danys i perjudicis que pateixin els particulars en els supòsits que preveu aquest apartat es determina de conformitat amb les normes que regulen amb caràcter general la responsabilitat de l'Administració. En cap cas no és procedent la indemnització si hi ha dol, culpa o negligència greus imputables al perjudicat (article 93.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. En cas que hi hagi més d'un subjecte responsable de la infracció, les conseqüències que se'n deriven s'han d'exigir amb caràcter solidari (article 93.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. Els títols administratius a què es refereix l'apartat 1.c) anterior són tots aquells que emparin l'actuació il·legal, independentment de quina sigui la seva normativa reguladora i l'Administració que els atorgui.

CAPÍTOL II

Sancions

Secció 1a Disposicions generals

Article 196. *Sanció de les infraccions.*

1. Tota acció o omissió que sigui constitutiva d'infracció se sanciona amb la multa que sigui procedent segons els articles 97 i 98 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i concordants d'aquest Reglament.

2. En cas que un mateix infractor cometi diverses accions o omissions susceptibles de ser considerades com a diverses infraccions s'imposen tantes sancions com infraccions s'hagin comès.

Si un mateix fet o omissió és constitutiu de dues o més infraccions, es pren en consideració únicament la que comporti la màxima sanció.

En cas que uns fets siguin constitutius d'una infracció qualificable com a mitjà o instrument per assegurar la comissió d'altres fets, també constitutius d'infracció, de manera que aquests derivin necessàriament d'aquells, s'imposa la sanció més greu de les dues en la seva meitat superior.

No obstant això, els titulars de concessions atorgades d'acord amb la Llei 22/1988, de 28 de juliol, poden ser sancionats sempre per les infraccions que s'hi estableixen, amb independència d'altres responsabilitats que, si s'escau, siguin exigibles.

3. Quan, segons el parer de l'Administració, la infracció pugui ser constitutiva d'un delictes o falta, l'òrgan administratiu ho ha de traslladar al Ministeri Fiscal, i aquell s'ha d'abstenir de prosseguir el procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no s'hagi pronunciat. La sanció penal exclou la imposició d'una sanció administrativa.

4. En cas de reincidència en infraccions greus es pot declarar la inhabilitació per ser titular d'autoritacions i concessions per un termini d'un a tres anys (article 94 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 197. *Obligació de restitució de les coses i reposició al seu estat anterior i de devolució del benefici obtingut de manera il·lícita.*

1. Sens perjudici de la sanció penal o administrativa que s'imposi, l'infractor està obligat a la restitució de les coses i reposició al seu estat anterior, amb la indemnització de danys irreparables i perjudicis causats, en el termini que en cada cas es fixi en la resolució corresponent (article 95.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Aquesta obligació prescriu als quinze anys des que l'Administració n'acordi la imposició, sens perjudici del que estableix l'article 10.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i de la imprescriptibilitat dels béns de domini públic marítim terrestre i de les servituds en els terrenys adjacents.

2. En tot cas, la restitució inclou l'obligació de tornar a l'Administració la totalitat del benefici obtingut de manera il·lícita.

3. Les obligacions de restitució, reposició i devolució són exigibles sigui quin sigui el subjecte responsable de la infracció.

Article 198. *Caducitat del títol administratiu.*

1. Quan la infracció derivi de l'incompliment de les condicions del títol administratiu se'n declara la caducitat, quan sigui procedent, de conformitat amb el que preveuen els

articles 79 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 165 i 166 d'aquest Reglament (article 95.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Així mateix s'inicien els procediments de suspensió dels efectes i anul·lació dels actes administratius en què presumptament es pugui emparar l'actuació il·legal (article 95.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 199. *Notificació al Registre de la Propietat de les resolucions administratives que ordenin la reposició o restitució.*

El Servei Perifèric de Costes ha de notificar al Registre de la Propietat les resolucions administratives que ordenin la reposició o restitució per tal que aquell faci la nota marginal corresponent respecte a les construccions o instal·lacions afectades que hagin pogut ser objecte d'immatriculació. Quan la resolució sigui ferma s'ha de procedir a la cancel·lació de l'assentament corresponent.

Article 200. *Publicació de les sancions.*

Les sancions imposades per infraccions greus, una vegada fermes, s'han de fer públiques en el butlletí oficial de la comunitat autònoma corresponent amb caràcter trimestral i han de contenir les dades següents: import de la sanció, nom de l'infractor o infractors, tipificació de la infracció, localització del fet sancionat i, si s'escau, obligació de restitució i indemnització.

Secció 2a Multes

Article 201. *Multes per infraccions greus.*

Per a les infraccions greus, la sanció és:

a) En els supòsits dels apartats a), f), h), i) i k) de l'article 90.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 191.2 d'aquest Reglament: multa de fins a 300.000 euros. Per al càlcul de la quantia de la multa es tenen en compte els criteris següents:

1r En el cas d'alteració de fites: 1.000 euros per fita afectada.

2n En el cas d'interrupció dels accessos públics al mar i de la servitud de trànsit: entre 1.000 i 5.000 euros per cada dia en què l'accés o el trànsit estigui interromput d'acord amb els criteris següents: naturalesa del domini públic maritimoterrestre afectat; si es tracta d'un tram natural o urbà de la platja; longitud i superfícies afectades; l'existència d'altres accessos alternatius; i el tipus o naturalesa de la interrupció.

Les infraccions per un temps inferior a un dia s'han de calcular proporcionalment.

3r En el cas d'accions o omissions que impliquin un risc per a la vida, salut o seguretat de les persones, la quantia mínima és de 3.000 euros. Per calcular la sanció es tenen en compte els criteris següents: la magnitud del risc produït, la quantia dels danys ocasionats i el grau d'intencionalitat apreciable en l'infractor.

En el cas d'incompliment de les normes d'abalisament marítim: 300 euros diaris.

Les infraccions per un temps inferior a un dia s'han de calcular proporcionalment.

En el supòsit d'abocaments no autoritzats d'aigües residuals, el cost del tractament d'abocament que s'hagi imposat, si s'escau, per atorgar l'autorització.

4t En el supòsit de la utilització del domini públic maritimoterrestre i de les seves zones de servitud per a usos no permesos per la legislació de costes no previstos en altres apartats, el benefici estimat que obtingui l'infractor i, quan aquest no sigui quantificable, el valor dels danys i perjudicis causats al domini públic, i s'estableix un mínim de 150 euros.

En el cas d'acampada: 40 euros per metre quadrat ocupat i dia, i aquesta és la sanció mínima.

En el cas de l'acampada les infraccions per un temps inferior a un dia s'han de calcular proporcionalment.

En el cas d'estacionament o circulació no autoritzada de vehicles: entre 50 i 150 euros, en funció dels riscos o danys causats a persones, béns o drets i del lloc de la comissió de la infracció.

Les infraccions per un temps inferior a un dia s'han de calcular proporcionalment.

5è En el supòsit d'accions o omissions que produeixin danys irreparables o de difícil reparació en el domini públic o suposin un obstacle greu de l'exercici de les funcions de l'Administració no previstes en altres apartats, la quantia de la multa s'ha de graduar en funció de la gravetat de l'acció o omissió, amb un mínim de 600 euros. Per calcular-la es tenen en compte els criteris que estableix l'article 100.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

b) En el supòsit de l'ocupació o la utilització sense el títol administratiu adequat del domini públic maritimoterrestre, sempre que s'hagi desatès el requeriment exprés de l'Administració per a la cessació de la conducta abusiva, multa equivalent a 120 euros per metre quadrat i dia.

Les infraccions per un temps inferior a un dia s'han de calcular proporcionalment.

c) En els supòsits dels apartats c), g) i j) de l'article 90.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i concordants d'aquest Reglament: multa del 50 per cent del valor de les obres i instal·lacions quan estiguin en domini públic o en la zona de servitud de trànsit o d'accés al mar, i del 25 per cent a la resta de la zona de servitud de protecció, amb un mínim de 300 euros.

d) En el supòsit de l'extracció no autoritzada d'àrids, multa equivalent a 20 euros per metre cúbic, i aquesta és la sanció mínima.

e) En el supòsit de l'incompliment de les limitacions a la propietat sobre els àrids que estableix la Llei 22/1988, de 28 de juliol: 10 per cent del valor de la transmissió.

f) En el supòsit de la reincidència per comissió, en el terme de dos anys, de més d'una infracció de caràcter lleu, quan així s'hagi declarat per mitjà de resolució ferma, la multa s'obté de la suma de les establertes per a cadascuna de les infraccions lleus, considerant únicament, si s'escau, la reducció de la quantia fins a la meitat, per a la primera, haver procedit a corregir la situació creada per la comissió de la infracció en el termini que assenyali el requeriment corresponent.

g) En els supòsits de publicitat prohibida, perquè no està exceptuada en els articles 46 i 81 d'aquest Reglament: multa de 250 euros, quan la publicitat es faci per mitjans audiovisuals, i de 100 euros per metre quadrat quan sigui a través de tanques o cartells.

h) En els supòsits de falsejament de la informació subministrada a l'Administració: 300 euros, incrementada en el benefici obtingut per l'infractor (article 97.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 202. *Multa per a les infraccions lleus.*

1. Per a les infraccions lleus la sanció és de multa, en la quantia que es determini reglamentàriament per a cada tipus d'infracció, aplicant-hi els criteris de l'article anterior, de manera que aquella no sigui superior a la meitat de la que resultaria d'acord amb els criteris esmentats, ni, en tot cas, a 60.000 euros (article 97.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. En els casos següents la sanció és:

a) En els supòsits de l'anunci d'activitats a fer en el domini públic i les seves zones de servitud sense el títol administratiu adequat o en pugna amb les seves condicions, amb un mínim de 50 euros, s'ha de calcular d'acord amb els criteris següents: el 25 per cent del cost de l'anunci, quan es tracti d'activitats sense el títol administratiu adequat i, quan sigui en contra de les condicions que estableix el títol esmentat, la que es prevegi en les clàusules concessionals.

b) En els supòsits de l'obstrucció a l'exercici de les funcions de policia que corresponen a l'Administració, la multa mínima, per obstrucció a l'exercici de les funcions de policia que corresponen a l'Administració, és de 300 euros, incrementada en el benefici obtingut per l'infractor.

c) En els supòsits de danys al domini públic maritimoterrestre no constitutius d'infracció greu, la multa és equivalent al valor del dany causat.

En cas d'ocupació o utilització sense títol, no constitutiva d'infracció greu: multa de 20 euros per metre quadrat i dia.

Les infraccions per un temps inferior a un dia s'han de calcular proporcionalment.

d) En els supòsits de cultius, plantacions o taules: multa de 120 euros per metre quadrat.

e) En els supòsits d'incompliment de les condicions del títol: multa de 200 euros per cada incompliment.

f) Per a l'incompliment del que s'estableix en matèria de servitud, que no constitueixi infracció greu d'acord amb el que estableixen l'article 90.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 191 d'aquest Reglament: multa de 150 euros per incompliment.

En el supòsit que es tracti d'obres o instal·lacions en zones de servitud que no constitueixin una infracció greu, la quantia de la sanció es determina aplicant els criteris establerts als articles 97.1 c) de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 201 c) d'aquest Reglament, de manera que no sigui superior a la meitat de la que resultaria d'acord amb aquests criteris.

g) En els supòsits de publicitat realitzada sense el títol administratiu adequat o amb incompliment de les condicions que estableix el títol esmentat, d'acord amb els supòsits recollits als articles 46 i 81 d'aquest Reglament: multa de 100 euros, quan la publicitat es faci per mitjans audiovisuals, i de 50 euros per metre quadrat, quan sigui a través de tanques o cartells.

Article 203. *Obligació de lliurar a l'Administració la totalitat del benefici obtingut.*

La imposició de la multa, independentment de quina sigui la quantia, no exclou l'obligació de lliurar a l'Administració la totalitat del benefici obtingut.

Article 204. *Consideració de circumstància atenuant.*

1. Es considera com a circumstància atenuant, i es pot reduir la quantia de la multa fins a la meitat, el fet d'haver procedit a corregir la situació creada per la comissió de la infracció, en el termini que s'assenyali en el requeriment corresponent (article 97.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. El requeriment a l'interessat s'ha d'efectuar en la mateixa notificació de la incoació de l'expedient sancionador.

Article 205. *Multa a empreses subministradores de serveis per incompliment d'obligacions.*

1. L'incompliment per part de les empreses subministradores de serveis de les obligacions que estableixen els articles 39 i 103 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 82 i 211 d'aquest Reglament, dóna lloc que l'Administració competent els imposi una multa del tant al quintuple de l'import de la connexió de servei, sens perjudici d'altres sancions que siguin procedents (article 98 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Per a la seva fixació s'ha de tenir en compte el nombre de requeriments anteriors desatesos, el temps transcorregut en materialitzar la interrupció del subministrament i els perjudicis causats per la demora.

3. S'entén per Administració competent la facultada per sancionar la infracció principal que motiva la interrupció del subministrament.

Article 206. *Competència per a la imposició de les multes.*

1. La imposició de les multes correspon a l'Administració competent per raó de la matèria. Quan ho sigui l'Administració General de l'Estat, estan facultats, d'acord amb els límits que es fixen a continuació, els òrgans següents:

a) Cap del Servei Perifèric: fins a 60.000 euros.

- b) Director general: fins a 300.000 euros.
- c) Ministre: fins a 1.200.000 euros.
- d) Consell de Ministres: més d'1.200.000 euros.

2. Les comunitats autònomes poden imposar multes de fins a 1.200.000 d'euros en l'àmbit de la seva competència d'execució de la legislació estatal en matèria d'abocaments industrials i contaminants.

3. Els alcaldes, en matèria de competència municipal segons la Llei 22/1988, de 28 de juliol, poden imposar multes de fins a 12.000 euros (article 99 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Secció 3a Restitució i reposició i indemnització

Article 207. Indemnització per danys i perjudicis al domini públic marítimoterrestre.

1. Quan la restitució i reposició a què es refereix l'article 95.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 197 d'aquest Reglament no siguin possibles i, en tot cas, quan subsisteixin danys irreparables i perjudicis, els responsables de la infracció han d'abonar les indemnitzacions que siguin procedents, fixades executòriament per l'Administració.

2. Quan els danys siguin de difícil avaluació, s'han de tenir en compte els criteris següents:

- a) Cost teòric de la restitució i reposició.
- b) Valor dels béns danyats.
- c) Cost del projecte o activitat causant del dany.
- d) Benefici obtingut amb l'activitat infractora.

3. Quan el benefici sigui superior a la indemnització es pren per a aquesta, com a mínim, la quantia d'aquell (article 100 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

4. La valoració dels danys l'ha de fer l'òrgan sancionador. Per a la seva quantificació, en el cas d'haver d'aplicar les previsions de l'apartat 2, s'ha d'optar pel valor més gran entre els que resultin d'aplicar els criteris que s'hi estableixen.

Secció 4a Abonament de les multes i indemnitzacions

Article 208. Abonament de les quantitats procedents de multes.

1. L'abonament de quantitats procedents de multes, devolució de beneficis obtinguts amb l'activitat infractora i indemnitzacions imposades per l'Administració General de l'Estat, derivades de les responsabilitats exigibles en virtut de l'aplicació de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i d'aquest Reglament, s'ha d'efectuar en el Tresor Públic, i s'han de presentar els justificants del seu pagament a l'organisme sancionador.

2. L'ingrés s'ha de fer en el termini que fixi la resolució corresponent, de conformitat amb el que estableix el Reglament general de recaptació.

3. Els ingressos que es produeixin pels conceptes establerts a l'apartat primer d'aquest article generen automàticament un increment en el crèdit del capítol pressupostari d'inversions en la costa del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

CAPÍTOL III

Procediment i mitjans d'execució

Secció 1a Procediment

Article 209. Procediment sancionador.

1. El procediment per sancionar les infraccions que preveu aquest Reglament és el regulat pel Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora,

aprovat pel Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, amb les especialitats que recullen els articles següents.

2. Els funcionaris i autoritats corresponents estan obligats a formular les denúncies, tramitar les que es presentin i resoldre les de la seva competència, imposant les sancions que siguin procedents (article 101.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. Als efectes indicats, els funcionaris i agents de l'Administració estan facultats per accedir als terrenys de propietat privada en què s'hagin de fer les comprovacions i actuacions corresponents (article 101.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

4. Quan els particulars o les administracions públiques formulin una denúncia han de fonamentar suficientment els fets denunciats perquè aquesta es pugui tramitar. En aquest cas, se'ls ha de comunicar la iniciació de l'expedient sancionador, si aquest és procedent.

Article 210. *Incoació de l'expedient sancionador.*

Advertida l'existència d'una possible infracció, l'òrgan competent, amb les diligències oportunes prèvies, ha d'incoar al presumpte infractor un expedient sancionador i li ha de notificar el plec de càrrecs perquè aquell formuli les alegacions que estimi oportunes, i seguidament li ha de comunicar la resolució (article 102, paràgraf 1r, de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 211. *Tramitació del procediment sancionador, paralització d'obres il·legals i suspensió d'explotacions.*

1. Quan es tracti d'obres il·legals en curs d'execució, l'òrgan competent ha d'ordenar-ne la paralització en el moment de la incoació de l'expedient sancionador. Quan es tracti d'instal·lacions en explotació, ha de disposar la suspensió de l'ús o activitats indeguts, una vegada desestimades, si s'escau, les alegacions pertinents. En els dos casos es pot procedir al precintament de les obres o instal·lacions.

2. Les empreses de serveis a què es refereixen els articles 39 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 82 d'aquest Reglament han de suspendre el subministrament a requeriment de l'Administració (article 103 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. En cas de competència del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, la incoació de l'expedient correspon al cap del Servei Perifèric de Costes, per iniciativa pròpia, ordre superior, petició raonada d'altres òrgans o denúncia.

4. No constitueix impediment per incoar un expedient sancionador la presentació de llicències, permisos o altres autoritzacions atorgades a l'emparedat d'altres disposicions legals, així com tampoc que se sol·liciti o estigui en tramitació un títol administratiu exigible d'acord amb la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i aquest Reglament.

5. Un cop acordada la incoació de l'expedient, l'òrgan competent ha de nomenar un instructor i un secretari. Si s'escau, ha d'ordenar la paralització de les obres il·legals i advertir que, en un altre cas, s'adoptaran les mesures previstes als articles 104 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 212 d'aquest Reglament, i ha d'indicar la possibilitat de considerar la circumstància atenuant que preveuen els articles 97.3 i 204.1, respectivament, de la Llei i el Reglament esmentats, i fixar el termini corresponent. Aquests aspectes s'han de notificar als presumptes responsables.

6. L'instructor, quan ho consideri necessari per aclarir els fets, ha de practicar les diligències i proves convenients i ha de sol·licitar els informes que siguin imprescindibles.

7. L'instructor ha de formular el plec de càrrecs, que ha de contenir una exposició dels fets imputats, els preceptes suposadament infringits, els danys causats i les sancions que escaiguin, així com el resultat de les proves, en cas que s'hagin practicat.

Quan no es portin a terme les actuacions que preveu el número anterior, el plec de càrrecs s'ha de notificar conjuntament amb la incoació de l'expedient sancionador.

8. El presumpte infractor disposa d'un termini de quinze dies per formular les alegacions al plec de càrrecs i proposar, si s'escau, la pràctica de noves proves que siguin pertinents per determinar els fets. És aplicable en matèria de prova el que disposa

l'article 17 del Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora, aprovat pel Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost.

9. Quan es tracti d'instal·lacions il·legals en explotació i les al·legacions formulades al plec de càrrecs siguin desestimades, l'instructor, sens perjudici de continuar l'expedient, ha de comunicar les actuacions a l'òrgan que va acordar incoar l'expedient sancionador, amb la finalitat que disposi la suspensió de l'ús o les activitat inadequades i indiqui el recurs que escaigui, sens perjudici de l'executivitat immediata de la suspensió.

10. Una vegada contestat el plec de càrrecs, o una vegada transcorregut el termini per a això, l'instructor de l'expedient ha de formular una proposta de resolució, que ha de remetre a l'òrgan que en va ordenar la iniciació, per a la seva resolució o elevació a l'òrgan competent, amb l'audiència prèvia de l'interessat durant un termini de quinze dies.

11. Abans de dictar una resolució, l'òrgan competent per resoldre pot decidir, mitjançant un acord motivat, la realització de les actuacions complementàries indispensables per resoldre el procediment. L'acord de realització d'actuacions complementàries s'ha de notificar als interessats, i se'ls ha de concedir un termini de set dies per formular les al·legacions que considerin pertinents. Les actuacions complementàries s'han de practicar en un termini no superior a quinze dies. El termini per resoldre el procediment queda suspès fins a la terminació de les actuacions complementàries. No tenen la consideració d'actuacions complementàries els informes que precedeixen immediatament la resolució final del procediment.

12. L'òrgan competent ha de dictar una resolució que sigui motivada i ha de decidir totes les qüestions plantejades pels interessats i les altres derivades del procediment.

13. La incoació del procediment pot ser considerada una proposta de resolució, d'acord amb el que preveuen els articles 18 i 19 del Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora, aprovat pel Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, quan no es formulin al·legacions dins del termini concedit a aquest efecte.

L'acord d'incoació es pot prendre com a proposta de resolució, quan el presumpte infractor no hagi presentat al·legacions a l'acord d'incoació.

14. La resolució ha de fixar, si s'escau, els terminis per fer efectives les sancions, així com, quan escaigui, les condicions i els terminis per restituir les coses i la reposició al seu estat anterior o, si això és impossible, la indemnització per danys irreparables i perjudicis causats.

En la resolució no es poden acceptar fets diferents dels determinats en la fase d'instrucció del procediment, excepte els que resultin, si s'escau, de l'aplicació del que preveu l'apartat 11 d'aquest article, independentment de la seva valoració jurídica diferent. No obstant això, quan l'òrgan competent per resoldre consideri que la infracció revesteix més gravetat que la determinada en la proposta de resolució, s'ha de notificar a l'inculpat per tal que aporti totes les al·legacions que consideri convenients, i se li ha de concedir un termini de quinze dies.

15. En cas que la determinació de les indemnitzacions procedents no s'hagi fixat en la resolució de l'expedient sancionador, s'ha de tramitar en un expedient independent, amb audiència a l'infractor, en què únicament es pot qüestionar la quantia dels danys.

16. Si en la fase d'al·legacions a què es refereix l'apartat 8, s'acredita que està pendent de resolució una sol·licitud d'un títol administratiu exigible d'acord amb la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i aquest Reglament, s'han de prosseguir totes les actuacions assenyalades amb anterioritat, i s'ha finalitzar l'expedient, si s'escau, amb la imposició de la multa pertinent. La resta de les mesures sobre restitució, reposició i indemnització queden posposades a la resolució de l'expedient sobre aquesta sol·licitud. En cas que la resolució sigui denegatòria, aquesta ha d'incloure les mesures corresponents.

17. La suspensió del subministrament a què es refereix l'apartat 2 s'ha de fer a requeriment de l'Administració que instrueixi l'expedient sancionador.

18. Quan l'Administració General de l'Estat sigui competent per raó de la matèria per a la imposició de la sanció, el termini màxim de resolució és de dotze mesos.

Si no pertoca resolució en els terminis establerts, és procedent la declaració de caducitat, d'acord amb el que disposa l'article 44.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

19. Les resolucions que posin fi a la via administrativa són executives immediatament i no s'hi poden interposar en contra els recursos administratius que siguin procedents d'acord amb la Llei 30/1992, de 26 de novembre, en els termes que disposa el Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora.

En l'Administració General de l'Estat posen fi a la via administrativa les resolucions adoptades pel ministre i el Consell de Ministres.

Article 212. Col·laboració de la força pública. Incompliment de l'ordre de paralització.

1. Per a l'efectivitat de la paralització, prohibició o suspensió que preveu l'article anterior, així com per a la recuperació d'ofici del domini públic a què es refereixen els articles 10.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 14.2 d'aquest Reglament, l'òrgan competent ha de demanar, quan sigui necessari, la col·laboració de la força pública.

2. Quan l'interessat hagi incomplert l'ordre de paralització, s'ha de procedir al precintament o la retirada dels materials preparats per ser utilitzats en les obres i la maquinària afecta a aquestes. En aquest últim cas l'interessat pot recuperar els materials retirats, amb l'abonament previ de les despeses de transport i custòdia (article 104 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 213. Execució subsidiària per part de l'Administració de la correcció de deficiències en el tractament en els supòsits de tractament i depuració d'abocaments.

Quan no sigui procedent la paralització o suspensió d'una instal·lació de tractament i depuració d'abocaments i es derivin greus inconvenients de l'incompliment de les condicions estipulades, l'Administració, amb el requeriment previ al titular perquè corregeixi les deficiències en el termini que se li indiqui, i en cas que no les corregeixi, ha de procedir a la seva execució subsidiària a costa d'aquell (article 105 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 214. Obligacions laborals durant la paralització, prohibició o suspensió de l'activitat afectada.

Durant el temps de paralització, prohibició o suspensió, l'Administració no assumeix cap tipus d'obligació laboral del titular de l'activitat afectada, sens perjudici del que estableix la normativa de prevenció de riscos laborals o la normativa que, si s'escau, es dicti sobre això (article 106 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Secció 2a Execució forçosa

Article 215. Execució forçosa.

1. Tant l'import de les multes com el de les responsabilitats administratives es poden exigir per la via administrativa de constrenyiment.

2. En cas que s'acordi la suspensió de l'execució de la multa o de la reparació, l'interessat està obligat a garantir-ne l'import perquè la suspensió sigui efectiva (article 107.1 i 2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. En el supòsit de competència de l'Administració General de l'Estat, la garantia es constitueix en la Caixa General de Dipòsits, a disposició de l'òrgan sancionador, mitjançant fiança o aval, per la quantia de la multa i altres obligacions.

Article 216. Multes coercitives.

Els òrgans sancionadors poden imposar multes coercitives quan transcorrin els terminis assenyalats en el requeriment corresponent, i de conformitat amb el que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre. La quantia de cadascuna no pot superar el 20 per

cent de la multa fixada per a la infracció comesa (article 107.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 217. *Execució subsidiària a compte de l'infractor.*

Així mateix, es pot procedir a l'execució subsidiària per compte de l'infractor i a càrrec seu (article 107.4 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Article 218. *Desnonament administratiu.*

1. El desnonament administratiu dels que ocupin de manera indeguda i sense títol suficient béns del domini públic maritimoterrestre l'ha de decretar l'òrgan competent, amb el requeriment previ a l'usurpador perquè cessi en la seva actuació, amb un termini de vuit dies perquè pugui presentar al·legacions, i en cas de resistència activa o passiva al dit requeriment. Les despeses que es causin són a càrrec dels desnonats (article 108 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. L'òrgan competent per sancionar ha d'acordar el desnonament. Quan pertanyi a l'Administració General de l'Estat, s'ha de sol·licitar del delegat o subdelegat del Govern la col·laboració de les forces i cossos de seguretat de l'Estat, quan sigui necessari.

Secció 3a Acció pública

Article 219. *Acció pública.*

1. És pública l'acció per exigir davant els òrgans administratius i els tribunals l'observança del que estableixen la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i les disposicions que es dictin per al seu desplegament i aplicació.

2. L'Administració, comprovada l'existència de la infracció i sempre que el fet denunciat no sigui matèria d'un expedient sancionador ja finalitzat o en tràmit, ha d'abonar als particulars denunciants les despeses justificades en què hagin incorregut (article 109 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. Per tal que es pugui donar la tramitació oportuna a l'acció pública exercida pels particulars, aquests han de fonamentar suficientment els fets que suposin una infracció de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, d'aquest Reglament o d'altres disposicions que es dictin per al seu desplegament.

Si l'Administració considera que no hi ha proves suficients, s'arxiva l'expedient sense cap més tràmit, excepte quan els fets manifestats per l'interessat s'imputin al mateix òrgan en què es presenten, que en aquest cas ho ha d'elevat al superior immediat.

TÍTOL VI

Competències administratives

CAPÍTOL I

Competències de l'Administració General de l'Estat

Article 220. *Competències de l'Administració General de l'Estat.*

1. Correspon a l'Administració General de l'Estat, en els termes que estableix la Llei 22/1988, de 28 de juliol:

a) La delimitació dels béns de domini públic maritimoterrestre, així com la seva afectació i desafectació, i l'adquisició i expropiació de terrenys per a la seva incorporació al domini esmentat.

b) La gestió del domini públic maritimoterrestre, incloent-hi l'atorgament d'adscripcions, concessions i autoritzacions per a la seva ocupació i aprofitament, la

declaració de zones de reserva, les autoritzacions en les zones de servitud de trànsit i accés al mar i, en tot cas, les concessions d'obres fixes al mar, així com les d'instal·lacions marítimes menors, com ara embarcadors, pantalans, varadors i altres d'anàlogues que no formin part d'un port o que hi estiguin adscrites.

c) La tutela i policia del domini públic maritimoterrestre i de les seves servituds, així com la vigilància del compliment de les condicions d'acord amb les quals hagin estat atorgades les concessions i autoritzacions corresponents. Quan aquesta competència es desenvolupi en zona de servitud de protecció, el seu exercici per part del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient s'adreça a la persecució de les conductes infractores que atemptin contra la integritat del domini públic o el manteniment de les servituds de trànsit i accés al mar, sens perjudici de les competències que les comunitats autònomes tinguin per raó de la matèria, tant en el domini públic com en les zones de servitud.

d) L'exercici dels drets de tempteig i retracte en les transmissions dels jaciments d'àrids i, si s'escau, la seva expropiació.

e) La realització de mesuraments i aforaments, estudis d'hidràulica marítima i informació sobre el clima marítim.

f) L'aprovació de les normes elaborades de conformitat amb el que estableixen l'article 22 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 42 d'aquest Reglament.

g) Les obres i actuacions d'interès general o les que afectin més d'una comunitat autònoma.

h) L'elaboració i aprovació de les disposicions sobre abocaments, seguretat humana en llocs de bany i salvament marítim.

i) La il·luminació de costes i senyals marítics.

j) La prestació de tota classe de serveis tècnics relacionats amb l'exercici de les competències anteriors i l'assessorament a les comunitats autònomes, corporacions locals i altres entitats públiques o privades i als particulars que ho sol·licitin.

k) L'execució dels acords i convenis internacionals en les matèries de la seva competència.

l) La implantació d'un banc de dades oceanogràfiques que serveixi per definir les condicions de clima marítim a la costa espanyola, per a la qual cosa les diferents administracions públiques han de subministrar la informació que se'ls demani.

2. El contingut del banc de dades oceanogràfiques l'ha de desenvolupar el Ministeri de Foment, a través de l'organisme públic Ports de l'Estat, que ha de publicar les dades obtingudes a través del seu portal d'Internet.

3. L'exercici de les competències de l'Administració General de l'Estat relacionades a l'apartat 1 correspon al ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, excepte les atribuïdes en aquest Reglament als titulars d'altres departaments ministerials d'acord amb l'article 223 d'aquest Reglament.

Article 221. *Qualificació d'obres d'interès general.*

1. Tenen la qualificació d'obres d'interès general i són competència de l'Administració General de l'Estat:

a) Les que siguin necessàries per a la protecció, defensa i conservació del domini públic maritimoterrestre, així com el seu ús, sigui quina sigui la naturalesa dels béns que l'integrin.

b) Les de creació, regeneració i recuperació de platges, inclosos els treballs de dragatge, si s'escau, necessaris.

c) Les d'accés públic al mar no previstes en el planejament urbanístic.

d) Les emplaçades en el mar i aigües interiors, sens perjudici de les competències de les comunitats autònomes, si s'escau.

e) Les d'il·luminació de costes i senyals marítics (article 111.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

L'exercici d'aquesta competència correspon al ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, excepte les relatives a les obres de ports d'interès general i d'il·luminació i senyalització marítima, que corresponen al ministre Ministeri de Foment.

2. L'execució d'aquestes obres públiques d'interès general no està sotmesa a llicència o qualsevol altre acte de control per part de les administracions locals.

3. La seva execució no la poden suspendre altres administracions públiques, sens perjudici de la interposició dels recursos que siguin procedents.

4. Per a l'execució d'aquestes obres d'interès general s'ha de sol·licitar un informe a la comunitat autònoma i l'ajuntament en els àmbits territorials dels quals incideixin perquè, en el termini d'un mes, notifiquin la conformitat o disconformitat de l'obra amb els instruments de planificació del territori, amb independència de quina sigui la seva denominació i àmbit, que afectin el litoral, i amb el planejament urbanístic en vigor. En cas que no s'emetin, aquests informes es consideren favorables. En cas de disconformitat, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha d'elevat l'expedient al Consell de Ministres, que ha de decidir si escau executar el projecte i, en aquest cas, ordenar la iniciació del procediment de modificació o revisió del planejament, d'acord amb la tramitació que estableix la legislació corresponent.

En el supòsit que no existeixin els instruments abans esmentats o l'obra d'interès general no hi estigui prevista, el projecte s'ha de remetre a la comunitat autònoma i l'ajuntament afectats perquè redactin o revisin el planejament amb la finalitat d'acomodar-lo a les determinacions del projecte, en el termini màxim de sis mesos des de la seva aprovació. Si, un cop transcorregut el termini, no s'ha efectuat l'adaptació del planejament, es considera que no hi ha cap obstacle perquè es pugui executar l'obra (article 111.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

5. Quan les obres d'interès general a què es refereix l'apartat 1 afectin els recursos marins vius, la Secretaria General de Pesca n'ha d'emetre un informe preceptivament en el termini d'un mes.

Quan afectin la vigilància dels espais marítics o vaixells naufragats n'ha d'emetre un informe preceptivament el Ministeri de Defensa en el termini d'un mes.

Article 222. Supòsits d'informe preceptiu i vinculant de l'Administració General de l'Estat.

1. Correspon també a l'Administració General de l'Estat emetre un informe en els supòsits següents:

a) Plans i normes d'ordenació territorial o urbanística i la seva modificació o revisió, quant al compliment de les disposicions de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, d'aquest Reglament i de les normes que es dictin per al seu desplegament i aplicació. S'entenen inclosos tots els instruments d'ordenació territorial i urbanística, sigui quina sigui la seva denominació, incloent-hi els projectes de delimitació de sòl urbà i els estudis de detall o altres de contingut similar, que incideixin sobre el domini públic maritimoterrestre i les seves zones de servitud.

b) Plans i autoritzacions d'abocaments al mar des de terra, a efectes del compliment de la legislació estatal i de l'ocupació del domini públic maritimoterrestre.

c) Projectes de construcció de nous ports i vies de transport de competència de les comunitats autònomes, ampliació dels existents o de la seva zona de servei, i modificació de la seva configuració exterior, de conformitat amb el que preveu l'article 49 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i concordants d'aquest Reglament.

d) Declaracions de zones d'interès per a cultius marins, concessions i autoritzacions, d'acord amb la legislació específica.

2. Els informes indicats a l'apartat 1, que es limiten als aspectes relacionats amb la gestió i protecció del domini públic maritimoterrestre basats en l'exercici de competències pròpies, els ha d'emetre el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, en la forma i el termini que estableixen els articles corresponents d'aquest Reglament.

En cas que se sol·liciti documentació o informació complementària, s'interromp el còmput d'aquests terminis.

Quan l'informe es refereixi al supòsit que preveu la lletra d) de l'apartat anterior, s'incorpora el que indica la Secretaria General de Pesca en l'àmbit de les seves competències.

3. L'informe del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient és vinculant en els aspectes següents:

a) En els supòsits de les lletres a) i d) de l'apartat 1, quan l'informe proposi objeccions basades en l'exercici de facultats pròpies, derivades de la titularitat demanial, com són les orientades per la necessitat d'assegurar la protecció de la integritat del domini públic i la seva lliure utilització, o bé derivades d'altres competències sectorials de l'Administració General de l'Estat.

b) En els supòsits de la lletra b) de l'apartat 1, quan l'informe contingui objeccions determinades per la necessitat de preservar la integritat física dels béns de domini públic afectats.

c) En els supòsits de la lletra c) de l'apartat 1, quan el contingut de l'informe es refereixi als aspectes a què es refereix l'article 106.1 d'aquest Reglament.

4. En el cas de les concessions i autoritzacions a què es refereixen les lletres b) i d) de l'apartat 1, quan no es donin els supòsits que preveu l'article 131 d'aquest Reglament, l'informe favorable del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient suposa l'atorgament de l'autorització necessària per a l'ocupació del domini públic maritimoterrestre.

Article 223. *Exercici de les competències per part de l'Administració General de l'Estat.*

1. Les competències que la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i aquest Reglament atribueixen a l'Administració General de l'Estat les han d'exercir els titulars dels departaments ministerials corresponents a través de l'estructura administrativa que determinin les seves disposicions orgàniques respectives (article 113 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Les funcions de l'Administració General de l'Estat en el mar territorial, les aigües interiors, la zona econòmica i la plataforma continental en matèria de defensa, pesca i cultius marins, salvament, lluita contra la contaminació, seguretat de la vida humana en el mar, extraccions de restes, protecció del patrimoni arqueològic espanyol, recerca i explotació de recursos o d'altres que no regulen la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i aquest Reglament, s'han d'exercir en la forma i per mitjà dels departaments o organismes que les tinguin encomanades.

3. El que disposa aquest Reglament s'entén sens perjudici del que estableix el Reglament de la Llei de zones i instal·lacions d'interès per a la defensa nacional, aprovat pel Reial decret 689/1978, de 10 de febrer.

Correspon al Ministeri de Defensa l'autorització d'usos i activitats en els terrenys de domini públic maritimoterrestre afectes a la defensa nacional, a través del Departament esmentat.

El Ministeri de Defensa ha d'exercir, així mateix, la vigilància dels espais marítics en els termes que preveu la Llei orgànica 5/2005, de 17 de novembre, de la defensa nacional, i totes les altres competències sobre el domini públic maritimoterrestre que li atribueixi la legislació vigent.

4. Correspon al Ministeri de Foment l'exercici de les funcions relatives a ports d'interès general, la il·luminació de costes i els senyals marítics, la navegació, la lluita contra la contaminació i la seguretat humana i el salvament en el mar, així com les que preveuen la disposició addicional vuitena de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i les d'execució dels acords i convenis internacionals en aquestes matèries.

La utilització del domini públic maritimoterrestre per a l'explotació dels serveis de telecomunicacions es regeix per la seva legislació específica, sens perjudici del que preveuen la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i aquest Reglament.

5. El servei públic de salvament de la vida humana en el mar i de la lluita contra la contaminació del medi marí el presten l'Administració General de l'Estat, a través del Ministeri de Foment, així com les administracions competents restants, d'acord amb el principi de coordinació, que s'instrumenta a través dels plans i programes corresponents.

CAPÍTOL II

Competències de les comunitats autònomes

Article 224. *Competències de les comunitats autònomes.*

Les comunitats autònomes han d'exercir les competències que, en les matèries d'ordenació territorial i del litoral, ports, urbanisme, abocaments al mar i altres de relacionades amb l'àmbit de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, tinguin atribuïdes en virtut dels seus respectius estatuts d'autonomia (article 114 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

CAPÍTOL III

Competències municipals

Article 225. *Competències municipals.*

Les competències municipals, en els termes previstos per la legislació que dictin les comunitats autònomes, poden comprendre els aspectes següents:

- a) Informar de les delimitacions del domini públic maritimoterrestre.
- b) Informar de les sol·licituds de reserves, adscripcions, autoritzacions i concessions per a l'ocupació i aprofitament del domini públic maritimoterrestre.
- c) Explotar, si s'escau, els serveis de temporada que es puguin establir a les platges per qualsevol de les formes de gestió directa o indirecta que preveu la legislació de règim local.
- d) Mantenir les platges i llocs públics de bany en les condicions de neteja, higiene i salubritat adequades, així com vigilar l'observança de les normes i instruccions que dicti l'Administració General de l'Estat sobre salvament i seguretat de les vides humanes (article 115 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

CAPÍTOL IV

Relacions interadministratives

Article 226. *Deures d'informació mútua, coordinació i respecte entre les administracions públiques.*

1. Les administracions públiques les competències de les quals incideixin sobre l'àmbit espacial que preveu la Llei 22/1988, de 28 de juliol, han d'ajustar les seves relacions recíproques als deures d'informació mútua, col·laboració, coordinació i respecte a aquelles (article 116 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. A aquests efectes, l'atorgament de tota classe de títols administratius per part de l'Administració General de l'Estat, comunitats autònomes i ajuntaments sobre el domini públic maritimoterrestre i les seves zones de servitud l'ha de notificar l'Administració atorgant a les altres administracions.

3. La notificació s'ha de fer en el termini de deu dies. Quan sigui d'un ajuntament i correspongui rebre-la al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, s'ha de fer a través del Servei Perifèric de Costes.

Article 227. *Tramitació del planejament territorial i urbanístic que ordeni el litoral.*

1. En la tramitació de tot planejament territorial i urbanístic que ordeni el litoral, l'òrgan competent, per a la seva aprovació inicial, ha d'enviar, abans de l'aprovació esmentada, el contingut del projecte corresponent a l'Administració General de l'Estat perquè aquesta emeti, en el termini d'un mes, un informe comprensiu dels suggeriments i observacions que estimi convenients.

2. Concloua la tramitació del pla o normes de què es tracti i immediatament abans de l'aprovació definitiva, l'Administració competent ha de traslladar a l'Administració General de l'Estat el contingut d'aquell perquè en el termini de dos mesos s'hi pronunciï. En cas que l'informe no sigui favorable en aspectes de la seva competència, s'ha d'obrir un període de consultes, a fi d'arribar a un acord. Si, com a resultat d'aquest acord, es modifica substancialment el contingut del pla o normes, s'ha de sotmetre novament a informació pública i audiència dels organismes que hagin intervingut preceptivament en l'elaboració (article 117.1 i 2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. El compliment dels tràmits a què es refereix l'apartat anterior interromp el còmput dels terminis que per a l'aprovació de qualsevol instrument d'ordenació territorial o urbanística s'estableixen a la legislació urbanística.

4. Els informes a què es refereixen els apartats 1 i 2 es tramiten en la forma següent:

a) La documentació s'ha de remetre, en tot cas, al Servei Perifèric de Costes del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, i s'ha de precisar la fase del procediment en què es troba l'expedient. S'ha d'enviar un exemplar complet de l'instrument d'ordenació territorial i urbanística que és objecte de l'informe, degudament diligenciat.

En els plans corresponents hi han d'estar representades les línies de ribera del mar, de delimitació del domini públic maritimoterrestre, de servitud de protecció, de servitud de trànsit, de zona d'influència i de servitud d'accés al mar, definides d'acord amb el que disposa la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

En cas que s'incompleixin les condicions anteriors, l'òrgan que emeti l'informe ho ha de comunicar al remitent, i el còmput del termini per a la seva emissió no s'inicia fins que la documentació es remeti de forma deguda.

b) El Servei Perifèric de Costes ha d'emetre l'informe quan es tracti d'estudis de detall, projectes de delimitació de sòl urbà o altres instruments de contingut similar.

c) En els altres casos, el Servei Perifèric de Costes ha d'eleva l'expedient al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient perquè n'emeti l'informe preceptiu.

CAPÍTOL V

Impugnació d'actes i acords

Article 228. *Impugnació d'actes i acords que infringeixin la Llei 22/1988, de 28 de juliol, el seu Reglament i altres normes aprovades de conformitat amb aquesta.*

1. Es declaren contraris a l'interès general els actes i acords que infringeixin la Llei 22/1988, de 28 de juliol, aquest Reglament o les normes aprovades de conformitat amb aquesta, i els pot impugnar directament l'Administració General de l'Estat, autonòmica o local, davant els òrgans de l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu, amb petició expressa de suspensió. El Tribunal s'ha de pronunciar sobre la suspensió en el primer tràmit següent a la petició d'aquesta.

2. Sens perjudici del que disposa l'apartat anterior, i d'acord amb el procediment previst a l'article 67 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, el delegat del Govern, a instància del ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, pot suspendre els actes i acords adoptats per les entitats locals que afectin la integritat del domini públic maritimoterrestre o de la servitud de protecció que suposin una infracció manifesta del que disposa l'article 25 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol (article 119 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Disposició addicional primera. *Desplegament de la disposició addicional tercera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.*

1. Es declaren d'utilitat pública, als efectes d'expropiació, els terrenys de propietat particular a què es refereix la disposició transitòria segona de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, així com els inclosos a la zona de servitud de protecció que s'estimin necessaris per a la defensa i l'ús del domini públic marítimoterrestre.

2. El preu just de les expropiacions que es realitzin a l'empara del que preveu l'apartat anterior s'ha de determinar exclusivament per aplicació dels criteris de valoració que estableix la legislació de sòl estatal.

3. L'Administració General de l'Estat té dret de tempteig i retracte en les transmissions oneroses «inter vivos» dels béns esmentats a l'apartat 1, i a aquest efecte s'ha de notificar per escrit. El dret de tempteig es pot exercir en el termini de tres mesos i el de retracte en el d'un any, tots dos a comptar de la notificació corresponent, que comprèn les condicions essencials de la transmissió (disposició addicional tercera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

4. Per a l'exercici del dret de tempteig que estableix l'apartat anterior, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de fer públic en el butlletí oficial de la província i igualment notificar al Registre de la Propietat les àrees en què els propietaris de terrenys han de notificar al Servei Perifèric de Costes el seu propòsit d'alienar-los, notificació que ha d'incloure el preu i la forma de pagament previstos. El Servei ha d'elevat al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient una proposta motivada, i la resolució que sigui procedent s'ha d'adoptar en el termini assenyalat.

5. A aquests efectes, el registrador de la propietat, després de presentar el títol, i el transmissor han de notificar al Servei Perifèric de Costes les condicions en què s'hagi dut a terme l'alienació i el nom de l'adquirent. El Servei ha d'elevat al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient una proposta motivada per a la seva resolució.

Disposició addicional segona. *Desplegament de l'apartat 1 de la disposició addicional desena de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.*

1. Són urbanitzacions marítimoterrestres els nuclis residencials en terra ferma dotats d'un sistema viari navegable, construït a partir de la inundació artificial de terrenys privats (disposició addicional desena, 1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. El sistema viari ha d'estar constituït per un canal principal i una sèrie d'almenys sis canals secundaris. A aquests efectes, es considera canal quan doni accés a estacionaments nàutics individuals o col·lectius de la mateixa urbanització.

3. Les urbanitzacions marítimoterrestres han de disposar d'un instrument d'ordenació territorial o urbanística que s'ajusti a les prescripcions que en matèria de domini públic marítimoterrestre estableixen aquesta disposició i les seves normes de desplegament (disposició addicional desena, 2, de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

4. La realització de les obres per construir els canals navegables de la urbanització marítimoterrestre que donen lloc a la invasió pel mar o per les aigües dels rius fins on es faci sensible l'efecte de les mareas de terrenys que abans d'aquestes obres no eren de domini públic marítimoterrestre, ni estiguin afectats per la servitud de protecció, tenen els efectes següents:

a) El terreny inundat s'ha d'incorporar al domini públic marítimoterrestre. No obstant això, no s'inclouen en el domini públic marítimoterrestre els terrenys de propietat privada que limiten amb l'habitatge i reculats respecte al canal navegable que es destinin a estacionament nàutic individual i privat. Tampoc no s'incorporen al domini públic marítimoterrestre els terrenys de titularitat privada que limiten amb el canal navegable i inundat com a conseqüència d'excavacions, destinats a estacionament nàutic col·lectiu i privat.

b) La servitud de protecció preexistent abans de les obres manté la seva vigència. No es genera una nova servitud de protecció ni de trànsit al voltant dels espais inundats.

c) L'instrument d'ordenació territorial o urbanística ha de garantir a través de vials el trànsit i l'accés als canals, tal com estableix l'apartat següent (disposició addicional desena, 3, de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

5. L'instrument d'ordenació territorial o urbanística ha de garantir l'existència de:

a) Accés públic als canals almenys cada 100 metres, amb una amplada mínima de 3 metres.

b) Trànsit de vianants i rodat, paral·lel al canal, en una amplada no inferior a 3 metres adjacents amb la làmina d'aigua.

6. Els propietaris dels habitatges contigus als canals navegables tenen un dret d'ús dels amarratges situats davant els habitatges. Aquest dret està vinculat a la propietat de l'habitatge i només és transmissible amb l'habitatge (disposició addicional desena, 4, de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

7. Les obres per a la construcció dels canals navegables i els estacionaments nàutics a què es refereix l'apartat 3 a) requereixen el títol administratiu corresponent per a la seva realització i en cap cas han d'afectar trams de costa que constitueixin platja o espais protegits, d'acord amb el que es disposi en aquest Reglament (disposició addicional desena, 5, de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

8. Als projectes d'urbanitzacions marítimoterrestres els és aplicable íntegrament el que estableixen els articles 85 i següents d'aquest Reglament.

9. En les urbanitzacions marítimoterrestres existents a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, es té en compte el següent:

a) Als efectes d'aplicació del que s'estableix per als estacionaments nàutics individuals o col·lectius i privats a la lletra a) de l'apartat 4, el propietari adjacent ha d'acreditar l'existència de títol de propietat, degudament inscrit en el Registre de la Propietat, a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

b) Es pressuposa l'existència del títol administratiu necessari segons la legislació de ports i costes, als efectes previstos a la lletra a) de l'apartat 4, llevat que hi hagi una prova en contra, per a les construccions existents a l'entrada en vigor d'aquest Reglament.

c) Les distàncies que estableix l'apartat 5 per a l'accés públic i el trànsit es poden variar en els casos en què l'exigència d'aquestes distàncies suposi una divisió de les finques urbanes edificades.

Disposició addicional tercera. Desplegament de la disposició addicional onzena de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

1. Els béns immobles declarats d'interès cultural situats en domini públic marítimoterrestre estan subjectes al règim concessional que preveu la Llei 22/1988, de 28 de juliol, per a la qual cosa l'Administració General de l'Estat ha d'atorgar la concessió corresponent, amb una sol·licitud prèvia, en el termini d'un any a comptar de la data de la declaració d'interès cultural.

2. Als béns a què es refereix l'apartat anterior que estiguin situats dins el domini públic marítimoterrestre, la zona de servitud de trànsit, de servitud de protecció o d'influència, se'ls apliquen les mesures derivades d'aquest règim amb preferència a les que conté aquesta Llei, sens perjudici del que preveu la disposició transitòria tercera.3. 3a de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

3. Les obligacions que la legislació de patrimoni cultural o artístic imposi als propietaris o posseïdors dels béns a què es refereix l'apartat 1 han de ser complertes pel concessionari, i així ho ha de recollir el títol d'ocupació corresponent.

En absència de concessionari, és l'Administració promotora de la declaració la responsable de complir les obligacions a què es refereix el paràgraf anterior.

4. La concessió que s'atorgui ha d'emparar els usos i les obres que siguin compatibles amb la declaració per la qual s'atorgui protecció cultural o històrica al bé, llevat que afectin la integritat del domini públic marítimoterrestre, o la servitud de trànsit,

cas en el qual poden ser limitades pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en el títol concessional.

5. L'Administració competent en matèria de patrimoni cultural ha de notificar al Servei Perifèric de Costes la incoació de l'expedient de declaració de bé d'interès cultural dels que estiguin situats en domini públic maritimoterrestre. Igualment l'ha d'informar de les modificacions del seu règim de protecció.

6. En cas que el mal estat de l'immoble pugui causar danys o afectar la integritat del domini públic maritimoterrestre o la servitud de trànsit, la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar pot adoptar de manera urgent les mesures necessàries per evitar-les, i les ha de posar en coneixement de l'Administració competent en matèria de patrimoni cultural, sens perjudici de la responsabilitat en què pugui incórrer el titular de la concessió.

7. En cas que es deixi sense efecte la declaració de bé d'interès cultural, l'Administració General de l'Estat ha de prendre possessió del bé immediatament, al qual s'ha d'aplicar el règim general que preveu la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Disposició addicional quarta. *Desplegament de la disposició addicional segona de la Llei 2/2013, de 29 de maig.*

La revisió de les delimitacions de zona maritimoterrestre que es vegin afectades com a conseqüència de l'aprovació de la Llei 2/2013, de 29 de maig, s'ha d'efectuar d'acord amb els criteris que recull l'article 27 d'aquest Reglament.

Disposició addicional cinquena. *Desplegament de la disposició addicional tercera de la Llei 2/2013, de 29 de maig.*

1. La línia exterior dels passejos marítims construïts per l'Administració General de l'Estat o per altres administracions públiques amb l'autorització d'aquella, durant el període comprès entre l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i l'entrada en vigor de la Llei 2/2013, de 29 de maig, s'entén a tots els efectes com a línia interior de la ribera del mar. L'Administració General de l'Estat pot desafectar els terrenys situats a l'interior dels passejos marítims, de conformitat amb el que preveuen l'article 18 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i el 38 d'aquest Reglament.

2. A l'efecte d'aquesta disposició, no es consideren passejos marítims les instal·lacions que no hagin representat una alteració del terreny que els serveix de suport, com ara les passarel·les o els camins de fusta recolzats sobre el terreny o sobre puntals (disposició addicional tercera de la Llei 2/2013, de 29 de maig).

3. En tots aquests casos no cal tramitar un nou expedient de delimitació, sinó un de rectificació de l'existent, amb informació pública, informes de la comunitat autònoma i l'ajuntament afectat, i audiència als interessats.

Disposició addicional sisena. *Desplegament de la disposició addicional quarta de la Llei 2/2013, de 29 de maig.*

1. Amb caràcter excepcional i a causa de l'especial configuració geomorfològica de l'illa de Formentera, respecte a aquesta s'entén que queda inclòs en el domini públic maritimoterrestre:

a) L'espai de territori que banya el mar en el seu flux i reflux, on siguin sensibles les marees, i les onades més grans en els temporals ordinaris en què no ho siguin. A aquest efecte, s'entén que són temporals ordinaris els que s'han repetit, almenys, tres vegades en els cinc anys immediatament anteriors al moment en què s'iniciï la delimitació.

b) Les platges, entenent com a tals les riberes del mar o de les ries formades per sorral·ls o pedregars en superfície gairebé plana, amb vegetació nul·la o escassa i característica.

2. En el termini de dos anys des de l'entrada en vigor de la Llei esmentada, l'Administració General de l'Estat ha de fer la delimitació corresponent, d'acord amb el que estableix l'apartat anterior.

3. A les construccions i instal·lacions emplaçades a la zona de servitud de trànsit o protecció, els és aplicable el que disposa la disposició transitòria quarta de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

La servitud de protecció té una extensió de cent metres mesurats terra endins des del límit interior de la ribera del mar, sens perjudici del que estableix la disposició transitòria tercera, apartat 3, de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

4. Les persones que són propietàries, amb títol inscrit en el Registre de la Propietat abans de l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de terrenys que després de la delimitació que preveu l'apartat 2 d'aquesta disposició deixin de formar part del domini públic han de ser reintegrades en el domini d'aquells béns (disposició addicional quarta de la Llei 2/2013, de 29 de maig).

El que disposa el paràgraf anterior dóna lloc a la reinscripció en el Registre de la Propietat dels terrenys esmentats, que s'han de reintegrar a nom de les persones que figurin com a titulars en l'última inscripció del domini anterior a la seva afectació al domini públic o bé a la inscripció a favor dels seus drethavents, i és títol inscriptible la certificació de la resolució ferma que acordi el reintegrament dels béns esmentats, que han de ser descrits d'acord amb el que disposa la legislació hipotecària i identificats mitjançant un pla cadastral que determini la seva relació respecte de les servituds de protecció i trànsit. La inscripció a favor dels drethavents del titular registral requereix que acreditin davant el registrador el seu títol d'adquisició respectiu, i, si s'escau, que amb caràcter previ es repregui el tracte successiu interromput, mitjançant la inscripció dels títols intermedis o bé mitjançant l'expedient de domini corresponent.

En cas que el domini dels titulars registrals a què es refereix el paràgraf primer d'aquesta disposició estigui afecte a càrregues o drets inscrits en el moment de l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, la reinscripció d'aquests últims, si s'escau, requereix l'acord dels titulars actuals respectius del domini i d'aquestes càrregues o drets o, si no n'hi ha, la resolució judicial oportuna.

5. La resta dels terrenys que no estiguin en el supòsit que preveu l'apartat quart d'aquesta disposició i hagin quedat fora de la delimitació que s'hi preveu, mantenen la consideració de béns de titularitat de l'Administració General de l'Estat i s'entenen afectats a l'ús propi del domini públic maritimoterrestre d'acord amb l'article 17 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, sens perjudici que posteriorment es pugui procedir a la seva desafectació, d'acord amb l'article 18 de la mateixa Llei i el 38 d'aquest Reglament.

Disposició addicional setena. Desplegament de les disposicions addicionals cinquena i sisena de la Llei 2/2013, de 29 de maig.

El que disposen les disposicions addicionals cinquena i sisena de la Llei 2/2013, de 29 de maig, dóna lloc a la inscripció en el Registre de la Propietat dels terrenys que s'han de reintegrar a nom de les persones que figurin com a titulars en l'última inscripció de domini anterior a la seva afectació al domini públic, o bé a la inscripció a favor dels seus drethavents, i és títol inscriptible la certificació de la resolució ferma que acordi el reintegrament dels béns esmentats, que han de ser descrits d'acord amb el que disposa la legislació hipotecària i identificats mitjançant un pla cadastral que determini la seva relació respecte de les servituds de protecció i trànsit. La inscripció a favor dels drethavents del titular registral requereix que acreditin davant el registrador el seu títol d'adquisició respectiu, i, si s'escau, que amb caràcter previ es repregui el tracte successiu interromput, mitjançant la inscripció dels títols intermedis o bé mitjançant l'expedient de domini corresponent.

En cas que el domini dels titulars registrals a què es refereix el paràgraf primer d'aquesta disposició estigui afecte a càrregues o drets inscrits en el moment de l'entrada en vigor de la Llei 22/1988 de 28 de juliol, la reinscripció d'aquests últims, si s'escau,

requereix l'acord dels titulars actuals respectius del domini i d'aquestes càrregues o drets o, si no n'hi ha, la resolució judicial oportuna.

La resta dels terrenys que no estiguin en el supòsit que preveu l'apartat primer de les disposicions cinquena i sisena de la Llei 2/2013, de 29 de maig, i hagin quedat fora de la delimitació que s'hi preveu, mantenen la consideració de béns de titularitat de l'Administració General de l'Estat i s'entenen afectats a l'ús propi del domini públic maritimoterrestre d'acord amb l'article 17 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, sens perjudici que posteriorment es pugui procedir a la seva desafectació d'acord amb l'article 18 de la mateixa Llei i 38 d'aquest Reglament.

Disposició addicional vuitena. *Règim de les concessions o autoritzacions atorgades per les comunitats autònomes en els ports i les instal·lacions portuàries estatals que els van ser transferits.*

Les concessions o autoritzacions que les comunitats autònomes atorguin en els ports i les instal·lacions portuàries estatals que els van ser transferits i figuren expressament relacionats en els reials decrets corresponents de traspassos en matèria de ports, no meriten el cànon d'ocupació a favor de l'Administració General de l'Estat a què es refereix l'article 106.4 d'aquest Reglament.

Disposició addicional novena. *Concepte d'interessat d'acord amb la Llei 27/2006 de 18 de juliol.*

Tenen la consideració d'interessats, quan es personin en algun dels procediments que afecten el medi ambient, regulats en aquest Reglament, les organitzacions legitimades a l'empara de l'article 2.2 de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

Disposició addicional desena. *Competència dels delegats del Govern a les ciutats de Ceuta i Melilla.*

Les referències que efectua el Reglament als serveis perifèrics de costes s'entenen fetes als delegats del Govern a les ciutats de Ceuta i Melilla, de conformitat amb el que disposa l'article 11.3 del Reial decret 1330/1997, d'1 d'agost, d'integració de serveis perifèrics i d'estructura de les delegacions del Govern.

Disposició transitòria primera. *Desplegament de l'apartat 1 de la disposició transitòria primera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.*

1. En virtut del que disposa l'article 132.2 de la Constitució, els titulars d'espais de la zona maritimoterrestre, platja i mar territorial que hagin estat declarats de propietat particular per sentència judicial ferma anterior a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, passen a ser titulars d'un dret d'ocupació i aprofitament del domini públic maritimoterrestre, i a aquest efecte han de sol·licitar la corresponent concessió en el termini d'un any a comptar de la data esmentada. La concessió s'atorga per trenta anys, prorrogables per trenta anys més, respectant els usos i aprofitaments existents, sense obligació d'abonar un cànon, i s'ha d'inscriure en el Registre a què es refereixen els articles 37.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 80.1 d'aquest Reglament (disposició transitòria primera. 1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Si, un cop transcorregut el termini previst a l'apartat anterior, no s'ha sol·licitat la concessió, aquesta l'ha d'atorgar d'ofici el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, llevat de renúncia expressa de l'interessat. El termini de la concessió computa des del 29 de juliol de 1989.

3. La concessió s'atorga d'acord amb el que preveu la Llei 22/1988, de 28 de juliol, encara que limitada als usos i aprofitaments existents a la seva entrada en vigor, i la resta de la superfície d'antiga propietat privada queda subjecte al règim general d'utilització del domini

públic maritimoterrestre. La pròrroga per un nou termini de trenta anys l'ha de sol·licitar l'interessat, dins dels sis mesos anteriors al venciment, i s'ha d'atorgar llevat que, a través del procediment establert a aquest efecte, s'hagi declarat la caducitat de la concessió.

4. L'anterior propietari té dret preferent, durant un període de seixanta anys, per a l'obtenció de les concessions per a nous usos o aprofitaments que es puguin atorgar sobre la totalitat de la superfície d'antiga propietat privada. Aquestes concessions s'han d'ajustar íntegrament al que preveuen la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i aquest Reglament, incloent-hi la limitació de termini i l'obligació d'abonar cànon.

Disposició transitòria segona. Desplegament de l'apartat 2 de la disposició transitòria primera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

1. Els titulars dels terrenys de la zona maritimoterrestre o platja que no hagin pogut ser ocupats per l'Administració en fer una delimitació anterior a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, perquè estaven inscrits en el Registre de la Propietat i emparats per l'article 34 de la Llei hipotecària, passen a ser titulars d'un dret d'ocupació i aprofitament del domini públic maritimoterrestre durant trenta anys, respectant els usos i aprofitaments existents, i a aquest efecte han de sol·licitar la concessió corresponent.

No obstant això, si els terrenys es destinen a instal·lacions i indústries incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, la concessió s'ha d'atorgar amb l'informe previ de l'òrgan ambiental de la comunitat autònoma en què radiqui l'ocupació. L'informe ha de determinar els efectes que l'ocupació té per al medi ambient i ha d'incloure, en els casos que sigui procedent, les condicions que hagi de preveure la concessió per garantir una protecció adequada del medi ambient. Aquest informe té caràcter determinant. Si l'Administració General de l'Estat s'aparta del seu contingut n'ha de motivar les raons d'interès general en la resolució per la qual s'atorgui o denegui la concessió.

El que disposa l'apartat anterior s'ha d'entendre exclusivament referit al procediment de concessió d'ocupació de domini públic maritimoterrestre i sens perjudici de l'exigibilitat de disposar de l'autorització ambiental integrada de competència autonòmica o del compliment de les autoritzacions o exigències ambientals restants que siguin aplicables.

Si l'informe de l'òrgan ambiental autonòmic no s'emet en el termini de tres mesos s'ha de procedir d'acord amb el que preveu l'article 83.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre. La sol·licitud de l'informe produeix la suspensió del termini per resoldre i notificar la resolució, d'acord amb el que preveu la lletra c) de l'article 42.5 de la Llei esmentada.

Tot això s'entén sens perjudici de les accions civils que aquells puguin exercir en defensa dels seus drets.

2. Si la inscripció registral de l'últim titular dels terrenys no es pot fer per afectació de la finca al domini públic maritimoterrestre, i així s'acredita per certificació del Registre de la Propietat, no ha de ser obstacle per tramitar la concessió sempre que els titulars dels terrenys en justifiquin la possessió mitjançant una escriptura pública que acrediti la condició d'hereu, legatari o qualsevol altra transmissió de dret.

3. En cas que la concessió, subjecta al règim general establert per a la utilització del domini públic, no s'hagi sol·licitat en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, l'ha d'atorgar d'ofici el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, llevat de renúncia expressa de l'interessat. El termini de la concessió atorgada computa des del 29 de juliol de 1989 i empara exclusivament els usos i aprofitaments existents a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

4. Les situacions que, si s'escau, siguin incompatibles amb la Llei 22/1988, de 28 de juliol, s'han d'acomodar al que estableix la disposició transitòria quarta de la Llei esmentada i catorzena d'aquest Reglament.

Disposició transitòria tercera. Desplegament de l'apartat 3 de la disposició transitòria primera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

1. En els trams de costa en què el domini públic maritimoterrestre no estigui delimitat o ho estigui parcialment a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, s'ha de

procedir a la pràctica de la delimitació corresponent, l'aprovació de la qual té els efectes que preveu l'article 13 de la Llei esmentada per a tots els terrenys que resultin inclosos en el domini públic, encara que hagin estat ocupats per obres, si bé els titulars registrals dels terrenys emparats per l'article 34 de la Llei hipotecària, que resultin compresos en la delimitació practicada, passen a ser titulars d'un dret d'ocupació i aprofitament del domini públic marítimoterrestre en els termes previstos a l'apartat segon de la disposició transitòria primera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i a la disposició transitòria segona d'aquest Reglament (disposició transitòria primera. 3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Els titulars a què es refereix aquest apartat també tenen un dret preferent, durant un període de deu anys, per a l'obtenció de les concessions per a nous usos o aprofitaments que es puguin atorgar sobre la totalitat de la superfície a què es refereixi la inscripció emparada a l'article 34 de la Llei hipotecària. Aquestes concessions s'han d'ajustar íntegrament al que preveuen la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i aquest Reglament, incloent-hi la limitació de termini i l'obligació d'abonar cànon.

2. Es considera parcial la delimitació quan no s'hi hagin inclòs tots els béns qualificats de domini públic segons la Llei 28/1969, de 26 d'abril, sobre costes.

3. Els anteriors titulars registrals dels terrenys que, si l'Administració hagués practicat una delimitació d'acord amb la Llei 28/1969, de 26 d'abril, haurien quedat exclosos del domini públic marítimoterrestre, passen a tenir un dret d'ocupació i aprofitament del domini públic marítimoterrestre, respectant els usos i aprofitaments existents en el moment de l'aprovació de la delimitació, en els termes que preveu l'apartat quart de la disposició transitòria primera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

4. Els titulars de terrenys que, després d'emprendre accions legals, vegin reconeguda, mitjançant una sentència judicial ferma, la seva titularitat abans de l'aprovació de la delimitació que els inclou en domini públic marítimoterrestre, obtenen els drets que estableix l'apartat quart de la disposició transitòria primera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, pel que fa al termini de la concessió, l'exempció de l'abonament de cànon i el dret preferent. En idèntica situació es troben els titulars de terrenys que, tenint una inscripció registral anterior a l'entrada en vigor de la Llei de ports de 1880, acreditin l'existència del tracte registral ininterromput des d'aleshores.

5. La sol·licitud de concessió s'ha de fer dins del termini d'un any a partir de la data d'aprovació de la delimitació corresponent. En aquest cas, el termini de la concessió atorgada computa a partir de la data del seu atorgament. En cas contrari, el còmput d'aquest termini s'inicia a partir de la data d'aprovació de la delimitació.

6. Les obres i instal·lacions il·legals queden subjectes al que estableix la disposició transitòria quarta. 1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i tretzena d'aquest Reglament. Es consideren, en tot cas, il·legals les construïdes amb infracció del que preveu la disposició transitòria segona del Reglament de costes, aprovat pel Reial decret 1088/1980, de 23 de maig.

7. Les obres i instal·lacions legalment construïdes o que es puguin construir en el domini públic i en la zona de servitud de protecció, que siguin contràries al que preveu la Llei 22/1988, de 28 de juliol, queden subjectes al règim que en cada cas correspon d'acord amb el que preveu la disposició transitòria quarta. 2 de la Llei esmentada i catorzena d'aquest Reglament.

Disposició transitòria quarta. Desplegament de l'apartat 4 de la disposició transitòria primera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

1. En els trams de costa en què s'hagi completat la delimitació del domini públic marítimoterrestre a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, però en què se n'hagi de practicar una de nova per adequar-los a les característiques establertes en aquella per als diferents béns, els terrenys que resultin compresos entre l'antiga i la nova delimitació queden subjectes al règim que estableix la disposició transitòria primera d'aquest Reglament, i es computa el termini d'un any per a la sol·licitud de la concessió a què aquest es refereix a partir de la data d'aprovació de la delimitació corresponent (disposició transitòria primera. 4 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Si, un cop transcorregut aquest termini, no s'ha sol·licitat la concessió, aquesta s'ha d'atorgar d'ofici, amb l'oferta prèvia de condicions per part del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, llevat que l'interessat hi renunciï expressament, i el termini de la concessió atorgada computa a partir de la data d'aprovació de la delimitació. Si la sol·licitud de concessió s'ha fet dins del termini d'un any a partir de la data d'aprovació de la delimitació, el termini de la concessió computa a partir de la data del seu atorgament.

3. La concessió s'ha d'atorgar respectant els usos i aprofitaments existents en el moment de l'aprovació de la delimitació, i la resta de la superfície d'antiga propietat privada queda subjecta al règim general d'utilització del domini públic maritimoterrestre. La pròrroga per un nou termini de trenta anys l'ha de sol·licitar l'interessat, dins dels sis mesos anteriors al venciment, i s'ha d'atorgar, llevat que, a través del procediment establert a aquest efecte, s'hagi declarat la caducitat de la concessió

4. L'anterior propietari té dret preferent, durant un període de seixanta anys, per a l'obtenció de les concessions per a nous usos o aprofitaments que es puguin atorgar sobre la totalitat de la superfície d'antiga propietat privada, en els termes que estableix l'apartat 4 de la disposició transitòria primera d'aquest Reglament.

Disposició transitòria cinquena. Desplegament de l'apartat 5 de la disposició transitòria primera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

1. No obstant el que disposen les disposicions anteriors, si els terrenys a què es refereixen han estat inundats artificialment i controladament com a conseqüència d'obres o instal·lacions fetes a aquest efecte i estan destinats a activitats de cultiu marí o a salines marítimes, s'exclouen del domini públic maritimoterrestre, encara que siguin naturalment inundables en l'actualitat com a conseqüència de les obres que s'hi han fet.

A aquests terrenys els és aplicable el règim que disposa la Llei 22/1988, de 28 de juliol, per a la zona de servitud de protecció.

2. Els interessats han d'acreditar que:

a) Els terrenys inundats eren de propietat privada abans del 29 de juliol de 1988, mitjançant la inscripció registral corresponent.

b) L'existència de les activitats a què es refereix l'apartat anterior abans del 29 de juliol de 1988, mitjançant el títol o certificació de l'òrgan competent que provi la legalitat d'aquesta circumstància.

3. Aquesta exclusió no s'aplica quan les obres i instal·lacions fetes per inundar els terrenys s'haguessin fet amb infracció de la normativa vigent en aquell moment i així consta a l'Administració General de l'Estat.

4. L'exclusió d'aquests terrenys del domini públic maritimoterrestre té efectes des de la revisió de les delimitacions corresponents, d'acord amb el que disposa la disposició addicional cinquena de la Llei 2/2013, de 29 de maig.

5. En cas que no sigui procedent l'exclusió dels béns del domini públic maritimoterrestre, els titulars de les concessions vigents en poden sol·licitar la pròrroga, d'acord amb l'article 2 de la Llei 2/2013, de 29 de maig.

Disposició transitòria sisena. Desplegament de l'apartat 1 de la disposició transitòria segona de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

1. Els terrenys sobrants i desafectats del domini públic marítim, de conformitat amb el que preveu l'article 5.2 de la Llei de costes de 26 d'abril de 1969, que no hagin estat alienats o recuperats pels seus antics propietaris a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i els del patrimoni de l'Estat en què concorrin les circumstàncies previstes en els articles 17 d'aquesta i 37 d'aquest Reglament, són afectats al domini públic maritimoterrestre, d'acord amb el que estableixen els articles esmentats, una vegada que es procedeixi a l'actualització de la delimitació, i mentrestant no es poden alienar ni afectar a altres finalitats d'ús o servei públic (disposició transitòria segona. 1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. L'aprovació de l'expedient d'afectació porta implícita l'actualització de la delimitació, sense necessitat de tramitar un nou expedient.

Disposició transitòria setena. Desplegament dels apartats 2 i 3 de la disposició transitòria segona de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

1. Els terrenys guanyats o que s'han de guanyar en propietat al mar i els dessecats en la seva ribera, en virtut d'una clàusula concessional establerta abans de la promulgació de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, es mantenen en aquesta situació jurídica, si bé les seves platges i zona maritimoterrestre continuen sent en tot cas de domini públic. Els terrenys guanyats al mar i els dessecats en la seva ribera sense títol administratiu suficient continuen sent de domini públic.

2. Els illots de propietat particular abans de l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, conserven aquesta condició, si bé les seves platges i zona maritimoterrestre continuen sent de domini públic en tot cas (disposició transitòria segona. 2 i 3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. El que estableix l'apartat 1 d'aquesta disposició s'entén referit exclusivament a concessions en què les clàusules concessionals recullen expressament la previsió de lliurament en propietat dels terrenys afectats. En el cas de les concessions a perpetuïtat és aplicable el que disposa la disposició transitòria setzena 1 d'aquest Reglament.

Disposició transitòria vuitena. Desplegament de l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

1. Les disposicions que conté el títol II sobre les zones de servitud de protecció i d'influència són aplicables als terrenys que a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, estiguin classificats com a sòl urbanitzable no programat i sòl no urbanitzable. Les posteriors revisions de l'ordenació que prevegin la futura urbanització dels terrenys esmentats i el seu consegüent canvi de classificació han de respectar íntegrament les disposicions esmentades (disposició transitòria tercera. 1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Les servituds de trànsit i accés al mar i les altres limitacions de la propietat que estableix el capítol III del títol II són aplicables, en tot cas, sigui quina sigui la classificació del sòl.

3. En els municipis que no tinguin instruments d'ordenació s'han d'aplicar íntegrament les disposicions de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i d'aquest Reglament sobre les zones de servitud de protecció i d'influència, llevat que s'acrediti que en la data d'entrada en vigor de la Llei esmentada els terrenys reuneixen els requisits exigits per la legislació urbanística per a la seva classificació com a sòl urbà.

Disposició transitòria novena. Desplegament de l'apartat 2 de la disposició transitòria tercera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

1. En els terrenys que, a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, estiguin classificats com a sòl urbanitzable programat o apte per a la urbanització, es manté l'aprofitament urbanístic que tinguin atribuït, i s'hi han d'aplicar les regles següents:

a) Si no disposen d'un pla parcial aprovat definitivament, aquest pla ha de respectar íntegrament i en els termes de la disposició transitòria anterior les disposicions de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, sempre que no comporti una indemnització d'acord amb la legislació urbanística.

b) Si disposen d'un pla parcial aprovat definitivament, s'han d'executar les determinacions del pla respectiu, amb subjecció al que preveu la disposició transitòria desena, apartat 1, d'aquest Reglament, per al sòl urbà. No obstant això, els plans parcials aprovats definitivament després de l'1 de gener de 1988 i abans de l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, que siguin contraris al que s'hi preveu, s'han de revisar per adaptar-los a les seves disposicions, sempre que no comporti una indemnització d'acord amb la legislació urbanística. S'ha d'aplicar la mateixa regla als plans parcials l'execució

dels quals no s'ha portat a efecte en el termini previst per causes no imputables a l'Administració, sigui quina sigui la data de la seva aprovació definitiva (disposició transitòria tercera. 2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Als efectes del que estableix l'apartat anterior, només es tenen en consideració les disminucions o reduccions de l'aprofitament urbanístic que, tot i ser exigibles per l'aplicació estricta de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, suposarien una modificació del planejament vigent indemnitzable, d'acord amb la legislació urbanística. En conseqüència, no són obstacle per a l'aplicació de la Llei esmentada les indemnitzacions que, si s'escau, siguin exigibles per les despeses efectuades en la redacció de plans o projectes, l'expedició de llicències o altres derivats del compliment d'obligacions imposades per la normativa vigent.

3. Als mateixos efectes, l'aplicació de les disposicions de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, es pot fer de manera gradual, a fi que, ateses les circumstàncies del cas, l'amplada de la zona de protecció, encara que inferior a cent metres, sigui la màxima possible, dins del respecte a l'aprofitament urbanístic atribuït pel planejament.

4. La revisió dels plans parcials, l'execució dels quals no es porti a efecte per causes no imputables a l'Administració, es refereix tant als aprovats definitivament abans de l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, com als que s'aprovin posteriorment.

5. La revisió del planejament, pel que fa al compliment d'aquesta disposició, s'ha d'ajustar a les regles següents:

a) L'Administració urbanística competent, d'ofici o a instància del Servei Perifèric de Costes o del promotor del pla, ha de determinar, motivadament i tenint en compte, en tot cas, els criteris de l'apartat 3, si la revisió és o no possible sense que comporti una indemnització.

b) En cas que se'n determini la impossibilitat, la resolució corresponent posa fi al procediment. Si passa altrament, s'ha de continuar la tramitació d'acord amb la legislació urbanística.

6. El que disposen els apartats anteriors s'entén sens perjudici que les administracions urbanístiques puguin acordar la revisió o modificació del planejament en l'exercici de les seves competències respectives, encara que comporti una indemnització.

Disposició transitòria desena. Desplegament de l'apartat 3 de la disposició transitòria tercera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

1. Els terrenys classificats com a sòl urbà a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, estan subjectes a les servituds que s'hi estableixen, amb l'excepció que l'amplada de la servitud de protecció ha de ser de vint metres. No obstant això, s'han de respectar els usos i construccions existents, així com les autoritzacions ja atorgades, en els termes que preveu la disposició transitòria quarta de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i concordants d'aquest Reglament. Així mateix, es poden autoritzar nous usos i construccions de conformitat amb els plans d'ordenació en vigor, sempre que es garanteixi l'efectivitat de la servitud i no es perjudiqui el domini públic maritimoterrestre, segons el que estableixin els apartats següents. L'assenyalament d'alineacions i rasants, l'adaptació o reajustament dels existents, l'ordenació dels volums i el desenvolupament de la xarxa viària s'ha de portar a terme mitjançant estudis de detall i altres instruments urbanístics adequats, que han de respectar les disposicions de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i les determinacions de les normes que s'aprovin d'acord amb aquesta.

2. Les normes urbanístiques poden autoritzar el canvi d'ús d'edificis existents a l'entrada en vigor Llei 22/1988, de 28 de juliol, encara que no compleixin les condicions que estableix l'article 25.2 de la Llei, sempre que es garanteixi l'efectivitat de la servitud i no es perjudiqui el domini públic maritimoterrestre.

3. Per a l'autorització de nous usos i construccions, d'acord amb els instruments d'ordenació en els termes de l'apartat anterior, s'han d'aplicar les regles següents:

1a Quan es tracti d'usos i construccions no prohibides a l'article 25 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i reuneixin els requisits que estableix l'apartat 2 de l'article esmentat, cal

atenir-se al règim general que s'hi estableix i a les determinacions del planejament urbanístic.

2a Quan es tracti d'edificacions destinades a residència o habitació, o d'aquelles altres que, com que no compleixen les condicions que estableix l'article 25. 2 de la Llei, no es puguin autoritzar amb caràcter ordinari, només es poden atorgar autoritzacions de manera excepcional, amb l'aprovació prèvia del Pla general d'ordenació, normes subsidiàries o un altre instrument urbanístic específic, en què es contingui una justificació expressa del compliment de tots i cadascun dels requisits indispensables següents per a l'atorgament esmentat:

- a) Que amb les edificacions proposades s'aconsegueixi l'homogeneïtzació urbanística del tram de façana marítima al qual pertanyin.
- b) Que hi hagi un conjunt d'edificacions, situades a una distància inferior a 20 metres des del límit interior de la ribera del mar, que mantingui l'alineació preestablerta pel planejament urbanístic.
- c) Que en l'ordenació urbanística de la zona es donin les condicions precises de tolerància de les edificacions que es vulguin portar a terme.
- d) Que es tracti d'una edificació tancada, de manera que, tant les edificacions existents com les que puguin ser objecte d'autorització, quedin adossades lateralment a les contigües.
- e) Que l'alineació dels edificis nous s'ajusti a la dels existents.
- f) Que la longitud de les façanes dels solars, edificats o no, sobre els quals s'hagi d'actuar per assolir la pretesa homogeneïtat, no superi el 25 per cent de la longitud total de façana del tram corresponent.

El mateix planejament urbanístic ha de proposar l'acotament dels trams de façana marítima el tractament homogeni dels quals es proposi obtenir mitjançant les actuacions edificatòries per a les quals se sol·licita autorització.

3a En els nuclis que han estat objecte d'una declaració de conjunt històric o d'un altre règim anàleg de protecció especial, són aplicables les mesures derivades del règim esmentat amb preferència a les contingudes a la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

3. Als efectes de l'aplicació de l'apartat 1 anterior, només es considera com a sòl urbà el que tingui expressament establerta aquesta classificació en els instruments d'ordenació vigents en la data d'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, llevat que es tracti d'àrees urbanes en què l'edificació estigui consolidada o els terrenys disposin dels serveis que exigeix la legislació urbanística en la data esmentada i l'Administració urbanística competent els hagi reconegut expressament aquest caràcter.

Disposició transitòria onzena. *Adequació de les normes de protecció de l'ordenació del territori i urbanístiques.*

Sens perjudici del que disposen les disposicions anteriors, l'ordenació territorial i urbanística del litoral existent a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, s'ha d'adequar a les normes que s'aprovin d'acord amb el que preveuen els articles 22 de la Llei esmentada i 42 i 43 d'aquest Reglament.

Disposició transitòria dotzena. *Desplegament dels apartats 5 i 6 de la disposició transitòria tercera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.*

1. Les servituds de pas al mar actualment existents s'han de mantenir en els termes en què van ser imposades.
2. Els accessos públics al mar actualment existents i els construïts en virtut d'un planejament urbanístic aprovat abans de l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, han de continuar destinats a l'ús públic, i s'han d'obrir a aquest ús públic quan no ho estiguin (disposició transitòria tercera. 5 i 6 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

3. En els trams de costa en què no estiguin oberts al públic prou accessibles per complir el que estableixen els articles 28.2 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 53.2 d'aquest Reglament sobre distàncies màximes entre aquells, els serveis perifèrics de costes han de procedir a l'assenyalament dels que hagin de servir a aquesta finalitat. Quan es tracti de vials que encara no hagin estat rebuts pels ajuntaments, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient pot assumir la càrrega de la conservació d'aquells fins que es produeixi la recepció. Quan no hi hagi prou vials per fer efectiu l'accés en els termes exposats, s'ha d'actuar d'acord amb el que preveuen els articles 28.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 54.1 d'aquest Reglament.

Disposició transitòria tretzena. *Desplegament de l'apartat 1 de la disposició transitòria quarta de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.*

1. Les obres i instal·lacions construïdes abans de l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, sense l'autorització o concessió exigible d'acord amb la legislació de costes llavors vigent, s'han de demolar quan la seva legalització no sigui procedent per raons d'interès públic (disposició transitòria quarta. 1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. El procediment per a la legalització és el que correspon segons la classe d'autorització o concessió de què es tracti, respectant els usos existents abans de l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol. L'autoritat competent per resoldre en cada cas ha de valorar, motivadament, les raons que concorren per adoptar una o altra resolució. Per a la legalització, que pot ser total o parcial, les raons d'interès públic s'han de valorar per mitjà d'un acord entre les tres administracions (estatal, autonòmica i local), i a aquest efecte l'òrgan competent per dictar la resolució ha de demanar l'informe de les altres administracions, que s'entén desfavorable a la legalització si no s'emet en el termini d'un mes.

Es poden valorar les raons d'interès públic quan la legalització sigui compatible amb la protecció del domini públic marítimoterrestre. Les obres i instal·lacions de què es tracti no es poden ubicar en un tram declarat en situació de regressió greu i s'ha d'acreditar que la demolició de les obres i instal·lacions no produiria un benefici significatiu a l'ús del domini públic marítimoterrestre.

3. Quan es tracti d'obres o instal·lacions construïdes sense llicència municipal a la franja compresa entre els 20 i 100 metres de la zona de protecció, el procediment de legalització l'ha de tramitar la corporació o autoritat corresponent, d'acord amb el que estableix la legislació urbanística, i s'ha d'iniciar d'ofici o a instància de l'òrgan competent de la comunitat autònoma o del Servei Perifèric de Costes.

Disposició transitòria catorzena. *Desplegament de l'apartat 2 de la disposició transitòria quarta de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.*

1. En les obres i instal·lacions legalitzades de conformitat amb el que preveu la disposició transitòria anterior, així com en les construïdes o que es puguin construir a l'empara d'una llicència municipal i, quan sigui exigible, una autorització de l'Administració General de l'Estat atorgada abans de l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, per als usos recollits a l'article 25.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, s'han d'aplicar les regles següents:

a) Si ocupen terrenys de domini públic marítimoterrestre, s'han de demolar en extingir-se la concessió, llevat que s'atorgui la pròrroga prevista a l'article segon de la Llei 2/2013, de 29 de maig. Mentre la concessió estigui vigent, els titulars poden fer obres de reparació, millora, consolidació i modernització sempre que no impliquin un augment de volum, altura ni superfície de les construccions existents.

b) Si s'emplacen a la zona de servitud de trànsit, els titulars de les construccions i instal·lacions poden fer les obres de reparació, millora, consolidació i modernització sempre que no impliquin un augment de volum, altura ni superfície de les construccions

existents i sense que l'increment de valor que comportin es pugui tenir en compte a efectes d'expropiació. Aquestes obres no les pot autoritzar l'òrgan urbanístic competent, sense que, amb caràcter previ, l'Administració General de l'Estat emeti un informe favorable en què consti que la servitud de trànsit queda garantida. Aquest informe s'ha d'emetre en el termini de dos mesos des de la seva sol·licitud. Si no s'emet en aquest termini s'entén que té caràcter favorable. No cal emetre aquest informe quan es tracti d'obres de petita reparació que únicament suposi un canvi d'elements accessoris i les que exigeixi la higiene, ornament i conservació, sempre que no suposin una modificació de l'ús al qual estan destinats ni un increment rellevant del valor de l'edificació.

c) A la resta de la zona de servitud de protecció i en els termes en què aquesta s'aplica a les diferents classes de sòl de conformitat amb el que estableix la disposició transitòria tercera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, es poden realitzar obres de reparació i millora, consolidació i modernització, sempre que no impliquin un augment de volum, altura ni superfície de les construccions existents i sense que l'increment de valor que aquelles comportin es pugui tenir en compte a efectes expropiatoris. En cas de demolició total o parcial, les noves construccions s'han d'ajustar íntegrament a les disposicions de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

2. Als efectes que preveu l'apartat segon de la disposició transitòria quarta de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, s'entén per:

a) Obres de reparació: intervencions que, tot i que la seva finalitat és la conservació i el manteniment de l'immoble o construcció, comporten la substitució o transformació de materials, elements o parts d'aquests, sense alterar-ne l'estructura i volumetria ni incidir en l'estabilitat.

b) Obres de modernització i millora: totes les que, sense modificar elements estructurals, es puguin fer dins i fora d'una construcció, instal·lació o edificació i que n'incrementin la qualitat i l'accessibilitat.

c) Obres de consolidació: obres de caràcter estructural, que tinguin per objecte la consolidació, reforç o substitució d'elements danyats de l'estructura portant de l'edifici per altres d'iguals o de característiques similars que permetin mantenir l'estabilitat de l'immoble sempre que l'edifici no estigui en un estat de ruïna d'acord amb el que disposa la legislació urbanística.

d) Volum: espai delimitat pels paraments exteriors d'una construcció, edificació o instal·lació, independentment que estiguin construïdes per damunt o per sota de la rasant, i que el seu interior pugui estar vinculat a un ús determinat o sigui un espai no utilitzable.

A aquests efectes, no computen com a augment de volum:

1r) Els tancaments dels paraments frontals de terrasses i balcons que no es facin amb elements opacs o de fàbrica.

2n) La instal·lació de tendals sobre el terreny, les terrasses o en façanes, quan es faci mitjançant estructures lleugeres desmuntables i sense tancaments laterals.

3r) Quan quedi prou acreditada la seva necessitat, i amb la menor incidència possible:

L'execució d'obres i instal·lacions tendents a l'adequació a la normativa d'accessibilitat, inclosa la instal·lació de nous ascensors i els seus vestidors d'operacions als terrats dels edificis.

Les obres i instal·lacions que garanteixin el compliment dels requisits establerts en la normativa sismoresistent i de protecció d'incendis.

Les actuacions necessàries per al compliment dels requisits bàsics relacionats a la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació.

e) Altura: dimensió vertical mesurada des de la rasant de cada punt del perímetre de la projecció horitzontal de les construccions, edificacions i instal·lacions existents fins al seu punt més alt, exclosos els elements tècnics de les instal·lacions.

f) Superfície: projecció horitzontal de tots i cadascun dels plans que constitueixen les diferents plantes de les construccions, edificacions o instal·lacions existents sobre la

parcel·la, inclosos els cossos volats, golfes, altells, porxos, trasters, garatges i altres construccions, edificacions i instal·lacions complementàries que estiguin cobertes, ja sigui mitjançant forjats fixos o desmuntables i independentment que estiguin construïts per damunt o per sota de la rasant.

g) Demolició: enderroc o desaparició total o parcial d'una construcció existent per qualsevol causa. No té la consideració de demolició parcial l'enderroc dels elements estrictament necessaris per fer les actuacions de reparació, millora, consolidació i modernització, sempre que es facin simultàniament en el mateix projecte d'obra.

En tot cas, si s'arriba a produir una disminució del volum de les construccions, edificacions i instal·lacions existents que regula l'apartat 2 de la disposició transitòria quarta de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, el seu restabliment computa com a nova construcció, per la qual cosa cal atènyer-se al que estableixen les disposicions de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i d'aquest Reglament.

3. La prohibició d'augment de volum, altura i superfície de les construccions existents, continguda a l'apartat segon de la disposició transitòria quarta de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, és aplicable a la totalitat de la unitat edificatòria, independentment de la part de la construcció sobre la qual es vulgui actuar. L'actuació sobre una part no implica el reconeixement de la legalitat de la resta de la unitat parcel·lària.

S'entén per unitat edificatòria el conjunt d'elements arquitectònics, estructuralment i funcionalment relacionats, que formen un cos constructiu independent.

S'entén per unitat parcel·lària la finca o superfície de terreny que constitueix una unitat física i inscrita com a tal en un registre públic.

4. El que estableix la lletra a) de l'apartat segon de la disposició transitòria quarta de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, també és aplicable a les concessions que s'atorguin en compliment de la disposició transitòria primera de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i a les atorgades abans d'aquesta, segons els procediments que estableix aquesta disposició.

Les obres de millora, consolidació o modernització poden suposar la necessitat de revisar el conjunt de clàusules concessionals, inclòs el cànon. Per tal que el concessionari conegui, abans de l'execució de les obres, aquesta circumstància, pot sol·licitar davant el Servei Perifèric de Costes un informe sobre l'abast de la revisió o modificació del títol concessional, i incorporar a la seva petició el projecte sobre l'obra que s'ha de fer.

5. Als efectes que preveu la lletra b) de l'apartat segon de la disposició transitòria quarta de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, es considera que la servitud de trànsit queda garantida si està desocupada totalment i permanentment en almenys tres metres d'amplada des de la ribera del mar, amb un gàlib lliure en altura de, almenys, 3 metres, de tal manera que, a més del pas públic de vianants, també quedi garantit el dels vehicles de vigilància i salvament. Davant la impossibilitat justificada d'això, es pot admetre una localització alternativa de la servitud, amb la mateixa amplada mínima lliure anterior, tan a prop com es pugui de la ribera del mar, preferentment dins de la servitud de protecció o del domini públic marítimoterrestre degradat, però en cap cas dins de la ribera del mar. No s'admeten com a alternativa ocupacions del domini públic marítimoterrestre que no tinguin títol habilitador.

6. El Servei Perifèric de Costes pot sol·licitar al registrador de la propietat que faci constar mitjançant una nota marginal la situació jurídica dels immobles afectats d'acord amb les previsions que estableix la disposició transitòria quarta de la Llei, i remetre amb aquesta finalitat una certificació de la resolució ferma que determini el règim jurídic aplicable a la finca afectada, que ha d'estar identificada i el seu titular haver estat notificat en l'expedient.

Disposició transitòria quinzena. Desplegament de l'apartat 3 de la disposició transitòria quarta de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

1. Les obres a què es refereix l'apartat segon de la disposició transitòria quarta de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, quan els sigui aplicable, han de:

a) Suposar una millora en l'eficiència energètica. A aquest efecte, han d'obtenir una qualificació energètica final que assoleixi una millora de dues lletres o una lletra B, cosa que s'acredita mitjançant la certificació d'eficiència energètica, d'acord amb el que preveu

el Reial decret, 235/2013, de 5 d'abril, pel qual s'aprova el procediment bàsic per a la certificació d'eficiència energètica dels edificis de nova construcció o amb renovacions importants, o el que qualsevol altra norma pugui establir en el futur per a la certificació d'edificis existents.

b) Utilitzar els mecanismes, els sistemes, les instal·lacions i els equipaments individuals i/o col·lectius que representin un estalvi efectiu en el consum d'aigua. En cas que afectin jardins i espais verds, per al seu reg han de fomentar l'ús de recursos hídrics marginals, com ara aigües regenerades o aigües de pluja emmagatzemades.

No poden ser autoritzades per l'òrgan urbanístic competent sense que els titulars de les concessions acreditin que han presentat davant l'Administració General de l'Estat i els de les construccions i instal·lacions davant els òrgans competents de les comunitats autònomes una declaració responsable en què, de manera expressa i clara, manifestin que aquestes obres no representen un augment del volum, l'altura ni la superfície de les construccions existents i que compleixen els requisits establerts anteriorment sobre eficiència energètica i estalvi d'aigua, quan els siguin aplicables. La declaració responsable s'ha d'ajustar al que disposa l'article 71 bis de la Llei 30/1992, de 26 de novembre (disposició transitòria quarta, 3, de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. Per a les obres que s'han de fer en l'àmbit del que preveu la disposició transitòria quarta de la Llei, que s'ubiquin en domini públic maritimoterrestre o a la zona de servitud de trànsit i no incideixin en la resta de la de protecció, la declaració responsable s'ha de presentar davant el Servei Perifèric de Costes.

3. A la declaració responsable s'ha d'adjuntar la documentació acreditativa de la personalitat del peticionari i la declaració expressa que les obres que s'han de fer compleixen el que estableixen els apartats 2 i 3 de la disposició transitòria quarta de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i concordants d'aquest Reglament.

En cas que la declaració responsable s'hagi de presentar davant l'Administració General de l'Estat, si no s'ajusta als requisits establerts en aquesta disposició o resulta inexacta d'acord amb les dades disponibles, el Servei Perifèric de Costes ha de requerir l'interessat que en el termini de deu dies la repari. Un cop transcorregut aquest termini es considera que ha desistit de la seva petició d'acord amb el que preveu l'article 71 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

4. La declaració responsable té validesa per a l'execució de les obres indicades durant el termini d'un any.

5. En cas que la declaració responsable s'hagi de presentar davant l'Administració General de l'Estat, es pot ajustar al model normalitzat que està disponible a la pàgina web del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, així com a les seues dels serveis perifèrics de costes corresponents.

6. En aplicació de l'article 116 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, l'Administració que rebí la declaració responsable n'ha de remetre una còpia a la resta de les administracions, juntament amb la documentació que es presenti i incorpori, en el termini de deu dies des de la seva recepció.

7. El que disposen aquesta disposició transitòria i l'anterior s'ha d'entendre sens perjudici de les exigències establertes per la normativa autonòmica i, en particular, les normes addicionals de protecció del medi ambient que siguin aplicables.

Disposició transitòria setzena. Règim de la revisió de concessions atorgades abans de l'entrada en vigor de la Llei 2/2013, de 29 de maig.

1. Es considera en tot cas incompatible amb els criteris d'ocupació del domini públic que estableix la Llei 22/1988, de 28 de juliol, el manteniment de concessions a perpetuïtat, durant un temps indefinit o sense termini limitat. En tot cas, s'entén que les concessions vigents abans del 29 de juliol de 1988 es van atorgar per un termini màxim de 30 anys a comptar d'aquesta data, sens perjudici que es puguin prorrogar d'acord amb l'article 2 de la Llei 2/2013, de 29 de maig.

2. En els altres casos, la revisió de les clàusules concessionals requereix la tramitació d'un expedient amb audiència a l'interessat i oferta de condicions revisades adaptades als criteris de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i d'aquest Reglament, formulada pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient. Si el concessionari no accepta les noves condicions s'ha de procedir a la revocació total o parcial de la concessió, i l'expedient indemnitzatori corresponent s'ha de tramitar en una peça separada.

3. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de resoldre sobre el manteniment o la revocació de les concessions atorgades en precari. En cas que opti pel manteniment ha d'atorgar una concessió ferma d'acord amb els criteris i el procediment que estableixen la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i aquest Reglament.

4. Les concessions atorgades per a la construcció d'accessos artificials a illes o illots de propietat particular per mitjà d'obres de rebliments o de fàbrica, les ha de revisar d'ofici el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient perquè els esmentats accessos quedin oberts a l'ús públic gratuït en les mateixes condicions d'utilització que s'hagi establert per accedir a les propietats privades, de manera que es garanteixi l'accés al domini públic maritimoterrestre insular i als espais sotmesos a la servitud de trànsit. Aquesta modificació de les seves condicions no dóna lloc a indemnització.

5. Els titulars de creació, regeneració o condicionament de platges poden sol·licitar la revisió de les seves clàusules per incloure-hi la previsió que contenen els articles 54 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 114 d'aquest Reglament.

Disposició transitòria dissetena. Desplegament de l'apartat 1 de la disposició transitòria sisena de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

En cap cas no es pot atorgar una pròrroga del termini de concessió existent a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, en condicions que s'oposin al que estableixen aquesta o les disposicions que la despleguin (disposició transitòria sisena, 1, de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Disposició transitòria divuitena. Desplegament de l'apartat 2 de la disposició transitòria sisena de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

Extingides les concessions atorgades abans de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i que no siguin contràries al que s'hi disposa, l'Administració competent ha de resoldre sobre el manteniment o aixecament de les instal·lacions. En cas que s'opti pel manteniment, és aplicable el que preveuen els articles 72.3 de la Llei esmentada i 150.1 d'aquest Reglament (disposició transitòria sisena, 2, de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Disposició transitòria dinovena. Desplegament de l'apartat 1 de la disposició transitòria setena de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

1. En els supòsits d'obres, instal·lacions o activitats en zona de servitud de protecció en trams de costa no delimitats d'acord amb el que preveu la Llei 22/1988, de 28 de juliol, la comunitat autònoma corresponent ha d'exigir l'autorització a què es refereix l'article 49 d'aquest Reglament, i a aquest efecte ha de sol·licitar, prèviament, al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient que faciliti, en el termini d'un mes, la definició provisional de la línia probable de delimitació i l'extensió de la zona de servitud. No obstant això, en cas de discrepància, l'atorgament de l'autorització queda condicionat a l'aprovació prèvia o simultània de la delimitació, que s'ha de tramitar amb caràcter preferent.

2. El que disposa el paràgraf anterior també és aplicable als supòsits d'obres i instal·lacions en zona de servitud de protecció subjectes a l'obligació de presentació de declaració responsable.

Disposició transitòria vintena. *Desplegament de l'apartat 2 de la disposició transitòria setena de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.*

1. En els casos en què es pretengui l'ocupació de terrenys de domini públic encara no delimitats de conformitat amb el que preveu la Llei 22/1988, de 28 de juliol, el peticionari ha de sol·licitar la delimitació, a càrrec seu, simultàniament amb la sol·licitud de concessió o autorització, i es poden tramitar alhora els dos expedients de delimitació i concessió. En cas de sol·licitud de concessió, el seu atorgament no pot ser previ a l'aprovació de la delimitació.

Igualment, les obres que han de realitzar les administracions públiques no es poden executar sense que hi hagi la delimitació aprovada (disposició transitòria setena, 2, de la Llei 22/1988, de 28 de juliol).

2. S'entén que un tram de costa no està delimitat de conformitat amb el que preveu la Llei 22/1988, de 28 de juliol, quan no hi hagi delimitació o no inclogui tots els béns que pertanyen al domini públic maritimoterrestre en virtut d'aquella.

3. Els informes del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient sobre plans i normes d'ordenació territorial i urbanística que afectin trams de costa no delimitats d'acord amb la Llei 22/1988, de 28 de juliol, s'han d'emetre amb la delimitació prèvia de la línia probable de delimitació pel Servei Perifèric de Costes competent.

Disposició transitòria vint-i-unena. *Desplegament de l'apartat 3 de la disposició transitòria setena de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.*

1. Els articles 44.5 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i 95 d'aquest Reglament no són aplicables a les zones classificades com a urbanes a la promulgació de la Llei esmentada, en casos degudament justificats.

2. El que estableix l'apartat anterior es refereix als passejos marítics ja construïts i en servei i als que estiguin en construcció de conformitat amb el planejament urbanístic. En els altres casos, la justificació de l'excepció s'ha de fer en l'instrument de planejament corresponent o en la seva modificació o revisió.

Disposició transitòria vint-i-dosena. *Desplegament de la disposició transitòria primera de la Llei 2/2013, de 29 de maig, de protecció i ús sostenible del litoral i de modificació de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes.*

1. En el termini de dos anys des de l'entrada en vigor de la Llei 2/2013, de 29 de maig, de protecció i ús sostenible del litoral i de modificació de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, es pot instar que el règim que preveu la disposició transitòria tercera, apartat 3, de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, s'apliqui igualment als nuclis o àrees que, a la seva entrada en vigor, no estiguin classificats com a sòl urbà però que, en aquest moment, compleixin algun dels requisits següents:

a) En municipis amb planejament, els terrenys que, o bé comptin amb accés rodat, proveïment d'aigua, evacuació d'aigües residuals i subministrament d'energia elèctrica i estiguin consolidats per l'edificació en almenys un terç de la seva superfície, o bé, a falta d'algun dels requisits esmentats, estiguin compresos en àrees consolidades per l'edificació com a mínim en dues terceres parts de la seva superfície, de conformitat amb l'ordenació aplicable.

b) En municipis sense planejament, els terrenys que, o bé tinguin accés rodat, proveïment d'aigua, evacuació d'aigües residuals i subministrament d'energia elèctrica i estiguin consolidats per l'edificació en almenys un terç de la seva superfície, o bé, tot i manca d'algun dels requisits esmentats, estiguin compresos en àrees consolidades per l'edificació com a mínim en la meitat de la seva superfície (disposició transitòria primera. 1 de la Llei 2/2013, de 29 de maig).

2. La sol·licitud a què es refereix l'apartat anterior l'ha de presentar l'Administració urbanística competent per delimitar el nucli o l'àrea.

3. Aquesta disposició s'aplica als nuclis o àrees delimitats pel planejament existent i, si no n'hi ha, han de ser delimitats per l'Administració urbanística competent, en ambdós casos amb l'informe favorable previ del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, que s'ha de pronunciar sobre la delimitació i compatibilitat d'aquests nuclis o àrees amb la integritat i defensa del domini públic maritimoterrestre. Aquest informe s'ha d'emetre en el termini de divuit mesos des que l'hagi sol·licitat l'Administració urbanística. En cas que no s'emeti en aquest termini, s'entén que és favorable (disposició transitòria primera, 2 de la Llei 2/2013, de 29 de maig).

4. L'informe a què es refereix la disposició transitòria primera, 3, de la Llei 2/2013, de 29 de maig, s'ha d'emetre en el termini de divuit mesos des que s'hagi sol·licitat. En cas que no s'emeti en aquest termini s'entén que és favorable.

5. Per als nuclis o àrees ja delimitats pel planejament urbanístic, que a aquests efectes es considera l'aprovat abans de l'entrada en vigor de la Llei 2/2013, de 29 de maig, s'han d'aportar els plans del planejament aprovat que hagi delimitat els nuclis corresponents, i s'ha d'aportar una còpia compulsada dels plans originals.

Per als municipis que no disposin de planejament, s'han de delimitar els nuclis o àrees mitjançant la documentació tècnica suficient que defineixi la delimitació exterior del nucli o àrea, la seva antiguitat i les característiques que justifiquin aquesta delimitació.

6. Per tal d'acreditar que els terrenys disposaven de la consolidació o els serveis exigits en l'apartat primer d'aquesta disposició, s'ha de presentar, almenys, la documentació següent:

a) Memòria descriptiva i justificativa, que ha de contenir com a mínim el següent:

1r) Descripció i justificació de la delimitació del nucli o àrea, amb indicació de la data i l'instrument de planejament urbanístic en què es va delimitar aquest nucli o àrea.

2n) Superfície total de l'àrea i classificació dels terrenys inclosos en la delimitació del nucli en el planejament vigent a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i a l'entrada en vigor de la Llei 2/2013, de 29 de maig.

3r) Nombre de parcel·les edificables i construïdes, nombre de parcel·les edificades amb destinació a habitatge i la seva tipologia i nombre d'habitatges, a data de 29 de juliol de 1988.

4t) Superfície màxima i mínima de parcel·la, del nucli objecte de modificació, segons el planejament vigent a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

5è) Justificació del grau de consolidació del nucli o àrea a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, segons els criteris que estableix la disposició transitòria primera de la Llei 2/2013, de 29 de maig. Per obtenir el càlcul del grau de consolidació, s'ha de posar en relació la suma de superfícies de les parcel·les consolidades per l'edificació l'any 1988 amb la superfície total de l'àmbit, després de descomptar els vials i les zones verdes existents en la data esmentada.

6è) Justificació acreditativa del grau d'execució dels serveis que requereix la disposició transitòria primera de la Llei 2/2013, de 29 de maig.

b) Documentació gràfica, que ha de constar de:

1r) Plànol de situació i localització del nucli o àrea dins del municipi.

2n) Plànols a escala no inferior a 1/2.000, on figuri:

2.1 Delimitació del nucli o àrea, de les parcel·les existents i de les edificades a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

2.2 Línies vigents de la delimitació del domini públic maritimoterrestre, ribera del mar i la seva servitud de protecció i línia proposada de reducció de l'amplada de la zona de servitud de protecció.

2.3 Plànols de serveis urbanístics a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol.

2.4 Plànol de classificació del sòl en el planejament vigent a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i en el planejament actual.

2.5 Plànol de classificació i qualificació del sòl en el planejament actual o en l'instrument urbanístic en què aquest nucli o àrea es va delimitar.

3r) Documentació acreditativa de l'existència de consolidació a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol: fotografies aèries dels terrenys a l'entrada en vigor de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i/o anteriors.

4t) Ortofotografia actual del nucli o àrea.

7. El transcurs del termini per resoldre el procediment se suspèn durant el temps que passi entre el requeriment a l'Administració competent de l'esmena de deficiències i el seu compliment efectiu per part de l'interessat.

8. No obstant això, en els nuclis o àrees a què es refereix aquesta disposició, no es poden autoritzar noves construccions de les prohibides a l'article 25 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol (disposició transitòria primera, 4, de la Llei 2/2013, de 29 de maig).

Respectant el límit a què es refereix el paràgraf anterior, es poden autoritzar obres complementàries i instal·lacions accessòries respecte a les edificacions preexistents. Aquestes obres complementàries i instal·lacions accessòries es poden autoritzar sempre que estiguin vinculades directament a les edificacions preexistents i compleixin la normativa urbanística en vigor.

Disposició transitòria vint-i-tresena. Aplicació transitòria dels requisits per ser concessionaris.

El que disposa l'article 134 d'aquest Reglament s'aplica a les concessions atorgades abans del 31 de maig de 2013 i als concessionaris que incorrin en prohibició de contractar després de l'entrada en vigor d'aquest Reglament.

Disposició transitòria vint-i-quatrena. Termini per a la delimitació dels trams naturals i urbans de les platges.

L'Administració competent en matèria d'ordenació del territori, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquest Reglament, ha de delimitar els trams de les platges d'acord amb l'article 67.

Mentre l'Administració competent delimita els trams de les platges, la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar s'ha de pronunciar provisionalment sobre el caràcter natural o urbà del tram de la platja als efectes de tramitació i atorgament dels títols d'ocupació del domini públic maritimoterrestre.

Per atorgar els títols d'ocupació, la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar considera trams urbans de les platges els que, tot i no haver estat declarats d'especial interès ambiental, paisatgístic, arqueològic o similar que els faci mereixedors de protecció d'acord amb la legislació territorial, estiguin integrats en àrees urbanes que reuneixin alguna de les característiques següents:

a) Estan classificats com a urbans o consolidats per l'edificació en almenys un cinquanta per cent de la seva longitud.

b) Estan dotats en condicions efectives, almenys, dels serveis següents:

1r Accés de vianants i rodat, que ha d'estar obert a l'ús públic i en condicions efectives, en els termes que exigeix aquest Reglament.

2n Subministrament d'aigua potable i energia elèctrica amb cabals i potència suficients per als usos previstos. Igualment, han de disposar d'enllumenat almenys en un terç de la seva longitud.

3r Evacuació d'aigües residuals a la xarxa de clavegueram.

Disposició transitòria vint-i-cinquena. Adaptació dels títols concessionals prorrogats a les disposicions d'aquest Reglament.

Els títols concessionals prorrogats a l'empara de l'article 2 de la Llei 2/2013, de 29 de maig, s'han d'adaptar a les prescripcions d'aquest Reglament en el primer terç del termini

previst a la pròrroga del títol concessional. Si, un cop transcorregut aquest termini, no se n'ha procedit a l'adaptació, la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar ha d'acordar la caducitat del títol.

Els establiments expenedors de menjars i begudes poden mantenir les superfícies reconegudes en el títol pel qual es va atorgar la concessió.

Disposició transitòria vint-i-sisena. *Ocupacions existents procedents de títols extingits o en tramitació.*

1. Els ocupants de terrenys de domini públic maritimoterrestre destinats a les activitats o instal·lacions a què es refereix l'article 61.2 d'aquest Reglament, la concessió dels quals s'hagi extingit pel venciment del termini per al qual s'hagués atorgat, o estigui en tramitació, que a l'entrada en vigor de la Llei 2/2013, de 29 de maig, mantinguin la seva activitat o instal·lació oberta, tenen preferència per obtenir la concessió corresponent sempre que la sol·licitin en els sis mesos següents a l'entrada en vigor d'aquest Reglament.

El procediment per tramitar aquesta sol·licitud és el que preveu amb caràcter general aquest Reglament per a l'atorgament de concessions.

Les condicions de l'ocupació s'han d'adaptar a les prescripcions d'aquest Reglament en el primer terç del termini pel qual s'atorgui la concessió. Si, un cop transcorregut aquest termini, no se n'ha procedit a l'adaptació la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar ha d'acordar la caducitat del títol

2. Les instal·lacions expenedores de menjars i begudes que s'hagin ubicat en trams naturals de platges, amb superfícies superiors a les recollides a l'article 68 d'aquest Reglament, amb l'atorgament previ del títol administratiu corresponent, i hagin exercit la seva activitat fins a, almenys, un any abans de l'entrada en vigor de la Llei 2/2013, de 29 de maig, poden ser objecte de concessió per un termini de quatre anys, amb les superfícies que els van ser reconegudes, i dins dels límits d'aquest Reglament, sempre que se'n justifiqui la necessitat per raons de servei públic i no es produeixin danys al domini públic maritimoterrestre, per a la qual cosa es poden establir en el títol corresponent les condicions addicionals que siguin necessàries. Un cop transcorregut aquest termini es poden atorgar noves concessions, pel mateix termini, i amb els mateixos requisits.

3. Les instal·lacions existents destinades a activitats esportives de caràcter nàutic federat es poden acollir al que disposa l'apartat 1, si compleixen els requisits següents:

a) La sol·licitud de títol administratiu s'ha d'acompanyar de l'informe de la Federació corresponent. L'informe s'ha de pronunciar sobre la dimensió de les instal·lacions fixes i, si s'escau, la zona de varada.

b) En la tramitació s'ha de sol·licitar un informe de l'òrgan competent de l'Administració autonòmica i, si s'escau, de l'autoritat portuària corresponent, que s'han de pronunciar expressament sobre la possible incidència amb el funcionament de ports esportius o d'altres instal·lacions de caràcter nàutic de la seva competència. Si en el termini d'un mes no s'emeteix l'informe, aquest s'entén favorable.

c) Si l'activitat nàutica esportiva comporta el llançament o la varada d'embarcacions, s'ha de deixar lliure permanentment una franja de 15 metres, com a mínim, des de la ribera en plenamar. Excepcionalment, en casos degudament justificats per la configuració de la costa, aquesta distància mínima es pot reduir fins als 6 metres. A més, s'ha de fer a través de canals degudament senyalitzats situats en les proximitats. Si no hi ha canals degudament autoritzats en les proximitats, el projecte ha de preveure el canal corresponent. Ports de l'Estat ha d'emetre un informe favorable sobre les seves característiques tècniques i la seva ubicació prèviament a la seva instal·lació.